

ॐ दिवारसंस्कार

ਤੁਮਿਕਾ

ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ, ਜਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ।

ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥

ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚਲਾ ਗਰੰਥ ਮੁਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਪੀਤਾਂਬਰ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਭਰਿਆ ਪਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿ ਬੜੇ ਹੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ । ਇਸ ਦੀ ਸਮਝ, ਬਿਨਾਂ ਪੂਰਨ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ, ਕਿਸੇ ਪੂਰਨ ਮਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਸਰਵਨ, ਮੰਨਣ, ਨਿਧਿਆਸਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਤੇ ਘਟਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ, ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਅਤੇ ਸ਼ਾਕਸਾਤ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਜੀ ਦੇ ਅਸੀਂਰਵਾਦ ਸਦਕਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਂ, ਪੂਰਨ ਗੁਰੂਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਦਕਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਦਕਾ ਹੀ ਇਹ ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ ਸੰਭਵ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਆਪ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਗਲਤੀਆਂ ਕੱਢਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਦਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ । ਜਿਤਨਾਂ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਿਆ ਹੈ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਸਰਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼, ਸਵਾਮੀ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਸਦਕਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ । ਸ੍ਰੀ ਵਿਚਾਰਚੰਦਰੋਦਯ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਹੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੈਰਨਾਂ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਆਪ ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਨ ਅਭਿਆਸ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਨਿਤਨੇਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕਰੋ । ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਸਨਮਾਨ ਸਹਿਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ । ਆਪ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਉਚਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਭਰਭੂਰ, ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨੂੰ ਖੇਲਣ (ਜਾਣਨ) ਦੀ ਕੁੰਜੀ (ਸ੍ਰੀ ਵਿਚਾਰਚੰਦਰੋਦਯ) ਆਪ ਦੇ ਹੱਥ ਆਈ ਹੈ । ਮਹਾਰਾਜ਼ ਜੀ ਦਾ ਇਹ ਡਰਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਪੂਰਨ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ । ਇਸ ਲਈ ਪੂਰਨ ਸਰਧਾ, ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਹੈ ।

ਓਮ੍ ਨਮੋਂ ਭਗਵਤੇ ਵਾਸੁਦੇਵਾਏ

ਗੁਰੂਪਰਮਾਤਮਨੇ ਨਮ:

ਸ੍ਰੀ ਵਿਚਾਰਚੰਦਰੋਦਯ

ਪਹਿਲੀ ਕਲਾ ਪ੍ਰਾਰੰਭ

ਅਪੋਦਘਾਤਵਰਠਣ

ਮਨਹਰ ਛੰਦ

ਪੁਰਸ ਇਛਾਵਿਸਯ ਪੁਰਸਾਰਬ ਜੋਈ ਸੋਈ ।
ਦੁੱਖ ਨਾਸ ਸੁੱਖ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਰੂਪ ਮੌਕਸ ਮਾਨਹੁ । ।
ਹੇਤੂ ਤਾਂਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਸੈ ਪ੍ਰੋਕਸ ਅਪਰੋਕਸ ।
ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਪਰੋਕਸ ਦ੍ਰਿੜ ਅਦ੍ਰਿੜ ਦੋ ਗਾਨਹੁ । ।
ਮੌਕਸ ਕੈ ਸਾਕਸ਼ਾਤ ਹੇਤੂ ਦ੍ਰਿੜ ਅਪ੍ਰੋਕਸ ਗਿਆਨ ।
ਹੇਤੂ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਜਗ ਜਾਨਹੁ । ।
ਤੀਨ ਵਸਤੂ ਰੂਪ ਜੜ ਚੇਤਨ ਦੋ ਜੜ ਮਿਥਿਆ ।
ਮਾਯਾ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿੱਤ ਸੋ ਮੈਂ ਪੀਤਾਂਬਰ ਸਯਾਨਹੁ ।

- ਪ੍ਰਸ਼ਨ 1 ਪੁਰਸਾਰਥ ਕੀ ਹੈ ?
ਉਤਰ : ਸਾਰੇ ਪੁਰਸਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਜੋ ਵਿਸਾ ਹੈ ਉਹ ਪੁਰਸਾਰਥ ਹੈ ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ 2 ਸਾਰੇ ਪੁਰਸਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ?
ਉਤਰ : ਸਾਰੇ ਪੁਰਸਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਅਤੇ ਪਰਮਾਂ ਅਨੰਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ 3 ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਅਤੇ ਪਰਮਾਂ ਅਨੰਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੀ ਹੈ ?
ਉਤਰ : ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਅਤੇ ਪਰਮਾਂ ਅਨੰਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਮੌਕਸ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਹੈ ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ 4 ਮੌਕਸ ਕਿਸ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?
ਉਤਰ : ਮੌਕਸ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ 5 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਕੀ ਹੈ ?
ਉਤਰ : ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ, ਬ੍ਰਹਮ ਸਵਰੂਪ ਨੂੰ, ਯਥਾਰਥ ਜਾਨਣਾ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਹੈ ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ 6 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਕਿੰਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ ?
ਉਤਰ : ਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ ?
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ 7 ਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਕੀ ਹੈ ?
ਉਤਰ : ਸਤ ਚਿੱਤ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਐਸਾ ਜਾਨਣਾ ਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਹੈ ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ 8 ਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਕਿਸ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?
ਉਤਰ : ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਤੇ ਸਤ ਸਾਸਤਰ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਵਿਚ ਵਿਸਵਾਸ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ 9 ਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?
ਉਤਰ : "ਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਐਸੇ ਅਸਤਵਾਪਾਦਕ ਆਵਰਣ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ 10 ਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਕਦੋਂ ਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?
ਉਤਰ : ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਸਟ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਵੇਦਾਂਤ ਸਾਸਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਨਿਰਾਧਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ 11 ਅਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਕੀ ਹੈ ?
ਉਤਰ : "ਸਚਦਾਨਾਂ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਮੈਂ ਹਾਂ" ਐਸਾ ਜਾਣਨਾ ਅਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਹੈ ।

- ਪ੍ਰਸ਼ਨ 12 ਅਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਕਿਸ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?
ਉਤੱਤਰ : ਗੁਰੂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ "ਤਤ ਤਵੰਮਸੀ" (ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ ਤੂੰ ਹੈ) ਮਹਾਂਵਾਕ ਆਦਿ ਦੇ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਅਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ 13 ਅਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਕਿੰਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ ?
ਉਤੱਤਰ : ਅਦਿੜ ਅਤੇ ਦਿੜ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ 14 ਅਦਿੜ ਅਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਕੀ ਹੈ ?
ਉਤੱਤਰ : ਅਸੰਭਾਵਨਾਂ ਅੰਤੇ ਵਿਪਰੀਤ ਭਾਵਨਾਂ ਸਹਿਤ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਅਤੇ ਆਤਮਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਨਿਸਚਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਅਦਿੜ ਅਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਹੈ ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ 15 ਅਦਿੜ ਅਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਕਿਸ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?
ਉਤੱਤਰ : 1 ਕੁਝ ਮਲ ਵਿਕਸੇਪ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੁਰਤੀ ਨਾਨਾਤਵ ਦਾ ਗਿਆਨ
2 ਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਅਦਵੈਤਤਾ ਦੇ ਅਸੰਭਵ ਦਾ ਗਿਆਨ
3 ਭੇਦਵਾਦੀ ਅਤੇ ਪਾਮਰ ਪੁਰਸਾ ਦੇ ਸੰਗ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ
ਏਨਾਂ ਨਾਲ ਪੁਰਸ ਨੂੰ ਗੁਰਮੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਮਹਾਂਵਾਕ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਅਦਿੜ ਅਪ੍ਰੋਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ 16 ਅਦਿੜ ਅਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?
ਉਤੱਤਰ : ਉਤਮ ਲੋਕ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਧਨਵਾਨ ਘਰ ਵਿਚ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਸਕਾਮੀ ਗਿਆਨੀ ਪੁਰਸ ਦੀ ਕੁਲ ਵਿਚ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਦਿੜ ਅਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਕਦੋਂ ਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ 17 ਸਤ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਆਦਿ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਦੇ ਅਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਭਾਨ ਹੋਏ ਵੀ ਸੰਸੰ ਅਤੇ ਵਿਪਰੀਤ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸਦਭਾਵ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੀ ਅਦਿੜ ਅਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ 18 ਦਿੜ ਅਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਕੀ ਹੈ ?
ਉਤੱਤਰ : ਅਸੰਭਾਵਨਾਂ ਅਤੇ ਵਿਪਰੀਤ ਭਾਵਨਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਆਤਮਾ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਨਿਸਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਦਿੜ ਅਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਹੈ ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ 19 ਦਿੜ ਅਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਕਿਸ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?
ਉਤੱਤਰ : ਗੁਰੂ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਮਹਾਂਵਾਕ ਦੇ ਅਰਥ ਸੁਣਨ, ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਨਿਧਿਆਸਨ ਰੂਪ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦਿੜ ਅਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ 20 ਦਿੜ ਅਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?
ਉਤੱਤਰ : ਅਭਾਨਾਂਪਾਦਕ ਆਵਰਣ ਅਤੇ ਵਿਕਸੇਪ ਰੂਪ ਕਾਰੀਜ ਸਹਿਤ ਅਗਿਆਨ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਦਾ ਫਲ ਹੈ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ 21 ਦ੍ਰਿੜ ਅਪੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਕਦੋਂ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?
ਉਤਰ : ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਅਹੰਪਨੇ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਤਰਾਂ, ਇਸ ਗਿਆਨ ਦਾ ਬਾਧ ਕਰਕੇ, ਬ੍ਰਹਮ ਤੋਂ ਅਭਿਨ ਆਤਮਾਂ ਵਿਖੇ ਜਦੋਂ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦ੍ਰਿੜ ਅਪੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਪੂਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ 22 ਵਿਚਾਰ ਕੀ ਹੈ ?

ਉਤਰ : ਆਤਮਾਂ ਅਤੇ ਅਨਾਤਮਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ- ਅਲੱਗ ਜਾਨਣਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ 23 ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿਸ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?

ਉਤਰ : ਈਸਵਰ, ਵੇਦ, ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਅੰਤਹਕਰਣ, ਇੰਨਾ ਚਾਰਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ 24 ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਫਲ ਕੀ ਹੈ ?

ਉਤਰ : ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿੜ ਅਪੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ 25 ਵਿਚਾਰ ਕਦੋਂ ਪੁਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?

ਉਤਰ : ਦ੍ਰਿੜ ਅਪੇਕਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਜਦੋਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਪ੍ਰਸ਼ਨ 26 ਵਿਚਾਰ ਕਿਸ ਦਾ ਕਰਨਾਂ ਹੈ ? (ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ)

ਉਤਰ : 1) ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ ? ॥) ਬ੍ਰਹਮ ਕੌਣ ਹੈ ? ॥॥) ਪ੍ਰੰਚ (ਸੰਸਾਰ) ਕੀ ਹੈ ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ 27 ਇੰਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਸਧਾਰਨ ਰੂਪ ਕੀ ਹੈ ?

ਉਤਰ : ਮੈਂ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੰਚ ਜੜ੍ਹ ਹੈ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ 28 ਚੇਤਨ ਸੋ ਕੀ ਹੈ ?

ਉਤਰ : ਜੋ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੰਚ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਮੰਨ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੀਆਂ, ਉਹ ਚੇਤਨ ਹੈ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ 29 ਜੜ ਕੀ ਹੈ ?

ਉਤਰ : ਜੋ ਆਪਨੂੰ ਨਾਂ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾਵੇਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾਂ ਜਾਣੇ, ਅਜਿਹਾ ਅਗਿਆਨ ਉਸ ਦਾ ਕਾਰਯ, ਭੂਤ - ਭੋਤਿਕ ਪਦਾਰਥ ਹੈ, ਸੋ ਜੜ੍ਹ ਹੈ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ 30 ਉਪਰਲੇ ਤਿੰਨ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਉਪਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?

ਉਤਰ : ਤਤ ਤਵੰਮਸੀ ਮਸੀਹ ਮਹਾਂ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਤਵੰਮ ਪਦ ਅਤੇ ਤਤ ਪਦ ਦਾ ਵਾਚ ਅਰਥ, ਜੀਵ ਅਤੇ ਈਸਵਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਪਾਦੀ ਰੂਪ ਪ੍ਰੰਚ ਜਲ ਜਿਹਾ ਅਤੇ ਅੱਧ ਕੱਟੇ ਪੇੜ ਵਿਖੇ, ਪੁਰਸ਼ ਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰਕੇ ਮਿਥਿਆ ਜਾਣਕੇ ਤਿਆਗ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਪ੍ਰੰਚ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਹੈ ।

2) "ਮੈਂ ਜੋ (ਤੰਵਮ ਪਦ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਅਰਥ) ਆਤਮਾ ਸੋ ਤਤ ਪਦ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਅਰਥ ਬ੍ਰਹਮ ਹਾਂ " ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਆਤਮਾ ਦੀ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਕੇ ਸਤ ਜਾਣਕੇ ਅਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੱਖਣਾ "ਇਹ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕੌਣ ਹੈ " ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਹੈ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ 31 ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੌਣ ਹੈ, ਉਹ ਕੀ ਕਰੇ ?

ਉਤਰ : ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਤਮ ਜਗਿਆਸੂ ਹੈ ਸੋ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਅਪੋਧਘਾਤ ਆਦਿ ਦੀ ਪ੍ਰੀਕ੍ਰਿਆ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਕੇ, ਮੈਂ ਹੀ ਆਪ ਬ੍ਰਹਮ ਹੂੰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰੋਕਸ ਜਾਣੇ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ 32 ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ ?

ਉਤਰ : 1) ਅਪੋਧਘਾਤ 2) ਪ੍ਰਪੰਚ ਦਾ ਅਰੋਪ ਅਤੇ ਅਪਵਾਧ 3) ਮੈਂ ਦੇਹ ਤੀਨ ਕਾ ਦਿਸਟਾ ਹੂੰ (ਸਥੂਲ ਸੂਕਸਮ ਕਾਰਨ 4) ਮੈਂ ਪੰਚ ਕੋਸ ਅਤੀਤ ਹੂੰ 5) ਤਿੰਨਾਂ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਮੈਂ ਸਾਕਸੀ ਹਾਂ (ਜਾਗਾਰਤ, ਸੁਪਨ, ਸੁਸਪਤੀ) 6) ਪ੍ਰਪੰਚ ਦਾ ਮਿਥਿਆਪਨਾ 7) ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ 8) ਸਚਦਾਨੰਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਨਣ 9) ਅਵਾਚ ਸਿਧਾਂਤ ਵਰਨਣ, (10)ਤਤ ਪਦ ਦਾ ਵਾਚ ਅਰਥ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ ਅਰਥ, (11) ਦੋਨਾਂ ਲਕਸ਼ ਅਰਬਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ 12) ਗਿਆਨੀ ਦੇ ਕਰਮ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ 13) ਸਤ ਗਿਆਨ ਭੂਮਿਕਾ 14) ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਵਿਦੇਹ ਮੁਕਤੀ 15) ਸ੍ਰੀ ਸੁਰਤੀਸਡਲਿੰਗ ਸੰਗ੍ਰਿਹ 16) ਵੇਦਾਤ ਪ੍ਰਮੇਅ ਇਹ ਇੰਨਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ ।

ਦੂਜੀ ਕਲਾਂ ਮਨਹਰ ਛੰਦ ॥

ਪ੍ਰੰਚਾਰੋਪਾਪਵਾਦ

ਪ੍ਰੰਚ ਅਰੋਪਾਪਵਾਦ ਕਰਿ ਨਿਸ ਪ੍ਰੰਚ ਵਸਤੂ ।
 ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਨਿ ਕੇ ਅਵਰਤੂ ਮਾਇਆਦਿਕ ਭਾਨਿਯੇ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਇਆ ਸੰਬੰਧ ਰੂ ਜੀਵਨ ਈਸ ਭੇਦ ਤਿਨ ।
 ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਇਆ ਸਬੰਧ ਰੂ ਜੀਵ ਈਸ ਭੇਦ ਤਿਨ ॥
 ਛਟ ਯੇ ਅਨਾਦਿ ਤਾਂ ਮੈ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਤ ਮਾਨਿਯੇ ॥
 ਵਸਤੂ ਮੈ ਅਵਸਤੂ ਕਰ ਕਥਨ ਆਰੋਪ ਵਾਦਿ ।
 ਅਵਸਤੂ ਵਸਤੂ ਕਥਨ ਅਪਵਾਦ ਜਨੀਯੇ ॥
 ਗੁਰੂ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਯਹ ਪ੍ਰਕਿਤ ਜਾਨਿ ਪੀਤਾਂਬਰ ।
 ਤਜ ਤਮਕਾ ਰਜ ਆਰਜ ਨਿਜ ਜਾਨਿਯੇ ॥

ਪ੍ਰਸ਼ਨ 33 ਸੁੱਧ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਚ ਪ੍ਰੰਚ ਦਾ ਅਰੋਪ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?
 ਉਤਰ ਅਨਾਦੀ ਸੁੱਧ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਚ ਅਨਾਦਿ ਕਲਪਿਤ ਪ੍ਰਕਿਤੀ ਹੈ । ਇਸ
 ਪ੍ਰਕਿਤੀ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਲ ਅਨਾਦੀ ਕਲਪਿਤ ਤਦਆਤਮ ਸਬੰਧ ਹੈ ।
 ਕਹੀਏ ਕਲਪਿਤ ਭੇਦ ਸਹਿਤ ਵਾਸਤਵ ਅਭੇਦ ਰੂਪ ਸਬੰਧ ਹੈ । ਸੋ
 ਪ੍ਰਕਿਤੀ ਮਾਇਆ ਅਵਿਦਿਆ ਤਮ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਕਿਤੀ ਰੂਪ ਕਰਕੇ
 ਭਾਗ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ । ਤਿਸ ਵਿਚ ਜੋ ਸੁੱਧ ਸਤਵਗੁਣ ਯੁਕਤ
 ਸੋ ਮਾਇਆ ਹੈ । 2) ਜੋ ਮਲਿਨ ਸਤਵਗੁਣ ਯੁਕਤ ਸੋ ਅਵਿਦਿਆ ਹੈ
 । 3) ਜੋ ਤਮੇ ਗੁਣ ਦੀ ਮੁਖਤਾ ਕਰਕੇ ਯੁਕਤ ਹੈ । ਸੋ ਤਮ ਪ੍ਰਧਾਨ
 ਪ੍ਰਕਿਤੀ ਹੈ । ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ
 ਅਦਿਸ਼ਠਾਨ, (ਬ੍ਰਹਮ) ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਸਹਿਤ ਜਗਤ ਕਰਤਾ ਸਰਵਗਯ
 ਈਸ਼ਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਅਵਿਦਿਆ ਵਿਚ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਹੈ
 ਉਸਨੂੰ ਕੁਟਾਸਥ ਅਤੇ ਅਵਿਦਿਆ ਸਹਿਤ ਭੋਗਤਾ ਅਲਪਗ ਜੀਵ
 ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਸੋ ਈਸ਼ਵਰ ਅਤੇ ਜੀਵ ਵੀ ਅਨਾਦਿ ਕਲਪਿਤ ਹੈ ।
 ਤਿਸ ਵਿਚ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਮਾਇਆ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੇਕਸ਼ਿਕ
 ਵਿਆਪਕ ਹੈ । ਜਿਸ ਨਾਲ ਈਸ਼ਵਰ ਵੀ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ
 ਵਿਆਪਕ ਹੈ । 2) ਜੀਵਦੀ ਉਪਾਧੀ ਅਵਿਤਿ ਅਤਿਪ੍ਰਛਿੰਨ ਹੈ
 ਜਿਸ ਵਿਚ ਜੀਵ ਵੀ ਅਨੇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਛਿੰਨ ਹੈ ਜੀਵ

ਈਸਵਰ ਦਾ ਅਨਾਦਿ ਕਲਪਿਤ ਭੇਦ ਹੈ । ਸਿਸਟੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੀਵ
 ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਸਾਹਿਤ ਹੀ ਮਾਇਆ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੈ ਕੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਸੋ
 ਮਾਇਆ ਸੁਸਪਤਿ ਵਿੱਚ ਅਵਿਦਿਆ ਜਿਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਲ ਭਿੰਨ
 ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਾਮ ਸਿਧ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ । ਇਸ ਤਰਾ ਸਿਸਟੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
 ਸੁਜਾਤੀਆ - ਵਿਜਾਤਿਆ ਸਵਗਤ ਭੇਦ ਰਹਿਤ ਏਕ ਹੀ ਅਦਵਿਤੀਆ
 (ਦੂਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਸੀ । ਤਿਸ ਬ੍ਰਹਮ
 ਨੂੰ ਸਰਿਸਟੀ ਦੇ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਜੀਵ ਦੇ ਪ੍ਰੀਪੱਕ ਹੋਏ ਕਰਮ ਰੂਪ
 ਨਮਿਤ ਨਾਲ ਮੈਂ ਏਕ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਰੂਪ ਹੋਵਾਂ ਅਜਿਹੀ ਇੱਛਾ
 ਹੋਈ । ਇਸ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਮਾਇਆ ਵਿੱਚ ਸੋਭ
 ਸਪਟੀ ਹੋਕੇ ਕ੍ਰਮ ਨਾਲ ਅਕਾਸ਼ ਵਾਯੁ, ਤੇਜ਼, ਜਲ, ਧਰਤੀ ਇਹ
 ਪੰਚ ਮਹਾਂਬੂਤ ਉਤਪਨ ਹੋਏ । ਜਿੰਨਾਂ ਦਾ ਪੰਚੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ।
 ਉਦੋਂ ਇੱਕਲੇ -2 ਸਨ । ਇਸ ਨਾਲ ਸਮਸਟੀ ਵਿਆਸਟੀ (ਸੰਪੂਰਨ
 ਏਕ) ਸੁਖਮ ਸਿਸਟੀ ਹੋਕੇ ਪਿਛੇ ਈਸਵਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਜਿੰਨਾਂ ਦਾ
 ਪੰਚੀਕਰਨ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਭੂਤ ਪੰਚੀਕਰਤ ਹੋਏ ਇਸ ਨਾਲ ਸਮਸਟੀ
 - ਵਿਆਸਟੀ ਰੂਪ ਸਥਾਨ ਸਰਿਸਟੀ ਹੋਈ । ਜਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਸਟੀ
 ਸਥਾਨ ਸੂਕਸਮ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ਜੀਵ ਦੀ ਦਿਸਟੀ ਨਾਲ
 ਈਸਵਰ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਸਟੀ ਸਥਾਨ ਸੂਕਸਮ ਕਾਰਣ, ਪ੍ਰਪੰਚ ਦਾ
 ਅਭਿਮਾਨੀ ਜੀਵ ਹੈ ਜਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਈਸਵਰ ਸਰਵਗ (ਸਭ
 ਕੁਝ) ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਨਿੱਤ ਮੁਕਤ ਹੈ । ਅਤੇ ਜੀਵ ਅਲਪਗ (ਬੋੜਾ
 ਜਾਣਕਾਰ) ਹੋਣ ਨਾਲ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਸੁਧ
 ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਅਰੋਪ ਹੋਇਆ ਹੈ ।

- ਪ੍ਰਸ਼ਨ 34 ਇਹ ਅਰੋਪ ਸੱਚਾ ਹੈ ਜਾਂ ਝੂਠਾ ਹੈ ?
ਉਤਰ : ਇਹ ਅਰੋਪ ਰੱਸੀ ਵਿੱਚ ਸੱਪ ਜੈਸਾ, ਸਾਕਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੁਪਨੇ ਜੈਸਾ ਅਤੇ ਦਰਪਣ ਵਿੱਚ ਨਗਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਜੈਸਾ ਮਿਥਿਆ ਹੈ ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ 35 ਇਹ ਆਰੋਪ ਕਿਸ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?
ਉਤਰ : ਅਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ 36 ਇਹ ਅਰੋਪ ਕਦੋਂ ਦਾ ਹੈ, ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ ?
ਉਤਰ : ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਪੁਰਸ਼ ਦੇ ਬਸਤਰ ਉੱਤੇ ਤੇਲ ਦਾ ਦਾਗ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਜਾਣਕੇ ਮਿਟਾਉਣ ਦਾ ਉਪਾ ਕਰੀਏ, ਉਹ ਦਾਗ ਕਦੋਂ ਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਲੱਗਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ, ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦਾ ਅਰੋਪ ਕਬ ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਕਰਨਾ ਯੋਗ ਹੈ ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ 37 ਇਸ ਸਾਰੇ ਆਰੋਪ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਕਿਸ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗੀ ?
ਉਤਰ : 1) ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਅਤੇ ਅਵਿਦਿਆ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।
2) ਤਿਸ ਤੇ ਕਾਰਜ ਸਹਿਤ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।
3) ਤਿਸ ਤੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।
4) ਤਿਸ ਤੇ ਜੀਵ ਭਾਵ ਅਤੇ ਇਸਵਰ ਭਾਵ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।
5) ਤਿਸ ਤੇ ਜੀਵ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਭੇਦ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।
6) ਤਿਸ ਤੇ ਬੰਧ ਨਵਿਰਤੀ ਹੋਕੇ ਮੇਕਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਏਕ ਕਾਲ (ਇੱਕੇ ਸਮੇਂ) ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਰੋਪਾ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਰੂਪ ਅਪਵਾਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।
- ਪ੍ਰ -38 ਏਹ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਕਿਸ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?
ਉ : ਇਹ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਤੀਜੀ ਕਲਾ (ਮਨਹਰ ਛੰਦ)

ਦੇਹ ਤੀਨ ਕਾ ਮੈ ਦ੍ਰਸ਼ਟਾ ਹੂੰ

ਦ੍ਰਸ਼ਟਾ ਤੀਨ ਦੇਹ ਕੇ ਮੈ ਸਥੂਲ ਸੂਕਸਮ ਕਾਰਨ ਯੇ ਤੀਨ ।
ਦੇਹ ਦਿਸਯ ਅਰੁ ਅਨਾਤਮਾਂ ਮਾਨਿਯੋ ॥
ਪੰਚਕਿਤ ਪੰਚ ਭੂਤਨ ਕੇ ਪਰੀਸ ਤੱਤਵ ਕੇ ॥
ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਏਕ ਭੋਗ ਆਯਤਨ ਗਾਨਿਓ ॥
ਅਪੰਚੀਕਿਤ ਭੂਤਨ ਕੇ ਸਪਤ ਦਸ ਤੱਤਵ ਕੇ ॥
ਸੂਕਸਮ ਦੇਹ ਹੋਈ ਭੋਗ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਮਾਨਿਯੋ ॥
ਅਗਿਆਨ ਕਾਰਨ ਦੇਹ ਘਟਵਤ ਦਿਸਯ ਯਹ ॥
ਪੀਤਾਂਬਰ ਦ੍ਰਸ਼ਟਾ ਆਪ ਜਾਨਿ ਦ੍ਰਸ਼ਟ ਭਾਨਿਯੋ ॥

ਪ੍ਰ- 39 ਮੈ ਤੀਨ ਦੇਹ ਕਾ ਦੇਖਣੇ ਵਾਲਾ ਹਾਂ ਉਹ ਕੇਹੜੀਆਂ ਹਨ ?

ਉ : ਸਥੂਲ ਦੇਹ, ਕਾਰਨ ਦੇਹ, ਸੂਕਸਮ ਦੇਹ, ਤਿੰਨ ਦੇਹਾਂ ਹਨ ।

ਪ੍ਰ- 40 ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ : ਪੰਚਕਿਤ ਪੰਚ ਮਹਾਂਭੂਤ ਦੇ ਪੰਚੀ ਤੱਤ ਦਾ ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ- 41 ਪੰਚ ਮਹਾਂ ਭੂਤ ਕੇਹੜੇ ਕੇਹੜੇ ਹਨ ?

ਉ : ਅਕਾਸ, ਵਾਯੂ, ਤੇਜ, ਜਲ, ਪ੍ਰਿਥਵੀ

ਪ੍ਰ- 42 ਪੰਚ ਮਹਾਂ ਭੂਤਾਂ ਦੇ ਪੰਚੀ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਪਦਾਰਥ ਕੇਹੜੇ ਹਨ ?

ਉ : 1 ਅਕਾਸ ਦੇ ਪੰਜ ਤੱਤ-ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਸੌਕ, ਮੇਹ, ਡਰ 2, ਹਵਾ ਦੇ ਪੰਜ
ਤੱਤ - ਚਲਨ, ਵਲਨ ਧਾਵਨ, (ਦੌੜਨਾਂ) ਪ੍ਰਸਾਰਨ, ਅਕੂਚਨ 3, ਤੇਜ ਦੇ
ਪੰਚ ਤੱਤ,- ਭੂਖ ਪਿਆਸ ਆਲਸ ਨੀਦ, ਕਾਂਤੀ (ਤੇਜ) 4 ਜਲ ਦੇ ਪੰਚ
ਤੱਤ,- ਸੂਕਰ (ਵੀਰਜ) ਸੋਕਿਤ (ਖਣ) ਲਾਰ, ਮੂਤਰ, ਸਵੇਦ (ਪਸੀਨਾਂ)
5, ਧਰਤੀ ਦੇ ਪੰਜ ਤੱਤ. - ਅਸਥੀ, (ਹੱਡੀ) ਮਾਸ, ਨਾੜੀ, ਚਮੜੀ ਰੋਮ ।

ਪ੍ਰ- 43 ਪੰਚਕਿਤ ਪੰਚ ਮਹਾਂ ਭੂਤ ਕਿਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ?

ਉ : ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਭੂਤਾਂ ਦਾ ਪੰਚਕਿਰਨ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ।

ਪ੍ਰ- 44- ਪੰਚਕਿਰਨ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ : ਪੰਜ ਭੂਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਦੋ ਦੋ ਭਾਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦਸ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ
ਵਿਚੋਂ ਪਹਿਲੇ 5 ਭਾਗ ਰਹਿਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪੰਜ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਇੱਕ
ਇੱਕ ਦੇ ਚਾਰ ਚਾਰ ਭਾਗ ਕੀਤੇ ਇਸ ਤਰਾਂ ਚਾਰ ਚਾਰ ਭਾਗ
ਅਕਾਸ ਆਦਿ ਭੂਤਨ ਦਾ ਆਪ ਆਪਕਾ ਜੋ ਅੱਧਾ ਅੱਧਾ ਮੁੱਖ ਭਾਗ
ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ, ਤਿਸ ਵਿਚ ਨਾਂ ਮਿਲਾਕੇ, ਆਪ, ਆਪ ਤੋਂ

ਵੱਖ 4 ਭੂਤਨ ਦੇ ਅੱਧੇ ਅੱਧੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਮਿਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਿੰਦੇ ਹਨ

ਪ੍ਰ. 45 ਪੰਚ ਭੂਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਪਰ ਮਿਲਾਪ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹੈ ?

ਉ- ਦਿਸਟਾਂਤ- ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਪੰਚ ਮਿੱਤਰ ਕੇਲਾ ਆਦਿ ਇਕੱਠੇ ਖਾਣ ਲੱਗਣ ਤਾਂ

ਸਾਰੇ ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ ਫਲ ਦੇ ਦੋ ਦੋ ਭਾਗ ਕਰਕੇ ਅੱਧਾ ਅੱਧਾ ਭਾਗ ਅਪਣੇ
ਵਾਸਤੇ ਰੱਖਣ, ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਅੱਧੇ ਭਾਗ ਵਿਚੋਂ 4-4 ਭਾਗ ਕਰਕੇ ਚਾਰ ਮਿੱਤਰਾਂ
ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੇਣ ਤਾਂ ਪੰਚ ਫਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਪਰ ਮਿਲਾਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਸਿਧਾਂਤ -
ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਦੋ ਭਾਗ ਕੀਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੇ
4 ਭਾਗ ਕੀਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਨਾਂ ਮਿਲੇ, ਇੱਕ ਹਵਾ ਵਿਖੇ ਮਿਲੇ
ਦੂਜਾ ਅਗਨੀ ਵਿਖੇ ਮਿਲੇ, ਤੀਜਾ ਜਲ ਵਿਖੇ, ਚੌਥਾ ਧਰਤੀ ਵਿਖੇ ਮਿਲੇ ਇਸ
ਤਰਾਂ ਹਵਾ ਦੇ ਦੋ ਭਾਗ ਕੀਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਭਾਗ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ
ਦੂਸਰੇ ਭਾਗ ਦੇ 4 ਭਾਗ ਕੀਤੇ, ਇੱਕ ਅਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਮਿਲੇ ਦੂਜਾ ਅਗਨੀ ਵਿਖੇ
.ਤੀਜਾ ਜਲ ਵਿਖੇ, ਚੌਥਾ ਧਰਤੀ ਵਿਖੇ । ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਅਗਨੀ ਦੇ ਦੋ ਭਾਗ
ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਭਾਗ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੇ 4 ਭਾਗ ਕੀਤੇ ਇੰਨਾਂ
ਵਿਚੋਂ ਅਗਨੀ ਵਿਖੇ ਨਾਂ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਕਾਸ਼ ਵਿਖੇ ਦੂਜਾ ਜਲ ਵਿਖੇ
ਤੀਜਾ ਧਰਤੀ ਵਿਖੇ ਚੌਥਾ ਹਵਾ ਵਿਖੇ ਮਿਲੇ, ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਜਲ ਦੇ ਦੋ ਭਾਗ
ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਭਾਗ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ,ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੇ 4 ਭਾਗ ਕੀਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ
ਜਲ ਵਿਖੇ ਨਾਂ ਮਿਲੇ , ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਾਗ ਧਰਤੀ ਵਿਖੇ ਦੂਜਾ ਹਵਾ ਵਿਖੇ ਤੀਜਾ
ਅਕਾਸ਼ ਵਿਖੇ ਚੌਥਾ ਅਗਨੀ ਵਿਖੇ ਮਿਲੇ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦੋ ਭਾਗ
ਕੀਤੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਧਰਤੀ ਵਿਖੇ ਨਾਂ ਮਿਲੇ ,ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਾਗ ਜਲ ਵਿਖੇ
ਦੂਜਾ ਅਗਨੀ ਵਿਖੇ ਤੀਜਾ ਅਕਾਸ਼ ਵਿਖੇ ਚੌਥਾ ਹਵਾ ਵਿਖੇ ਮਿਲੇ , ਇਸ
ਤਰਾਂ ਪੰਚੀਸ਼ ਤੱਤਵ ਹੋਕੇ ਪੰਚ ਮਹਾਂ ਭੂਤਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਪਰ ਮਿਲਾਪ ਹੈ

ਪੰਜ ਮਹਾਂ ਭੂਤਾਂ ਦੇ ਪੰਚੀਸ਼ ਤੱਤ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹੋਏ ?

ਪ੍ਰ. 4 ਸਾਰੇ ਭੂਤਾਂ ਦਾ ਅਪਣਾਂ ਇੱਕ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਮੁੱਖ
ਉਤਰਚਾਲ ਭਾਗ ਦੂਸਰੇ ਭੂਤਾਂ ਦੇ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਹਨ ਇਸ ਤਰਾਂ ਇੱਕ ਇੱਕ
ਭੂਤ ਦੇ 5-5 ਤੱਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਿਲਕੇ 25 ਤੱਤ ਹੋਏ ।

ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਵਿਚ ਇਹ ਪੰਚੀ ਤੱਤ ਕਿਸਤਰਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ?

ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਪੰਜ ਤੱਤ-; ਸੋਕ, ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਡਰ, ਮੋਹ, ਇੰਨਾਂ
ਵਿਚੋਂ ਸੋਕ (ਦੁੱਖ) ਅਕਾਸ਼ ਦਾ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਹੈ । ਜਦੋਂ ਸੋਕ
ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰੀਰ ਸੁੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼
ਵੀ ਸੁੰਨ ਜੈਸਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਕਾਸ਼ ਦਾ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਹੈ । ਕਾਮ :
ਅਕਾਸ਼ ਵਿਖੇ ਹਵਾ ਦਾ ਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ

ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਮਨਾਂ ਰੂਪ ਵਿਰਤੀ ਚੰਚਲ ਹੈ ਅਤੇ ਹਵਾ ਵੀ ਚੰਚਲ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਹਵਾ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ। ਕ੍ਰੋਧ :- ਅਕਾਸ ਵਿਖੇ ਅਗਨੀ ਦਾ ਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕ੍ਰੋਧ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰੀਰ ਤੱਪ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਨੀ ਵੀ ਤੱਪਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਤੇਜ਼ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ। ਮੋਹ—ਅਕਾਸ ਵਿਖੇ ਜਲ ਦਾ ਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੋਹ ਪੁੱਤਰ ਆਦਿ ਵਿਚ ਫੈਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਲ ਦੀ ਬੂਦ ਵੀ ਫੈਲਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜਲ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ। ਡਰ :- ਅਕਾਸ ਵਿਖੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਡਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰੀਰ ਕ੍ਰਿਆ ਰਹਿਤ ਹੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਵੀ ਜੜ ਸਭਾ ਵਾਲੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਡਰ ਧਰਤੀ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ। ਹਵਾ ਦੇ ਪੰਜ ਤੱਤਾਂ:- ਪ੍ਰਸਾਰਣ, ਧਵਨ, (ਦੌੜਨਾਂ) ਵਲਨ (ਮੁੜਨਾਂ) ਚਲਨ, ਅਕੁੰਚਨ (ਸੁਗੜਨਾਂ)। ਪ੍ਰਸਾਰਣ:- ਹਵਾ ਵਿਖੇ ਅਕਾਸ ਦਾ ਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਨਾਮ ਪਸਰਨ ਦਾ ਹੈ, ਅਕਾਸ ਵੀ ਪਸਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਕਾਸ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ। ਧਵਨ :- ਦੌੜਨਾਂ - ਹਵਾ ਵੀ ਦੌੜਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਹਵਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਹੈ। ਵਲਨ :- ਮੁੜਨਾਂ - ਹਵਾ ਵਿਚ ਅਗਨੀ ਦਾ ਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਲਨ ਨਾਮ ਅੰਗ, ਦੇ ਮੁੜਨ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵੀ ਮੁੜਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਗਨੀ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ। ਚਲਨ :- ਹਵਾ ਵਿਚ ਜਲ ਦਾ ਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਚਲਨ ਨਾਮ ਚਲਣ ਦਾ ਹੈ ਜਲ ਵੀ ਚਲਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜਲ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ। ਅਕੁੰਚਨ :- ਸੁਗੜਨਾਂ - ਹਵਾ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦਾ ਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਅਕੁੰਚਨ ਨਾਮ ਸਕੋਚ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸੁਗੜਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ।

ਤੇਜ਼ ਦੇ ਪੰਜ ਤੱਤ :— ਨਿੰਦਰਾ, ਭੁੱਖ, ਪਿਆਸ, ਕਾਂਤੀ, ਆਲਸ। ਨੀਦ :- ਇਸ ਵਿਚ ਅਕਾਸ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਨੀਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰੀਰ ਸੁਨਯ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਕਾਸ ਵੀ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਅਕਾਸ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ। ਡਿਸਨਾਂ :- ਪਿਆਸ—ਅਗਨੀ ਦੀ ਤਰਾਂ ਹਵਾ ਦਾ ਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਆਸ ਕੰਠ ਦਾ ਸੋਸਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਵਾ ਵੀ ਗਿਲੇ ਬਸਤਰ ਨੂੰ ਸੁਕਾਉਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਤਰਾਂ ਪਿਆਸ ਹਵਾ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ। ਭੁੱਖ;— ਤੇਜ਼ ਦਾ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਭੁੱਖ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵੀ ਖਾਉ ਉਹ ਹੀ ਹਾਜ਼ਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਨੀ ਵਿਚ ਜੋ ਵੀ ਪਾਓ, ਉਹ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਤੇਜ਼ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ। ਕਾਂਤੀ— ਪ੍ਰਕਾਸ— ਅਗਨੀ ਵਿਚ ਜਲ ਦਾ ਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ ਧੁੱਪ ਵਿਚ ਘਟਦਾ ਹੈ ਜਲ ਵੀ ਧੁੱਪ ਵਿਚ ਘਟਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਜਲ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ । ਆਲਸ :- ਅਗਨੀ ਵਿਖੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਆਲਸ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰੀਰ ਜੜ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਵੀ ਜੜ੍ਹ ਸਭਾ ਵਾਲੀ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ। ਜਲ ਦੇ ਪੰਜ ਤੱਤ :- ਲਾਰ ਸਵੇਤ, ਮੂਤਰ, ਸੁਕਰ, ਸੋਣਿਤ । ਲਾਰ :- ਜਲ ਵਿਚ ਅਕਾਸ਼ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਰ ਉਚੋਂ ਨੀਂਚਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਕਾਸ਼ ਵੀ ਉਚੋਂ ਨੀਂਚਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਲਾਰ ਵੀ ਅਕਾਸ਼ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ । ਸਵੇਦ (ਪਸੀਨਾਂ) :- ਜਲ ਵਿਚ ਹੋਵਾ ਦਾ ਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਸੀਨਾਂ ਮੇਹਨਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵਾ ਵੀ ਪੱਖਾ ਆਦਿ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਹੋਵਾ ਦਾ ਭਾਗ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵਾ ਵੀ ਪੱਖਾ ਆਦਿ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਅਗਨੀ ਦਾ ਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਤਰ ਗਰਮ ਹੈ । ਮੂਤਰ :- ਜਲ ਵਿਚ ਅਗਨੀ ਦਾ ਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਤਰ ਗਰਮ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇਜ਼ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ । ਸੂਕਰ :- (ਵੀਰਜ) ਜਲ ਦਾ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵੀਰਜ ਚਿੱਟਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਰਭ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਹੈ ਜਲ ਵੀ ਚਿੱਟਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਛੁਰ੍ਹ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜਲ ਦਾ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਹੈ । ਖੂਨ :- ਜਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਵੀ ਲਾਲ ਹੈ ਦਾ ਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਖੂਨ ਦਾ ਲਾਲ ਵਰਣ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਵੀ ਲਾਲ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ । ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਦੇ ਪੰਜ ਤੱਤ ; - ਰੋਮ, ਚਮੜੀ, ਮਾਸ, ਹੱਡੀ । ਰੋਮ ; - ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਵਿਚ ਅਕਾਸ਼ ਦਾ ਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰੋਮ ਖਾਲੀ ਹੈ, ਕੱਟਣ ਸਮੇਂ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਵੀ ਖਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ । ਚਮੜੀ ; - ਚਮੜੀ ਵਿਖੇ ਹੋਵਾ ਦਾ ਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਚਮੜੀ ਵਿਖੇ ਹੈ । ਚਮੜੀ ਵਿਖੇ ਹੋਵਾ ਦਾ ਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾੜੀ ਵਿਚੋਂ ਗਰਮੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤੇਜ਼ ਵੀ ਦਾ ਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾੜੀ ਵਿਚੋਂ ਗਰਮੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਨਾੜੀ ਵੀ ਧਰਤੀ ਵਿਖੇ ਅਗਨੀ ਵਾਲਾ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਹੋਵਾ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ । ਨਾੜੀ ; - ਧਰਤੀ ਵਿਖੇ ਅਗਨੀ ਦਾ ਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾੜੀ ਵਿਚੋਂ ਗਰਮੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤੇਜ਼ ਵੀ ਗਰਮ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਤੇਜ਼ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ । ਮਾਸ ; - ਧਰਤੀ ਵਿਖੇ ਜਲ ਦਾ ਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਸ ਗਿੱਲਾ ਹੈ ਜਲ ਵੀ ਗਿੱਲਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜਲ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ । ਹੱਡੀ ; - ਧਰਤੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੱਡੀ ਸਖਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਹੈ ਧਰਤੀ ਵੀ ਸਖਤ ਅਤੇ ਕਿਤੇ - ਕਿਤੇ ਪੀਲੀ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਧਰਤੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਹੈ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਨ ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਪੱਚੀਸ਼ ਤੱਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ।

ਪ੍ਰ :- 48 ਪੱਚੀ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਹੈ ?

ਉੱਤਰ ; - ਪੱਚੀ ਤੱਤ ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਪੱਚੀ ਤੱਤ ਪੰਚ ਮਹਾਬੂਤਨ ਕੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਚੀ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਤਾਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹਾਂ ।

ਪ੍ਰ 49 :- ਪੱਚੀ ਤੱਤ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਜਾਣੋ ?

ਉਤਰ :- ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਪੰਜ ਤੱਤ :- ਸੋਕ (ਦੁੱਖ) ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਤਰਾਂ ਇਹ ਸੋਕ ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸੋਕ ਅਕਾਸ਼ ਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹਾਂ ।

ਕਾਮ :- ਕਾਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਅਤੇ ਨਾਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਾਮ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ ਇਹ ਅਕਾਸ਼ ਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ । ਨੋਟ ; - ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਸਾਰੇ ਪੰਚੀਸ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇ ।

ਵਾਯੂ ਦੇ ਪੰਜ ਤੱਤ :- ਪ੍ਰਸਾਰਣ, ਧਾਰਨ, ਵਲਨ, ਚਲਨ, ਅਕੂਚਨ, ਇਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਜਦੋਂ ਕ੍ਰਿਆਵਾਨ ਹੋਣ ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਆ ਨਾਂ ਕਰਨ ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ ਇੰਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ ਇਹ ਤੱਤ ਹਵਾ ਦੇ ਹਨ ।

ਤੇਜ਼ ਦੇ ਪੰਜ ਤੱਤ :- ਨਿਦਰਾ, ਭ੍ਰਿਸ਼ ਸੁਧਾ ਕਾਂਤੀ, (ਪ੍ਰਕਾਸ਼) ਆਲਸ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਂ ਤੱਤਾਂ : ਦੀ ਕ੍ਰਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾਂ ਹੋਵੇ ਮੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਤੱਤ ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਤਾਂ : ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ ਇੰਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ ।

ਜਲ ਦੇ ਪੰਜ ਤੱਤ ; - ਲਾਰ, ਸਵੇਦ, ਮੂਤਰ, ਸੂਕਰ, ਸੋਣਿਤ, ਜਦੋਂ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਨਾਂ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਤਰਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ । ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਤੱਤ ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਤਰਾਂ ਜਾਣੋ ।

ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦੇ ਪੰਜ ਤੱਤ ; - ਰੋਮ, ਚਮੜੀ, ਨਾੜੀ, ਮਾਸ, ਅਸਥਿ, ਇੰਨਾਂ ਪੰਜਾ ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਤੱਤ ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ ਇੰਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ ਇਸ ਤਰਾਂ ਜਾਣੋ । ਇਸ ਤਰਾਂ ਇਹ ਪੱਚੀ ਤੱਤ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ ਇਹ ਜਾਣੋ ।

ਪ੍ਰ :- 50:- ਪੱਚੀ ਤੱਤ ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਤਰਾਂ ਜਾਣਨ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?

ਉਤਰ :- ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਧਰਮ, ਨਾਮ, ਜਾਤ, ਵਰਣ, ਆਸਰਮ, ਸਬੰਧ, ਪ੍ਰੀਮਾਣ, ਅਕਾਸ਼ ਦਾ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਹੈ । ਜਦੋਂ ਸੋਕ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰੀਰ ਸੁੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਵੀ ਸੁੰਨ ਜੈਸਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਕਾਸ਼ ਦਾ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਹੈ ।

ਕਾਮ :- ਅਕਾਸ਼ ਵਿਖੇ ਹਵਾ ਦਾ ਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਮਨਾਂ ਰੂਪ ਵਿਰਤੀ ਚੰਚਲ ਹੈ ਜਨਮ, ਮਰਨ ਆਦਿ ਵੀ ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ ਇਹ ਨਿਸਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 51 ਨਾਮ ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਜਾਣੋ ?

ਉਤਰ :- ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਨਮ ਦੇ ਅਨੰਤਰ ਨਾਮ ਕਲਪਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਖ ਵਖ ਅੰਗਾਂ ਵਿਖੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ । ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਾਮ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ ਇਹ ਨਾਮ ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਦਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 52 ਜਾਤ ਜੋ ਵਰਣ ਮੇਰੀ ਨਹੀਂ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਜਾਣੋ ?

ਉਤਰ :- ਬ੍ਰਹਮਣ ਆਦਿ ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ, ਸੁਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਇਸ ਤਰਾਂ ਲਿੰਗ ਦੇਹ ਅਤੇ ਆਤਮਾਂ ਜੋ ਪੂਰਬ ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਾਵੀ ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਤ, ਜੋ ਪੂਰਬ ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਸੀ ਉਹ ਇਸ ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਜਾਤ ਹੈ ਉਹ ਭਾਵੀ ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵਗੀ, ਇਸ ਤਰਾਂ ਜਾਤ ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਦਾ ਹੀ ਧਰਮ ਹੈ, ਲਿੰਗ ਦੇਹ ਅਤੇ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਕੇ ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਜਾਤ ਮਿਲਦੀ ਨਹੀਂ ਇਸ ਤਰਾਂ ਇਹ ਜਾਤ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੇਰੀ ਨਹੀਂ ਇਹ ਜਾਤ ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਜਾਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਤਰਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ ।

ਪ੍ਰ :- 53 ਆਸਰਮ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਜਾਣੋ ?

ਉਤਰ :- ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ, ਗੁਹਸਥ, ਬਾਨਪ੍ਰਸਤ ਅਤੇ ਸਨਿਆਸੀ ਇਹ ਵਖ ਵਖ ਚਾਰ ਆਸਰਮ, ਅਰੋਪ ਕਰਕੇ ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਵਿਚ ਭਾਸਦੇ ਨਹੀਂ (ਦਿਸਦੇ ਨਹੀਂ) ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਆਸਰਮ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਅਰੋਪਤ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਸਰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਤਰਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ ।

ਪ੍ਰ :- 54 ਵਰਣ (ਰੰਗ) ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ, ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੋ ?

ਉ :- ਗੌਰਾ, ਕਨਕ ਵੰਨਾਂ ਜਾਂ ਕਾਲਾ ਰੰਗ ਜੋ ਹਨ ਇਹ ਪੁੱਤੱਖ ਵਰਤਮਾਨ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਦਿਖਦੇ ਹਨ। ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੀ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਰੰਗ ਵੀ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ ਇਹ ਰੰਗ ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਤਰਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ ।

ਪ੍ਰ :- 55 ਸਬੰਧ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਜਾਣੋ ?

ਉਤਰ :- ਪਿਤਾ ਪੁੱਤਰ, ਗੁਰੂ, ਸਿਸ, ਸਵਾਮੀ ਸੇਵਕ ਆਦਿ ਸਬੰਧ ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਦੇ ਮਿਥੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜੇਕਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ। ਮੈਂ ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਬੰਧ ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ ਇਹ ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਮੈਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰ :- 56 ਪ੍ਰੀਮਾਣ ਜੋ ਅਕਾਰ ਹੈ ਉਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੋ ?

ਉਤਰ :- ਲੰਬਾ, ਪਤਲਾ, ਮੌਟਾ ਮਧਰਾ ਆਦਿ ਅਕਾਰ ਵੀ ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਦੇਖੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਿਰ-ਅਕਾਰ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਕਾਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਤਰਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰ :- 57 ਮੈਂ ਜਨਮ ਮਰਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ, ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੋ ?
ਉ : - ਜੇਕਰ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਮੰਨੋ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਅਨਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਆਤਮਾਂ
ਅਜਨਮਾਂ ਹੈ । ਇਸ ਵਾਰਤਾ ਨੂੰ ਕਰਮ ਪ੍ਰਣਾਨ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਿਨਾਂ
ਨੂੰ ਇਸਟ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਆਤਮਾਂ ਉਤਪਤੀਵਾਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਤਮਾਂ
ਨਾਸਵਾਨ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ । ਇਸ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁੱਖ
ਸੁੱਖ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਜਨਮ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਭੇਗ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਾਸ,
ਇਹ ਦੋ ਦੇਸ਼ ਹੋਣਗੇ । ਕ੍ਰਮਵਾਦੀ ਦੇ ਮੱਤ ਤੋਂ ਜੇਕਰ ਆਤਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਤਾ ਭੇਗਤਾ
ਮੰਨੀਏ ਤਾਂ ਵੀ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹਿਤ ਹੀ ਆਤਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਤਮਾਂ
ਦੇ ਜਨਮ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਵੀ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਲਈ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਜੇਕਰ
ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਤਮਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਤਮਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਤਾਂ ਅਨਾਤਮਾਂ
ਨਾਮ ਰੂਪ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਆਤਮਾਂ ਵਿਖੇ ਰੱਸੀ ਦੇ ਸੱਪ ਦੀ ਤਰਾਂ ਝੂਠਾ ਹੈ, ਇਸ
ਲਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਤਾਂ ਘਟਾਕਾਸ (ਘੜੇ ਦੇ ਅੰਦਰਲਾ ਭਾਗ)
ਕੇ ਸਵਰੂਪ ਮਹਾਂਕਾਸ ਦੀ ਤਰਾਂ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸਵਰੂਪ ਹੈ । ਇਸ ਤੋਂ ਭਿੰਨ
ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ । ਇਸ ਲਈ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਨਹੀਂ,
ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਮਰਨ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਆਤਮਾਂ ਵਿਖੇ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਦਾ ਅਭਾਵ (ਭਾਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ) ਹੈ ਤਾਂ ਜਨਮ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਵਰਿਧੀ (ਵੱਡਾ ਹੋਣਾ)
ਵਿਪਰੀਣਮ, ਅਪਕਸਾਅ, ਮਰਨ, ਇੰਨਾਂ 6 ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਵੀ ਆਤਮਾਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ।
ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਜਨਮ ਮਰਨਵਾਨ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਹ
ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਦੇ ਕਰਮ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਇਸ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦਾ ਜਾਨਣ
ਵਾਲਾ, ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਤਰਾਂ ਵੱਖ ਹਾਂ ।

ਪ੍ਰ :- 58 ਪੰਚ ਮਹਾਂਭੂਤਾਂ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਸਬੰਧੀ ਦਿਸਟਾਂਤ ਕੀ ਹੈ ?
ਉ : - ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭੂਤ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਭੂਤ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਕੇ, ਡਮਰੂ ਵਜਾਕੇ
ਕੋਈ ਪੰਜ ਚੀਜਾਂ, ਉਨਾਂ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ ਦੇਕੇ ਭੂਤ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਕਰੋ ।
ਸਿਧਾਂਤ ; - ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਅਕਾਸ ਆਦਿ, ਪੰਚਮਹਾਂਭੂਤ ਸਰੀਰ ਰੂਪ ਹੋਕੇ ਜੀਵ
ਨੂੰ ਲੱਗੇ ਹਨ । ਇਨਾਂ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਵਾਸਤੇ ਬ੍ਰਹਮਨਿਸਥ ਗੁਰੂ, ਦੀ
ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਸਰਨ ਵਿਚ ਜਾਕੇ, ਵੇਦ ਸਾਸਤਰ ਰੂਪੀ ਡਮਰੂ ਵਜਾਕੇ, ਉਪਰ
ਦੱਸੇ 25 ਤੱਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪੰਜ ਪੰਜ ਤਤਵ ਰੂਪ ਬਲੀਦਾਨ, ਇੱਕ - ਇੱਕ ਭੂਤ ਨੂੰ
ਆਪ ਅਪਣਾਂ ਭਾਗ ਅਰਪਣ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਇੰਨਾਂ 25 ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ
ਹਾਂ । ਇਸ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਨਿਸਚਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ੫ ਮਹਾਂਭੂਤਾਂ ਦੀ ਅਤਿਅੰਤ
ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਤਰਾਂ ਮੈਂ ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ,
ਸੂਕਸਮ ਦੇਹ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ ।

ਪ੍ਰ:- 59 ਸੂਕਸਮ ਦੇਹ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ:- ਅਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤ ਪੰਜਮਹਾਂਭੂਤਾਂ ਦੇ 17 ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਸੂਕਸਮ ਦੇਹ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ:- 60 ਸੂਕਸਮ ਦੇਹ ਦੇ 17 ਤੱਤ ਕੇਹੜੇ ਹਨ ?

ਉ:- ਪੰਜ ਗਿਆਨ ਇਦ੍ਦੇ , ਪੰਜ ਕ੍ਰਮ ਇੰਦਰੇ , ਪੰਜ ਪ੍ਰਾਣ , ਮਨ , ਬੁੱਧੀ ਇਹ 17 ਤੱਤ ਹਨ ।

ਪ:- 61 ਪੰਜ ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੇ ਕੇਹੜੇ ਹਨ ?

ਉ:- ਕੰਨ , ਚਮੜੀ , ਅੱਖਾਂ , ਜੀਭ , ਅਤੇ ਘਰਾਣ (ਨੱਕ)

ਪ:- 62 ਪੰਜ ਕ੍ਰਮ ਇੰਦਰੇ ਕੇਹੜੇ ਹਨ ?

ਉ:- ਜੀਭ , ਹੱਥ , ਪੈਰ , ਗੁਦਾ , ਉਪਸਥ (ਗੁਪਤ ਇੰਦਰੀ)

ਪ੍ਰ:- 63 ਪੰਜ ਪ੍ਰਾਣ ਕੇਹੜੇ ਹਨ ?

ਉ:- ਪ੍ਰਾਣ , ਅਪਾਨ (ਸਾਹ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਨਾਂ) ਸਮਾਨ (ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਵਿਆਪਕ ਹੋਣਾਂ)
ਉਦਾਨ,(ਅਨ ਪਲਾਉਣ ਦੀ ਕਿਆ) ਵਿਆਨ (ਅੰਦਰ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨਾਂ)

ਪ੍ਰ:- 64 ਮਨ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ:- ਸੰਕਲਪ , ਵਿਕਲਪ ਜੋ ਵਿਰਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਮਨ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ:- 65 ਬੁੱਧੀ ਕਿਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ?

ਉ:- ਨਿਸਚਾ ਰੂਪ ਜੋ ਵਿਰਤੀ ਹੈ , ਇਸ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ,

ਪ੍ਰ:- 66 ਅਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤ ਪੰਜ ਮਹਾਂਭੂਤ ਕੇਹੜੇ ਹਨ ?

ਉ:- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਭੂਤਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਚੀਕਰਨ ਨਾਂ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤ
ਮਹਾਂਭੂਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੂਕਸਮ ਮਹਾਂਭੂਤ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਤਿੰਨ੍ਹਾਂ
ਨੂੰ ਹੀ ਤਨਮਾਤਰ (ਪੰਚ ਮਹਾਂਭੂਤਾਂ ਦਾ ਬੀਜ) ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ:- 67 ਅਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤ ਪੰਚਮਹਾਂਭੂਤਾਂ ਦੇ ਸਤਾਰਾਂ ਤੱਤ ਕੇਹੜੇ ਹਨ ?

ਉ:- 5 ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪੰਚ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਵਿਖੇ :- ਅਕਾਸ਼ ਦੇ
ਸੱਤੋਗੁਣ ਦਾ ਭਾਗ ਸਰੋਤਰ ਹੈ, ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਰਸੋਗੁਣ ਦਾ ਭਾਗ ਵਾਕੂ ਹੈ
ਸਰੋਤਰ ਇੰਦਰੀ ਸਬਦ ਨੂੰ ਸੁਣਦੀ ਹੈ, ਵਾਕੂ ਇੰਦਰੀ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਸਰੋਤ
ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੀ ਹੈ , ਵਾਕੂ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀ ਹੈ, ਇੱਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਮਿਤਰਤਾ
ਹੈ । ਹਵਾ ਦੇ ਸੱਤੋਗੁਣ ਦਾ ਭਾਗ ; - ਤਵਚਾ ਹੈ , ਅਤੇ ਹਵਾ ਦੇ
ਰਸੋਗੁਣ ਦਾ ਭਾਗ ਪਾਣੀ (ਹੱਥ) ਹੈ, ਚਮੜੀ ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੀ ਸਪਰਸ ਨੂੰ
ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਸਤ ਇੰਦਰੀ (ਹੱਥ) ਇਸ ਦਾ ਨਿਰਵਹਿ ਕਰਦੀ
ਹੈ, ਤਵਚਾ ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੀ ਹੈ, ਦਸਤ ਕ੍ਰਮ ਇੰਦਰੀ ਹੈ, ਇੱਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੀ
ਮਿਤਰਤਾ ਹੈ । ਤੇਜ਼ :- (ਅਗਨੀ) ਦੇ ਸੱਤੋਗੁਣ ਦਾ ਭਾਗ ਚਕੂ (ਅੱਖ)
ਹੈ, ਰਸੋਗੁਣ ਦਾ ਭਾਗ ਪਾਦ (ਪੈਰ) ਹੈ, ਅੱਖ ਇੰਦਰੀ ਰੂਪ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ
ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਰ ਉਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ , ਅੱਖ ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੀ ਅਤੇ ਪੈਰ
ਕਰਮ ਇੰਦਰੀ ਹੈ, ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਮਿਤਰਤਾ ਹੈ

ਜਲ ; - ਦੇ ਸਤੋਗੁਣ ਦਾ ਭਾਗ ਜੀਭ ਹੈ, ਰਜੋਗੁਣ ਦਾ ਭਾਗ ਉਪਸਥ (ਗੁਪਤ) ਇੰਦਰੀ ਹੈ, ਜੀਭ ਰਸ ਨੂੰ ਗਹਿਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਸਥ ਰਸ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੀਭ ; - ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੀ ਅਤੇ ਉਪਸਥ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਹਾਂ ਦੀ ਮਿੱਤਰਤਾ ਹੈ । ਧਰਤੀ ; - ਦੇ ਸਤੋਗੁਣ ਦਾ ਭਾਗ ਘਰਾਣ (ਨੱਕ) ਹੈ, ਨੱਕ ਗੰਦ ਨੂੰ ਗਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਗੰਦ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨੱਕ ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀ ਹੈ, ਦੇਹਾਂ ਦੀ ਮਿੱਤਰਤਾ ਹੈ । ਪੰਜ ਪ੍ਰਾਣ, ਮਨ, ਬੁੱਧੀ ਵਿਖੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਂ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਰਜੋਗੁਣ ਦੇ ਭਾਗ ਮਿਲਕੇ ਪੰਜ ਪ੍ਰਾਣ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਤੋਗੁਣ ਦੇ ਪੰਜ ਭਾਗ ਮਿਲਕੇ ਅੰਤਹਕਰਣ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅੰਤਹਕਰਨ ਹੀ ਮਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪ ਹੈ । ਇਥੇ ਚਿੱਤ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰ ਦਾ ਮਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਸਬੰਧੀ ਅੰਤਰ ਭਾਵ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਅਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤ ਪੰਚ ਮਹਾਂਬੂਤਾਂ ਦੇ ਕਰਮ 17 ਤੱਤ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਪ੍ਰ ; - 68 ਸਤਾਰਾਂ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਫਲ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ ; - ਇਹ ਸਤਾਰਾਂ ਤੱਤ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਅਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤ ਪੰਚ ਮਹਾਂਬੂਤਾਂ ਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਫਲ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ ; - 69 ਇਹ ਸਤਾਰਾਂ ਤੱਤ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਜਾਣੋਂ ?

ਉ ; - ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ 17 ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸਤੋਂ ਵੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਨਿਯਮ ਹੈ ਇਸ ਲਈ 17 ਤੱਤ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਐਂਹੇ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਜਾਣੋਂ

ਪ੍ਰ ; - 70 ਇਸ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਸਮਝੋ ?

ਉ ; - ਨਿਤਯਸਾਲਾ (ਨੱਚਣ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੀਵਾ, ਰਾਜਾ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਨੁਚਰ (ਸੇਵਕ) ਨਾਇਕਾ, ਸਾਜਾਂ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੈਠਣ ਤਾਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਾਨ੍ਹ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਉਠ ਜਾਣ ਤ੍ਰਾਂ ਵੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰੌਸਨੀ ਹੈ । ਸਿਧਾਂਤ ; - ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਨੱਚਣ ਦਾ ਕਮਰਾ ਹੈ । ਸਾਕਸੀ ਰੂਪ ਜੋ ਮੈਂ (ਆਤਮਾ) ਹਾਂ ਸੋ ਦੀਪਕ ਹੈ ਇਹ ਚਿਦਾਭਾਸ (ਚਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣਾਂ) ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਮਨ ਰੂਪ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਪੰਜ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਅਨੁਚਰ, ਬੁੱਧੀ ਨਾਇਕਾ ਅਤੇ ਇੰਦਰੀਆਂ ਸਾਜੀ ਹਨ, ਸਬਦ ਆਦਿ ਪੰਜ ਵਿਸੇ ਰੂਪ ਲੋਕ, ਇਹ ਜਾਗਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਣ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਸੁਪਨਾਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਤਰਾਂ ਉਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸਮਝੋ ?

ਪ੍ਰ ; - 71 ਇਹ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਸਮਝੋ ?

ਉ ; - ਜਾਗਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇੰਦਰੀ ਅਤੇ ਅੰਹਤਕਰਨ, ਦੋਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਮੈਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਭਾਵ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਇੰਦਰੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੇਵੀਲ ਅੰਹਤਕਰਨ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਮੈਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ

ਸੁਤੀ ਹੋਈ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਇੰਦਰੀ ਅਤੇ ਅੰਤਹਕਰਨ ਦੇਣਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੇਵਲ ਮੈਂ ਹੀ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ।

ਪ੍ਰ:-72 ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ?

ਉ : - ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਪੰਜ ਛੇਦਾਂ ਵਾਲੇ ਘੜੇ ਅੰਦਰ ਤੇਲ ਅਤੇ ਬੱਤੀ ਸਮੇਤ ਦੀਵਾ ਜਗਦਾ
ਹੈ । ਪਾਤਰ (ਦੀਵਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਥਾਨ) ਤੇਲ, ਬੱਤੀ ਘੜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ
ਗਲੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਾਹਰ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਾਇਨ ਵਿਚ ਰੱਖੀਆਂ
ਵੀਣਾਂ, ਗੁਲਦਸਤਾ, ਮਣੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਸ, ਪੱਥਰ ਦੀ ਸੀਸੀ ਆਦਿ ਨੂੰ
ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਸੂਰਜ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਹਾ ਈਸ਼ਵਰ ਤੇਜ਼ ਵਾਲਾ ਸਮਾਨ ਅੰਤਰ ਸਾਰੇ ਜਗਾ ਹੈ
ਸਿਧਾਤ ; - ਪੰਜ ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੇ ਸਰੂਪ ਵਾਲੀ ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਿਰਦਾ
ਕਮਲ ਰੂਪ ਪਾਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਮਨ ਰੂਪੀ ਤੇਲ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਬੱਤੀ
ਹੈ, ਆਰੂੜ ਆਤਮਾਂ ਰੂਪੀ ਦੀਵਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹਿਰਦੇ ਰੂਪੀ ਪਾਤਰ ਨੂੰ, ਮਨ
ਰੂਪੀ ਤੇਲ ਨੂੰ, ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਬੱਤੀ ਨੂੰ, ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਅੰਗ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਇੰਦਰੀਆਂ
ਰੂਪੀ ਛੇਦਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸਦਾ (ਜਾਣਦਾ) ਹੋਇਆ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਵਾਲੇ
ਸਬਦ ਆਦਿ ਵਿਸਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਦਾ (ਪ੍ਰਕਾਸਦਾ) ਹੈ,
ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰ ਰੂਪ ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਆਦਿ ਸਰਵ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸਦਾ ਹੈ ।
ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਚੇਤਨ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਸਰਵ ਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਸਬੰਧੀ
ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ:-73 ਇਸ ਤਰਾਂ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਕੀ ਨਿਰਣਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?

ਉ : - ਨਿਰਣਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਤਾਰਾਂ ਤੱਤ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਪੰਚ
ਮਹਾਂਭੂਤਾਂ ਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ, ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਤਰਾਂ ਵੱਖ ਹਾਂ ।

ਪ੍ਰ:-74 ਸਤਾਰਾਂ ਤੱਤ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ ਕਿਸਤਰਾਂ ਸਮਝੋ ?

ਉ : - ਸ੍ਰੇਤ (ਕੰਨ) ਸਬਦ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਜਾਂ ਨਾਂ ਸੁਣਨ, ਇਹ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਤਵਚਾ
:- ਚਮੜੀ) ਸਪਰਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰੇ ਜਾਂ ਨਾਂ ਕਰੇ ਇਹ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਚਖੂ ; - ਅੱਖਾਂ) ਰੂਪ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਜਾਂ ਨਾਂ ਵੇਖੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਜੀਭ ; - ਰਸ
ਦਾ ਸਵਾਦ ਲਵੇ ਜਾਂ ਨਾਂ ਲਵੇ ਇਹ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਘਰਾਣ ; - ਨੱਕ) ਗੰਧ
ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰੇ ਜਾਂ ਨਾਂ ਕਰੇ ਇਹ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਕ੍ਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ :- ਵਾਕ
ਬੋਲੇ ਜਾਂ ਨਾਂ ਬੋਲੇ ਇਹ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਪਾਣਿ ; - ਹੱਥ, ਲੈਣ ਦੇਣ ਕਰਨ
ਜਾਂ ਨਾਂ ਕਰਨ ਇਹ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਪਾਦ ; - (ਪੈਰ) ਚੱਲਣ ਜਾਂ

ਨਾਂ ਚੱਲਣ ਇਹ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਉਪਸਥ :- ਰਸ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰੇ ਜਾਂ ਨਾਂ ਕਰੇ, ਗੁਦਾ ; - ਮਲ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰੇ ਜਾਂ ਨਾਂ ਕਰੇ ਇਹ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ । ਪ੍ਰਾਣ ; - ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾਂ ਕਰਨ । ਮਨ ; - ਸੰਕਲਪ ਵਿਕਲਪ ਕਰੇ ਜਾਂ ਨਾਂ ਕਰੇ, ਬੁੱਧੀ ; - ਨਿਸਚਾ ਕਰੇ ਜਾਂ ਨਾਂ ਕਰੇ, ਇਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ । ਨੱਕ ; - ਧਰਤੀ ਦਾ, ਬਾਣੀ ; - ਅਕਾਸ ਦਾ, ਹੱਥ ; - ਹਵਾ ਦਾ, ਪੈਰ ; - ਅਗਨੀ ਦਾ । ਉਪਸਥ :- ਜਲ ਦਾ । ਗੁਦਾ :- ਧਰਤੀ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ । ਪੰਜ ਪ੍ਰਾਣ :- ਇਹ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਪੰਜ ਮਹਾਂਭੂਤਾਂ ਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਤਾਰਾਂ ਤੱਤ ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਇੰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਤਰਾਂ ਇੰਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ ।

ਪ੍ਰ :- 75 ਇਸ ਤਰਾਂ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?

ਉ :- ਲਿੰਗ ਦੇਹ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਧਰਮ, ਪੰਨ ਪਾਪ ਦਾ ਕਰਤਾਪੁਣਾਂ, ਇਸਦੇ ਦੁੱਖ - ਸੁੱਖ ਦਾ ਭੋਗਤਾਪੁਣਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਵਿਖੇ, ਗਮਨ ਅਗਮਨ ਅਤੇ ਵੈਰਾਗ ਸਮ-ਦਮ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਵਿਰਤੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਗ ਦਵੈਸ਼ ਹਰਸ ਆਦਿ, ਰਾਜਸੀ ਵਿਰਤੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿੰਦਰਾ ਆਲਸ ਪ੍ਰਮਾਦਿ ਤਾਮਸੀ ਵਿਰਤੀਆਂ, ਇਸ ਤਰਾਂ ਭੁੱਖ ਪਿਆਸ, ਅੰਧਪੁਣਾਂ ਪਟਪੁਣਾਂ ਆਦਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ ਇਹ ਨਿਸਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 76 ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਦਾ ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਭੋਗਤਾ ਮੈਂ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕਰਤਾ ਭੋਗਤਾਪੁਣਾਂ ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਜਾਣੋ ?

ਉਤਰ - ਜੇਹੜੀ ਵਸਤੂ ਵਿਕਾਰੀ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਤਰਾਂ ਇਹ ਕ੍ਰਿਆਵਾਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਰਤਾ ਕਹਾਓਦੀ ਹੈਂ। ਮੈਂ ਨਿਰਵਿਕਾਰ ਕੂਟਅਸਥ (ਸ਼ਰੀਰ ਅਤੇ ਅੰਤਾਹ-ਕਰਣ) ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕ੍ਰਿਆ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਇਸ ਤਰਾਂ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਰੂਪ ਕ੍ਰਿਆ ਦਾ ਮੈਂ ਕਰਤਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜੋ ਕਰਤਾ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਭੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਅੰਤਰਕਰਣ ਦੇ ਧਰਮ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਇੰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਤਰਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ ਇਸ ਤਰਾਂ ਜਾਣੋ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ 77 ਇਸ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾਂ ਜਾਣਾ, ਮੇਰੇ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਜਾਣੋ ?

ਉਤਰ ਅੰਤਰ ਕਰਣ ਪ੍ਰੀਛਿੰਨ ਹੈ । ਤਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਾਰਬਧਕਰਮ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਗਮਨ ਅਗਮਨ ਸੰਭਵ ਹੈਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਕਾਸ ਦੀ ਤਰਾਂ ਵਿਆਪਕ ਹਾਂ । ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਆਉਣਾ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਇਸ ਤਰਾਂ ਜਾਣੋ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ 78 ਸਾਤਿਵ ਦੀ ਰਾਜਸੀ ਅਤੇ ਤਾਮਸੀ ਵਿਰਤੀਆਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਨਹੀਂ
ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੋ ?

ਉਤਰ :- ਦਿਸ਼ਟਾਂਤ :- ਕਿਸੇ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠਕੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਮਣੇ ਕੋਈ ਕਾਰੀਗਰ
ਕਰੰਜਾ (ਫੁਹਾਰਾ) ਬਣਾਵੇ, ਕਰੰਜੇ ਦਾ ਢੱਕਣ ਖੇਲਣ ਨਾਲ ਜਲ ਦੀਆਂ
ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ
ਪ੍ਰਵਾਹ ਰੂਪ ਨਾਲ ਅਨੰਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਬੰਦ
ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਕੱਲਾ ਰਾਜਾ ਹੀ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਸਿਧਾਂਤ
- ਸਥੂਲ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਅਦਿਸਥਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰ ਰੂਪੀ
ਰਾਜਾ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਵਿਨੋਧ ਅਰਥ ਅਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਕਾਰੀਗਰ ਨੇ
ਅੰਤਹਕਰਣ ਰੂਪੀ ਕਰੰਜਾ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਜਾਗਦੇ ਅਤੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਖੇ ਤਿਸਦੀ
ਪ੍ਰਾਰਥਧ ਰੂਪ ਕਲ ਦੇ ਬੰਦ ਕਰਣ ਨਾਲ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਰਤੀਆਂ ਦੇ ਭਾਵ ਅਭਾਵ
ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਅੰਨਦ ਸਵਰੂਪ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਰੂਪੀ ਰਾਜਾ ਬਾਕੀ ਰਹਿਦਾ
ਹੈ, ਸੋ ਹੀ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਤਵਿਕ ਦੀ ਰਾਜਸੀ ਵਿਰਤੀਆ ਮੈਂ
ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਨਹੀਂ; ਇਹ ਅੰਤਹਕਰਣ ਦੀਆਂ ਹਨ ਮੈਂ ਇੰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣ
ਵਾਲਾ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ ਹਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੋ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ 79 ਅੰਦਪਣਾਂ ਆਦਿ, ਤੇ ਮੰਦਪਣਾਂ, ਪਟਪਨਾਂ (ਚਲਾਕੀ) ਮੈਂ ਨਹੀਂ
ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ; ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੋ ?

ਉਤਰ ਨੇਤਰ ਆਦਿ ਕਈ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਆਪ, ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ
ਕਰਦੀਆਂ ਉਹ ਤਿਨਦਾ ਅੰਧਪਣਾਂ ਆਦਿ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ,
ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਦਪਣਾਂ ਹੈ । ਇਸਨੂੰ ਭੀ ਮੈਂ
ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰੇ ਇਹ ਉਸਦਾ ਪਟਪਣਾਂ
ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ
ਇਹ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ । ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ, ਵੇਖਨ ਵਾਲੇ
ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਣ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਸੂਕਸ਼ਮ ਦੇਹ
ਦਾ ਮੈਂ ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ 80 ਕਾਰਣ ਸਰੀਰ ਕੀ ਹੈ ?

ਉਤੁ - ਮਨੁੱਖ ਜਦੋਂ ਸਾਉਣ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚੋਂ ਉਠਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਅੱਜ ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਇਸ ਤੋਂ ਸੁਸੁਪਤ ਵਿੱਖੇ ਅਗਿਆਨ ਹੈ,
ਐਸਾ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਅਤੇ ਜਾਗਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਨਹੀਂ
ਤੇ ਮੇਰੀ, ਮੈਨੂੰ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਮੈਂ ਉਹ ਨਹੀਂ
ਜਾਣਦਾ, ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਇਹ ਅਗਿਆਨ ਹੈ ਅਤੇ
ਸੁਪਨੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੀ ਨਿੰਦਗ ਰੂਪ ਅਗਿਆਨ ਹੈ । ਐਸਾ ਜੋ ਅਗਿਆਨ,
ਉਹ ਕਾਰਨ ਦੇਹ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ 81:- ਕਾਰਨ ਦੇਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ, ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਜਾਣੋਂ ?

ਉ:- ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਇਹ ਅਤਿਹਕਰਨ ਦੀਆਂ ਵਿਰਤੀਆਂ ਹਨ,
ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਯੋਗ ਅਤੇ ਨਾਂ ਜਾਨਣ ਯੋਗ, ਵਿਸੇ ਸਹਿਤ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ
ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਾਰਣ ਦੇਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੀ ਨਹੀਂ ਇਹ ਅਗਿਆਨ ਦੀ ਹੈ
ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਤਰਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ, ਇਹ ਜਾਣੋਂ ।

ਚੌਥੀ ਕਲਾ ਸੁਰੂ (ਮੈਂ ਪੰਚ ਕੋਸ਼ਾਤੀਤ ਹੂੰ) (ਮਨਹਰ ਛੰਦ)

ਪੰਚ ਕੋਸ਼ਾਤੀਤ ਮੈਂ ਹੂੰ ਅੰਨ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨੋਮਯ।
ਵਿਗਿਆਨ ਅਨੰਦਮਯ ਪੰਚਕੋਸ ਨਾਤਮਾਂ ॥
ਸਥੂਲਦੇਹ ਅੰਨਮਯਕੋਸ ਲਿੰਗਦੇਹ ਪ੍ਰਾਣਮਨ।
ਰੂ ਵਿਗਿਆਨ ਤੀਨਕੋਸ ਕਹੇ ਮਾਤਮਾਂ ॥
ਕਾਰਣ ਅਨੰਦਮਯ ਕੋਸ ਯੇ ਕਾਰਜ ਜੜ।
ਵਿਕਾਰੀ ਵਿਨਾਸੀ ਵਿਅਭਚਾਰੀ ਹੀ ਅਨਾਤਮਾਂ ॥
ਅਜ ਚਿੱਤ ਅਬਿਕਾਰੀ ਨਿਤਯ ਵਿਅਭਿਚਾਰਹੀਣ ।
ਪੀਤਾਂਬਰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਤਾ ਮੈਂ ਆਤਮਾਂ ॥

ਪ੍ਰ 82 :- ਪੰਚਕੋਸਤੀਤ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ :- ਪੰਚ ਕੋਸਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਵੱਖ ਹਾਂ ਇਸਨੂੰ ਪੰਚਕੋਸਤੀਤ ਕਹੋ ।

ਪ੍ਰ :-83 ਕੋਸ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ :- ਕੋਸ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਮਿਆਨ ਦਾ ਨਾਮ ,ਅਤੇ ਧਨ ਦੇ ਭੰਡਾਰ, ਅਤੇ ਕੀਤੇ
ਦੀ ਖੱਡ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਕੋਸ ਹੈ, ਇੰਨਾਂ ਦੀ ਤਰਾਂ ਪੰਚ ਕੋਸ ਆਤਮਾਂ ਨੂੰ
ਢੱਕਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਤਰਾਂ ਅੰਨਮਈ ਆਦਿ ਵੀ ਕੋਸ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ।

ਪ੍ਰ:- 84 ਪੰਚ ਕੋਸਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਨ ?

ਉ :- ਅੰਨਮਈ ਕੋਸ, 2 ਪ੍ਰਾਣਮਈ ਕੋਸ 3 ਮਨੋਮਈ ਕੋਸ 4 ਵਿਗਿਆਨਮਈ
ਕੋਸ 5 ਅਨੰਦਮਈ ਕੋਸ, ਇਹ ਪੰਚ ਹਨ ।

ਪ੍ਰ:- 85 ਅੰਨਮਈ ਕੋਸ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ:- ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੇ ਜੋ ਅੰਨ ਖਾਧਾ ਤਿਸਤੋਂ ਵੀਰਜ ਬਣਿਆ ਤਿਸ ਕਰਕੇ ਜੋ
ਮਾਤਾ ਦੇ ਉਧਰ ਵਿਖੇ ਉਤਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁੱਧ
ਵਰਗ ਅੰਨ ਕਰਕੇ ਜੋ ਬੁੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਅੰਨਮਈ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਵਿਖੇ ਲੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਸਾ ਜੋ ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਹੈ ਉਹ
ਅੰਨਮਈ ਕੋਸ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ:-86 ਅੰਨਮਈ ਕੋਸ ਕੈਸਾ ਹੈ ?

ਉ :- ਸੁਖ ਦੁੱਖ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਰੂਪ ਭੋਗ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ:- 87 ਅੰਨਮਈ ਕੋਸ਼ ਤੋਂ ਮੈਂ ਵੱਖ ਹਾਂ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਜਾਣੋਂ ?

ਉ : - ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਅੰਨਮਈ ਕੋਸ਼ ਸਥੂਲ ਸਰੀਰ ਦਾ ਅਭਾਵ ਹੈ, ਇਸ ਤਰਾਂ ਇਹ ਉਤਪਤੀ ਨਾਸਵਾਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਘੜੇ ਦੀ ਤਰਾਂ ਕਾਰਯ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਦਾ ਭਾਵਰੂਪ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਉਤਪਤੀ ਨਾਸ ਰਹਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ, ਇਸ ਤਰਾਂ ਇਹ ਅੰਨਮਈ ਕੋਸ਼ ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਰੂਪ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ ਆਤਮਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ

ਪ੍ਰ:-88 ਪ੍ਰਾਣਮਈ ਕੋਸ਼ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ : - ਪੰਚ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਸਹਿਤ ਪੰਜ ਪ੍ਰਾਣ, ਉਹ ਪ੍ਰਾਣ ਮਈ ਕੋਸ਼ ਹੈ।

ਪ੍ਰ:-89 ਪੰਚ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪੰਚ ਪ੍ਰਾਣ ਕੇਹੜੇ ਹਨ ?

ਉ : - ਪੰਚ ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪੰਚ ਪ੍ਰਾਣ, ਪੂਰਵ ਸੂਕਸ਼ਮ ਦੇਹ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਆ ਵਿਖੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਹੇ ਹਨ ?

ਪ੍ਰ:-90 ਪੰਚਪ੍ਰਾਣ ਦੇ ਸਬਾਨ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਆ ਕੇਹੜੀ ਹੈ ?

ਉ : - ਪ੍ਰਾਣਵਾਯੂ :- ਹਿਰਦੇ ਵਿਖੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਵਿਚ 21,600 ਸਵਾਸ ਲੈਕੇ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

2 ਉਪਾਨਵਾਯੂ :- ਗੁਦਾ ਸਬਾਨ ਵਿਖੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਲ ਮੂਤਰ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

3. ਸਮਾਨਵਾਯੂ :- ਨਾਭੀ ਸਬਾਨ ਵਿਖੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਮਾਲੀ ਬਗੀਚੇ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਭੇਜਨ ਦੇ ਰਸ ਨੂੰ ਨਾੜੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿਖੇ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

4 ਉਦਾਨਵਾਯੂ :- ਕੰਠ ਵਿਖੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਧੇ ਪੀਤੇ ਅੰਨ ਜਲ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਵੰਡਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸੁਪਨਾਂ, ਹਿਚਕੀ ਆਦਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਜੋ ਦਿਸਦੀ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

5 ਵਿਯਾਨਵਾਯੂ :- ਸਰਵਾਗ ਸਬਾਨ ਵਿਖੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਅੰਗਾਂ ਦੇ ਤੁਰਨ ਫਿਰਨ ਰੂਪ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤਰਾਂ ਪੰਚ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਬਾਨ, ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਆ ਹੈ।

ਪ੍ਰ:- 89 ਪ੍ਰਾਣ ਆਦਿ ਵਾਯੂ ਸਰੀਰ ਵਿਖੇ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ?

ਉ : - ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿਖੇ ਪੂਰਨ ਹੋਕੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਬਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਰੂਪ ਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰ:- 92 ਪ੍ਰਾਣ ਮਈ ਕੋਸ਼ ਤੋਂ ਮੈਂ ਵੱਖ ਹਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੋਂ ?

ਉ : - ਨੀਦ ਵਿਖੇ ਪੂਰਸ ਸੁਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਣ ਜਾਗਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਲੋਈ ਮਿਤਰ ਆਵੇ, ਉਸ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਜੇ ਚੋਰ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਗਹਿਣੇ

ਚੁਗਾਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ । ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪਾਣ ਵਾਯੂ ਘੜੇ ਦੀ ਤਰਾਂ ਜੜ੍ਹੇ ਹੈ । ਅਤੇ ਮੈਂ ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਇਸ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਾਂਣਮਈ ਕੋਸ਼ ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸੂਕਸ਼ਮ ਦੇਹ ਰੂਪ ਹੈ । ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ ਆਤਮਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ ।

ਪ੍ਰ:-93 ਮਨੋਮਈ ਕੋਸ਼ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ:- ਪੰਜ ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੀਆਂ ਸਹਿਤ ਮਨ ਸੋ ਮਨੋਮਈ ਕੋਸ਼ ਹੈ ?

ਪ੍ਰ:-94 ਪੰਜ ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੀਆਂ ਅਤੇ ਮਨ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ:- ਇਹ ਪੂਰਵ ਸੂਕਸ਼ਮ ਦੇਹ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਆ ਵਿਖੇ ਕਹੇ ਹਨ ।

ਪ੍ਰ:-95 ਮਨ ਕੈਸਾ ਹੈ ?

ਉ:- ਸਰੀਰ ਵਿਖੇ (ਮੈਂ ਮੰਨਣਾਂ) ਅਤੇ ਘਰ ਆਦਿ ਵਿਖੇ ਮਮਤਾ ਰੂਪ ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਹੀਰ ਗਮਨ (ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ) ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਕਾਰਨ ਰੂਪ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ:-96 ਮਨੋਮਈ ਕੋਸ਼ ਤੋਂ ਮੈਂ ਵੱਖ ਹਾਂ, ਇਹ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਜਾਣੋ ?

ਉ:- ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਆਦਿ ਵਿਰਤੀਆਂ ਹੋਣ ਤੇ ਮਨ ਨਿਯਮ ਰਹਿਤ ਸਭਾ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂਹੀ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਰਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਕਸੀ ਨਿਰਵਿਕਾਰ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਨੋਮਈ ਕੋਸ਼ ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ ਇਹ ਸੂਕਸ਼ਮ ਦੇਹ ਰੂਪ ਹੈ । ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ ਆਤਮਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ । ਇਸ ਤਰਾਂ ਮੈਂ ਮਨੋਮਈ ਕੋਸ਼ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ ।

ਪ੍ਰ:-97 ਵਿਗਿਆਨ ਮਈ ਕੋਸ਼ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ:- ਪੰਜ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਸਹਿਤ ਬੁੱਧੀ, ਇਹ ਵਿਗਿਆਨ ਮਈ ਕੋਸ਼ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ:-98 ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ:- ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿੰਗ ਦੇਹ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਆ ਵਿਖੇ ਦੱਸੇ ਹਨ ।

ਪ੍ਰ:-99 ਬੁੱਧੀ ਕੈਸੀ ਹੈ ?

ਉ:- ਗੂੜ ਨੀਦ ਵਿਖੇ ਚਿਦਾਭਾਗ ਯੁਕਤ ਬੁੱਧੀ ਵਿਲੀਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਗਦੇ ਸਮੇਂ ਨਹੁੰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉਪਰ ਤੱਕ ਸਰੀਰ ਵਿਖੇ ਵਿਆਪਕੇ ਵਿਚਰਦੀ ਹੋਈ ਕਰਤਾ ਰੂਪ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ:- 100 ਵਿਗਿਆਨਮਈ ਕੋਸ਼ ਤੋਂ ਮੈਂ ਵੱਖ ਹਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੋ ?

ਉ:- ਬੁੱਧੀ ਘੜੇ ਆਦਿ ਦੀ ਤਰਾਂ ਵਿਲਾਜ ਆਦਿ ਅਵਸਥਾ ਵਾਲੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਵਿਨਾਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਲਾਜ ਆਦਿ ਵਿਵਸਥਾ ਰਹਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਅਭਿਨਾਸੀ ਹਾਂ (ਨਾਸ ਰਹਿਤ ਹਾਂ) ਇਸ ਕੰਰਕੇ ਇਹ ਵਿਗਿਆਨਮਈ ਕੋਸ਼ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ ਇਹ ਸੂਕਸ਼ਮ ਦੇਹ ਰੂਪ ਹੈ । ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ ਆਤਮਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ ।

ਪ੍ਰ:-101 ਅਨੰਦਮਈ ਕੋਸ਼ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ : - ਪੂਰਵਲੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਫਲਦੇ , ਅਨੁਭਵ ਸਮੇਂ ਵਿਖੇ, ਕਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਵਿਰਤੀ, ਅੰਤਰਮੁੱਖ ਹੋਈ ਆਤਮਾਂ ਸਵਰੂਪ ਭੂਤ ਅਨੰਦ ਦੇ ਪੜੀਬਿੰਬ ਨੂੰ ਭਾਸਦੀ ਹੈ (ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ) ਅਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਿਯ - ਮੇਦ - ਪ੍ਰਮੇਦ ਰੂਪ ਕਹੀਏ , ਉਹ ਵਿਰਤੀ ਪੁੰਨ ਕਰਮ ਫਲ ਦੇ ਭੋਗ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਨਿੰਦਰਾ ਰੂਪ ਨਾਲ ਵਿਲੀਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਵਿਰਤੀ ਅਨੰਦਮਈ ਕੋਸ਼ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ:-102 ਅਨੰਦਮਈ ਕੋਸ਼ ਕੈਸਾ ਹੈ ?

ਉ : - ਇਸਟ ਵਸਤੂ ਦੇ ਦ੍ਰਸਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਤਪਨ ਹੋਈ ਵਿਰਤੀ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਟ ਵਸਤੂ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਉਤਪਨ ਹੋਈ ਮੇਦ ਵਿਰਤੀ (ਖੁਸ਼ਹਾਲ) ਜਿਸ ਦਾ ਇੱਕ (ਦੱਖਣ) ਪੱਖ ਹੈ । ਅਤੇ ਇਸਟ ਵਸਤੂ ਦੇ ਭੋਗ ਤੋਂ ਉਤਪਨ ਪ੍ਰਮੇਯ ਵਿਰਤੀ ਸੁੱਖ ਸੰਤੋਸ਼ ਜਿਸ ਦਾ ਦਵਿਤੀਯ (ਦੂਜਾ) ਪੱਖ ਹੈ । ਬੁੱਧੀ ਜਾਂ ਅਗਿਆਨ ਦੀ ਵਿਰਤੀ ਵਿਖੇ ਆਤਮਾਂ ਸਵਰੂਪ ਭੂਤ, ਅਨੰਦ ਦਾ ਪੜੀਬਿੰਬ ਜਿਸ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿੰਬ ਰੂਪ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਭੂਤ, ਜਿਸਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ, ਐਸਾ ਪੰਛੀ ਰੂਪ ਭੋਗਤਾ ਅਨੰਦਮਈ ਕੋਸ਼ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ:-103 ਅਨੰਦਮਈ ਕੋਸ਼ ਤੋਂ ਮੈਂ ਵੱਖ ਹਾਂ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਜਾਣੋ ?

ਉ : - ਅਨੰਦਮਈ, ਬੱਦਲ ਆਦਿ ਦੀ ਤਰਾਂ ਕਦੇ ਕਦਾਈ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰਾਂ ਛਿਨਕ (ਬਹੁਤ ਘੱਟ) ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਰਵਦਾ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਨਿੱਤ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਹੀ ਇਹ ਅਨੰਦਮਈ ਕੋਸ਼ ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕਾਰਨਦੇਹ ਰੂਪ ਹੈ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ ਆਤਮਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ ।

ਪ੍ਰ:-104 ਵਿਦਾਮਾਨ ਅੰਨਮਈ ਆਦਿ ਕੋਸ਼ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾਂ ਕੋਣ ਹੈ ?

ਉ : - ਬੁੱਧੀ ਆਦਿ ਵਿਸੇ ਪੜੀਬਿੰਬ ਰੂਪ ਕਰ ਸਥਿਤ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਯ ਆਦਿ ਸਬਦ ਸੇ ਕਹੀਏ, ਐਸਾ ਜੋ ਅਨੰਦਮਈ ਕੋਸ਼ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਬਿੰਬ ਰੂਪ ਕਾਰਨ ਜੋ ਅਨੰਦ ਹੈ, ਉਹ ਨਿੱਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਆਤਮਾਂ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ:-105 ਜੋ ਪੰਚ ਕੋਸ਼ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਵਿਖੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੋਈ ਆਤਮਾਂ ਅਨੁਭਵ ਵਿਖੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ , ਇਸ ਲਈ ਪੰਚਕੋਸ਼ ਤੋਂ ਵੱਖ ਆਤਮਾਂ ਹੈ ਇਹ ਨਿਸਚਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ ?

ਉ : - ਜਦੋਂ ਪੰਚ ਕੋਸ਼ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਵਿਖੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ । ਇੰਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ, ਕੋਈ ਆਤਮਾਂ ਵਿਖੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਇਹ ਵਾਰਤਾ ਸੱਤ ਹੈ । ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਿਸ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਇਹ ਪੰਚ ਕੋਸ਼ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਤਿਸ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਕੋਣ ਨਿਵਾਰਨ ਕਰੇਗਾ ? ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਵਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਇਸ ਤਰਾਂ ਪੰਚ ਕੋਸ਼ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਰੂਪ ਜੋ ਚੇਤਨ ਹੈ ਉਹ ਪੰਚ ਕੋਸ਼ ਤੋਂ ਵੱਖ ਆਤਮਾਂ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ:-106 ਆਤਮਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ?

ਉ : - ਸਤ, ਚਿਤ, ਅਨੰਦ, ਆਦਿ ਸਵਰੂਪ ਹੈ ।

ਪੰਜਮ ਕਲਾ ਸੁਰੂ
 (ਤਿੰਨ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਸਾਕਸੀ ਹਾਂ) ਮਨਹਰ ਛੰਦ

ਅਵਸਥਾ ਤੀਨ ਕੋ ਸਾਕਸੀ ਆਤਮਾਂ ਅਨਵਯ ਯਾਂਕੋ ।
 ਵਿਯਭਿਚਾਰੀ ਅਵਸਥਾ ਕੋ ਵਿਯਤੀਰੇਕ ਪਾਈਓ ॥
 ਤ੍ਰਿਪੁਟੀ ਚਤੁਰਦਸ ਕਰ ਵਿਯਵਹਾਰ ਜਹਾਂ ।
 ਸਪਸਟ ਸੋ ਜਾਗਰਤ ਝੂਠ ਤਾਂਕੇ ਦਿਸਯ ਧਿਆਇਓ ॥
 ਦੇਖੇ ਸੁਨੇ ਵਸਤਨ ਕੇ ਸੰਸਕਾਰ ਸੈ ਸਰਿਸਟ ਜਹਾਂ ।
 ਅਸਪਸਟਪ੍ਰਤੀਤੀ ਸਵਪਨ ਮਿਰਸਾ ਲੋਕ ਰਾਇਓ ॥
 ਸਕਲ ਕਰਣਲੈ ਹੋਏ ਜਹਾਂ ਸੁਸੁਪਤਿ ਸੋ ।
 ਪੀਤਾਂਬਰ ਤੁਰੀਯਹੀ ਪ੍ਰਤਯਕ ਪ੍ਰਤਿਆਇਓ ॥

- ਪ੍ਰ :-107 ਤਿੰਨ ਅਵਸਥਾ ਕੇਹੜੀਆਂ ਹਨ ?
 ਉ :- ਜਾਗਰਤ ,ਸੁਪਨਾਂ, ਸੁਸੁਪਤਿ (ਨੀਂਦ)।
- ਪ੍ਰ :-108 ਜਾਗਰਤ ਅਵਸਥਾ ਕੀ ਹੈ ?
 ਉ :- 14 ਇੰਦਰੀਆਂ ਅਧਿਆਤਮ ਹਨ 2, ਚੌਦਾਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੇ 14 ਦੇਵਤੇ ਆਦਿ
 ਦੇਵ ਹਨ 3, ਇੰਨਾਂ ਦੇ ਚੌਦਾਂ ਵਿਸੇ ਅਦਿਭੂਤ ਹਨ (ਆਪ ਤੋਂ ਵੱਖ ਅਤੇ
 ਅੱਖਾਂ) ਇੰਨਾਂ 42 ਤੱਤਾਂ ਨਾਲ ,ਜਿਸ ਵਿਖੇ ਵਿਵਹਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ
 ਜਾਗਰਤ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ।
- ਪ੍ਰ :-109 ਚੌਦਾਂ (14) ਇੰਦਰੀਆਂ ਕੇਹੜੀਆਂ ,ਹਨ ?
 ਉ :- ਪੰਜ ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੀਆਂ, (ਕੰਨ, ਚਮੜੀ, ਅੱਖਾਂ, ਜੀਭ, ਨੱਕ) ਪੰਜ ਕਰਮ
 ਇੰਦਰੀਆਂ (ਹੱਥ ,ਪੈਰ ,ਦੋ ਗੁਪਤ, ਬਾਣੀ,) ਅਤੇ 4 ਅੰਤਹਕਰਨ , (
 ਮਨ ,ਬੁਧੀ ,ਚਿੱਤ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰ) ।
- ਪ੍ਰ :-110 ਚੌਦਾਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੇ 14 ਦੇਵਤੇ ਕੇਹੜੇ ਕੇਹੜੇ ਹਨ ?
 ਉ :- ਕੰਨ ਦਾ ਦੇਵਤਾ - ਦਿਸਾ , ਚਮੜੀ ਦਾ ਦੇਵਤਾ - ਹਵਾ , ਅੱਖਾਂ ਦਾ
 ਦੇਵਤਾ - ਸੂਰਜ, ਜੀਭ ਦਾ - ਵਰੁਣ, ਨੱਕ - ਅਸਵਨੀ ਕੁਮਾਰ, ਬਾਣੀ
 - ਅਗਨੀ, ਹੱਥ - ਇੰਦਰ, ਗੁਦਾ - ਵਾਮਨ, ਗੁਪਤ ਇੰਦਰੀ -
 ਪ੍ਰਜਾਪਤੀ, ਮਨ - ਚਦਰਮਾਂ, ਬੁਧੀ - ਵਾਸਦੇਵ ਜੀ, ਹੰਕਾਰ - ਰੁਦਰ,
 ਇਹ 14 ਦੇਵਤਾ ਆਦਿ ਦੇਵ ਹਨ ।
- ਪ੍ਰ :-111 14 ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੇ 14 ਵਿਸੇ ਕੇਹੜੇ ਹਨ ?
 ਉ :- ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੇ - ਸਬਦ, ਸਪਰਸ, ਰੂਪ, ਰਸ, ਗੰਧ ।
 ਕ੍ਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੇ :- ਬਚਨ, ਅਦਾਨ ਪਰਦਾਨ, ਗਾਮਨ, ਰਤੀਭੋਗ, ਮਲ
 ਤਿਆਗ ਅੰਤਹਕਰਨ ਦੇ ਵਿਸੇ ;- ਸੰਕਲਪ- ਵਿਕਲਪ, ਨਿਸਚਾ, ਚਿੰਤਨ,
 ਅਹੰਪਣਾ । ਇਹ 14 ਵਿਸੇ ਅਦਿਭੂਤ ਹਨ ।

- ਪ੍ਰ :- 112. ਅਧਿਆਤਮ, ਆਦਿਦੇਵ, ਅਦਿਭੂਤ, ਇਹ ਤਿੰਨ-ਤਿੰਨ ਮਿਲਕੇ ਕੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ?
 ਉ : - ਅਧਿਆਤਮ ਆਦਿ - ਪੁਟ (ਅਕਾਰ) ਮਿਲਕੇ ਤਿ੍ਥੁਟੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ।
- ਪ੍ਰ :- 113 ਤਿ੍ਥੁਟੀ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਜਾਣੋ ?
 ਉ : - ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਤਿ੍ਥੁਟੀ

<u>ਇੰਦੀ ਅਧਿਆਤਮ</u>	<u>ਦੇਵਤਾ ਆਪਿਦੇਵ</u>	<u>ਵਿਸਾ ਆਦਿਭੂਤ</u>
ਕੰਨ	ਦਿਸਾ	ਸਬਦ
ਚਮੜੀ	ਹਵਾ	ਸਪਰਸ
ਅੱਖਾਂ	ਸੂਰਜ	ਰੂਪ
ਜੀਭ	ਵਰਣ	ਰਸ
ਨੱਕ	ਅਸਵਨੀ ਕੁਮਾਰ	ਰੀਧ

ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੀ ਤਿ੍ਥੁਟੀ :-

ਵਾਕੂ	ਅਗਨੀ	ਬਚਨ (ਕ੍ਰਿਆ)
ਹੱਥ	ਇੰਦਰ	ਲੈਣ - ਦੇਣ
ਪੈਰ	ਵਾਮਨ ਜੀ	ਗਮਨ (ਤੁਰਨਾਂ)
ਉਪਸਥ	ਪ੍ਰਜਾਪਤੀ	ਰਤੀ ਭੋਗ
ਗੁਦਾ	ਯਮ	ਮਲ ਤਿਆਰਾ

ਅੰਤਹਕਰਨ ਦੀ ਤਿ੍ਥੁਟੀ :-

ਮਨ	ਚੰਦਰਮਾਂ	ਸੰਕਲਪ
ਬੁੱਧੀ	ਬ੍ਰਹਮਾਂ	ਨਿਸਚਾ
ਚਿੱਤ	ਵਾਸੂਦੇਵ	ਚਿੰਤਨ
ਅਹੰਕਾਰ	ਰੁਦਰ	ਅਹੰਪਣਾ

ਪ੍ਰ:-114. ਇਸ ਤਿ੍ਥੁਟੀ ਦਾ ਕੀ ਸਭਾਵ ਹੈ ?

ਉ : - ਤਿੰਨ ਤਿੰਨ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਇਹ ਤਿ੍ਥੁਟੀ ਹੈ, ਇੰਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ । ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਇੰਦੀ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਵਿਸਾ ਨਾਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ । ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਸਾਰੀਆਂ ਤਿ੍ਥੁਟੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣੋ ।

ਪ੍ਰ :- 115 ਮੇਰਾ ਕੀ ਸਭਾਵ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੋ ?

ਉ : - ਤ੍ਰਿਪੁਟੀ ਪੂਰਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾਂ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਪੁਟੀ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਚੱਲੇ ਜਾਂ ਨਾਂ ਚੱਲੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ । ਇਹ ਮੇਰਾ ਸਭਾਵ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੋ

ਪ੍ਰ :- 116 ਇਸ ਕਥਨ ਨਾਲ ਕੀ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?

ਉ : - ਤ੍ਰਿਪੁਟੀ ਨਾਲ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਹਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਐਸੀ ਜਾਗਰਤ ਅਵਸਥਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 117 ਜਾਗਰਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿਖੇ ਜੀਵ ਦਾ ਸਥਾਨ ਵਾਚਾ (ਬਾਣੀ) ਭੋਗ ਸਕਤੀ, ਗੁਣ ਅਤੇ ਜਾਗਰਤ ਦੇ ਅਭਿਮਾਨ ਨਾਲ ਤਿਸਕਾ (ਜੀਵ ਦਾ) ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ : - ਜਾਗਰਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਜੀਵ ਦਾ, ਨੇਤਰ ਸਥਾਨ ਹੈ, ਵੈਖਰੀ (ਜੌਰ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ) ਵਾਚਾ ਹੈ । ਸਥੂਲ ਭੋਗ ਹੈ, ਕ੍ਰਿਆ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਰਜੇ ਗੁਣ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਗਰਤ ਦੇ ਅਭਿਮਾਨ ਨਾਲ ਵਿਸਵ ਨਾਮ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 118 ਜਾਗਰਤ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਵਰਨਣ ਨਾਲ ਕੀ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?

ਉ : - ਇਹ ਜਾਗਰਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇ, ਤਿਸਨੂੰ ਵੀ ਮੈਂ ਜਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਵਪਨ, ਸੁਅਪਤੀ ਵਿਖੇ ਨਾਂ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਤਿਸਦੇ ਅਭਾਵ ਨੂੰ ਵੀ ਮੈਂ ਜਣਦਾ ਹਾਂ । ਇਸ ਲਈ ਜਾਗਰਤ ਅਵਸਥਾ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੇਰੀ ਨਹੀਂ ਇਹ ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਦੀ ਹੈ । ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣਣ ਵਾਲਾ ਸਾਕਸ਼ੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ ।

ਪ੍ਰ :- 119 ਸਵੱਪਨ ਅਵਸਥਾ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ : - ਜਾਗਰਤ ਅਵਸਥਾ ਸਮੇਂ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਦੇਖੇ ਹੋਣ, ਸੁਣੇ ਹੋਣ, ਭੋਗੇ ਹੋਣ, ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ, ਵਾਲ ਦੇ ਹਜਾਰਵੇ ਭਾਗ ਜੈਸੀ ਬਰੀਕ ਹਿਤਾ ਨਾਮੀ ਨਾੜੀ, ਜੋ ਕੰਠ ਵਿਖੇ ਹੈ । ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ਤਿਸ ਨਾਲ ਨੀਦਰ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਪੰਚ ਵਿਸੇ ਆਦਿ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਉਪਜਦਾ ਹੈ, ਤਿਸ ਨਾਲ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਵਪਨ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 120 ਸਵਪਨ ਅਵਸਥਾ ਵਿਖੇ ਜੀਵ ਦਾ ਸਥਾਨ ਵਾਚਾ (ਬਾਣੀ) ਭੋਗ - ਸ਼ਕਤੀ, ਗੁਣ ਅਤੇ ਸਵਪਨ ਦੇ ਅਭਿਮਾਨ ਨਾਲ ਜੀਵ ਦਾ ਨਾਂ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ : - ਸਵਪਨ ਅਵਸਥਾ ਵਿਖੇ, ਜੀਵ ਦਾ ਕੰਠ, ਸਥਾਨ ਹੈ, ਮਾਧਿਅਮ ਵਾਚਾ ਹੈ, ਸੂਕਸਤਮ (ਬਹੁਤ ਘੱਟ) ਭੋਗ ਹੈ ਗਿਆਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਸਤਵ ਗੁਣ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਫਨੇ ਦੇ ਅਭਿਮਾਨ ਤੋਂ ਤੇਜਸ ਨਾਮ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ:-121 ਸਵਪਨ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਵਰਨਣ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?

ਉ : - ਸਵਪਨ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇ ਤਿਸਨੂੰ ਵੀ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਾਗਰਤ, ਸੁਸ਼ਤਿ ਵਿਖੇ ਨਾਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤਿਸਦੇ ਅਭਾਵ ਨੂੰ ਵੀ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ । ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਵਪਨ ਅਵਸਥਾ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੇਰੀ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸੂਕਸਮ ਦੇਹ ਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ ਸਾਕਸੀ, ਘੱਟ ਸਾਕਸੀ ਦੀ ਤਰਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ । ਇਹ ਸਵਪਨ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ:-122 ਸੁਸ਼ਤਿ ਅਵਸਥਾ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ : - ਪੁਰਸ ਜਦੋਂ ਨੀਂਦ ਵਿਚੋਂ ਜਾਗਕੇ ਉਠਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਪਨੇਂ ਵਿਚ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੇ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅੱਜ ਮੈਂ ਸੁੱਖ ਵਿਚ ਸੁੱਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ । ਇਹ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਾਕਸੀ ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਅਨੁਭਵ ਵਿਖੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਐਸੀ ਜੋ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਵਿਲੱਖ ਅਵਸਥਾ (ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਘੁਲਣਾ) ਹੈ, ਉਹ ਸੁਸ਼ਤਿ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ:-123 ਸੁਸ਼ਤਿ ਅਵਸਥਾ ਵਿਖੇ ਜੀਵ ਦਾ ਸਥਾਨ ,ਵਾਚਾ ,ਭੋਗ ਸਕਤੀ, ਗੁਣ ਅਤੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਅਭਿਮਾਨ ਤੋਂ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ:- ਸੁਸ਼ਤਿ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਜੀਵ ਦਾ ਹਿਰਦਾ ਸਥਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਸ਼ੰਤੀ ਵਾਚਾ ਹੈ, ਅਨੰਦ ਭੋਗ ਹੈ, ਦ੍ਰਵ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਤਮੋਂ ਗੁਣ ਹੈ । ਅਤੇ ਸੁਸ਼ਤਿ ਦੇ ਅਭਿਮਾਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਗਯ ਨਾਮ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ:-124 ਸੁਸ਼ਤਿ ਅਵਸਥਾ ਵਿਖੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ:- **ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ :-** ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕਿਸੇ ਦ੍ਰਾ ਗਹਿਣਾਂ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਡਿੱਗ ਪਵੇ ਉਸਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕੋਈ ਤੈਰਨ ਵਾਲਾ ਪੁਰਸ ਪਾਣੀ ਵਿਖੇ ਜਾਵੇ ਉਸ ਪੁਰਸ ਨੂੰ ਜੇ ਕਰ ਗਹਿਣਾਂ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪਤਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਵੀ ਪਤਾ ਹੈ ਪੰਤੂ ਕਹਿਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਜੋ ਜਬਾਨ ਹੈ, ਤਿਸਦੇ ਦੇਵਤਾ ਅਗਨੀ ਦਾ ਜਲ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪੁਰਸ ਜਲ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਦੇਵਤਾ ਸਹਿਤ ਵਾਕੂ, (ਜਬਾਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਹੈ) ਤਾਂ ਹੀ ਗਹਿਣਾਂ ਮਿਲਿਆ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ । **ਸਿਧਾਂਤ :-** ਇਸ ਤਰਾਂ ਸੁਸ਼ਤਿ ਅਵਸਥਾ ਵਿਖੇ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਕਸੀ ਚੇਤਨ ਰੂਪ, ਸਮਾਨ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਪੰਤੂ ਵਿਸੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਇਹ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅੰਤਹਕਰਨ, ਇੰਨਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਅਭਾਵ ਹੈ ਇਸਤਰਾਂ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿਸੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ । ਜਦੋਂ ਪੁਰਸ ਜਾਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਸੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਾਧਨ, ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅੰਤਹਕਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸੁਸ਼ਤਿ (ਸੈਣ ਸਮੇਂ) ਵਿਖੇ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੇ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨ ਦਾ ਸੁਸ਼ਤਿ ਰੂਪ ਵਿਸੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ 2 :- ਜਿਸਤਰਾਂ ਪ੍ਰਾਪ ਵਿੱਚ ਰੱਮਤੇ ਨਾਂਤ ਪਿੱਘਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਛਾਂ ਵਿੱਚ, ਗੱਠ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਦੁਬਾਰਾ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਪਿੱਘਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, । ਸਿਧਾਂਤ :- ਇਸ ਤਰਾਂ ਸੁਸਪਤੀ ਵਿਖੇ ਕਾਰਨ ਸਰੀਰ ਰੂਪ ਅਗਿਆਨ ਹੈ ਉਹ ਜਾਗ੍ਰਤ, ਸਵਪਨ ਵਿਖੇ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਸੈਣ ਸਮੇਂ ਅਗਿਆਨ ਰੂਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, । **ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ 3 :-** ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕੋਈ ਲੜਕਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਭੁੱਖ ਲਗਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਥਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਘਰ ਦੇ ਸੁੱਖ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਆਤੇ ਜਦੋਂ ਲੜਕੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਖੇਡਣ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਸਿਧਾਂਤ :- ਕਾਰਨ ਸਰੀਰ ਦੀ ਅਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਮਾਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਬੁੱਧੀ ਰੂਪ ਬਾਲਕ ਕਰਮ ਰੂਪੀ ਲੜਕਿਆਂ ਨਾਲ, ਜਾਗਰਤ ਅਤੇ ਸਵਪਨ ਰੂਪੀ ਵਹਿਭੂਮੀ (ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ) ਵਿਖੇ, ਵਿਵਹਾਰ ਰੂਪੀ ਖੇਡ ਖੇਡਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਥੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਸਪਤੀ ਅਵਸਥਾ ਰੂਪੀ ਘਰ ਵਿਖੇ ਅਗਿਆਨ ਰੂਪ ਮਾਤਾ, ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਅਨੰਦ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਕਰਮ ਰੂਪੀ ਲੜਕੇ ਬਲਾਉਣ ਤਾਂ ਜਾਗਰਤ, ਸਵਪਨ ਰੂਪੀ ਵਹਿਭੂਮੀ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿਖੇ, ਵਿਵਹਾਰ ਰੂਪੀ ਖੇਡ ਖੇਡਦਾ ਹੈ । **ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ :-** ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਘੜੇ ਦੇ ਗਲ ਵਿੱਚ ਰੱਸੀ ਬੰਨਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਘੜੇ ਵਿੱਚਲਾ ਜਲ, ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਜਲ ਨਾਲ ਇੱਕਮਿਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੂ ਤਾਂ ਵੀ ਘੜੇ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਕਾਰਨ ਭਿੰਨ ਹੀ ਹੈ, ਪੂਰੂ ਜਦੋਂ ਰੱਸੀ ਖਿਚਕੇ ਘੜਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਭੇਦ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ । ਜਲ ਸਮੇਤ ਘੜਾ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਅਧਾਰ ਜੋ ਅਕਾਸ਼ ਹੈ, ਉਹ ਭਿੰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪੂਰੂ ਤਿੰਨ ਕਾਲ ਇੱਕ ਰਸ ਹੈ । **ਸਿਧਾਂਤ :-** ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਅਗਿਆਨ ਰੂਪ ਸਮੁੰਦਰ ਜਲ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੈ, ਲਿੰਗਦੇਹ ਰੂਪ ਘੜਾ ਹੈ ਉਹ ਪ੍ਰਰਬਧ (ਨਾਂ ਦਿਸਣ ਵਾਲੀ) ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸੁਸਪਤੀ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਤੇ ਤਿਸਦੇ ਅਵਾਂਤਰ ਭੇਦ ਰੂਪੀ ਮਰਨ, ਮੂਰਛਾ ਅਤੇ ਪਰਲੋਂ ਕਾਲ ਵਿਖੇ ਸਮਸ਼ਟਿ (ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ) ਅਗਿਆਨ ਰੂਪ ਈਸਵਰ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਮਾਇਆ ਵਿਖੇ ਲੀਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਅਸਟੀ ਗਿਆਨ, ਰੂਪ ਜੀਵ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਅਵਿਦਿਆ, ਸਮਸ਼ਟਿ ਅਗਿਆਨ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਲਿੰਗ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਰੂਪ ਉਪਾਧੀ ਕਰਕੇ ਭਿੰਨ ਹੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਦਿਸ ਰੂਪ (ਨਾਂ ਦਿਸਣ ਵਾਲਾ) ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰੇਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭੇਦ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਪੂਰੂ ਵਿਅਸਟੀ ਅਗਿਆਨ ਰੂਪ ਜਲ ਸਹਿਤ ਲਿੰਗਦੇਹ ਰੂਪ ਘੜਾ ਅਤੇ ਸਮਸ਼ਟਿ ਅਗਿਆਨ ਰੂਪ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਅਧਾਰ ਜੋ ਚਿੱਤ ਅਕਾਸ਼, ਉਹ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਪੂਰੂ ਤਿੰਨ ਕਾਲ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਰਸ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 125 ਸੁਸ਼ਪਤੀ ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਕੀ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?

ਉੱ :- ਸੁਸ਼ਪਤੀ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜਾਗ੍ਰਤ , ਸਵਧਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਅਭਾਵ ਨੂੰ
ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੇਰੀ ਨਹੀਂ , ਇਹ ਅਵਸਥਾ
ਕਾਰਨ ਦੇਹ ਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ ਸਾਕਸੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ ।
ਇਸ ਤਰਾਂ ਸੁਸ਼ਪਤੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਮੈਂ ਸਾਕਸੀ ਹਾਂ ।

ਛੇਵੀਂ ਕਲਾ (ਪ੍ਰਪੰਚ ਮਿਥਿਆਤਵ ਵਰਨਣ)

(ਲਲਿਤ ਛੰਦ)

ਸਕਲਦ੍ਰਸ਼ ਸੋ ਧਿਆਸ ਛੋਡਨਾਂ । ਜਗ ਅਧਾਰ ਮੈਂ ਚਿਤ ਜੋੜਨਾਂ ॥
ਤੈਦਸਾਹਿ ਜੋ ਜਾਗਰਛਦਾਇ ਹੈ । ਸਭ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸੋ ਭਿੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ॥
ਰਜਤ ਆਇ ਹੈ ਸੀਪਿਸੈ ਯਥਾ । ਤਰਯਦਸਾ ਸੂ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਮੈਂ ਤਥਾ ॥
ਰਜਤਆਦਵਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਯੇ ਮਿਰਸਾ । ਸੁਗਤਿਕਾਦਿਵਤ ਬ੍ਰਹਮ ਅਮਿਰਸਾ ॥
ਵਿਅਭਿਚਰੈ ਮਿਥੋ ਰਜਤ ਆਇ ਜਿਓ । ਏਨਹਿਕ ਮਿਥੋ ਵਿਘਵਰਤੀ ਜੁ ਤਿਓ ॥
ਸੁਗਤ ਸਤ੍ਵਵਤ ਅਨੁਗ ਏਕ ਜੋ । ਅਨੁਵਰਤੀਯੁਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਆਪ ਸੋ ॥
ਸੁਗਤਿਕਮਹੀ ਤੀਨਅੰਸ ਜਿਓ । ਅਜੜ ਬ੍ਰਹਮ ਮੈਂ ਤੀਨ ਅੰਸ ਤਿਓ ॥
ਉਭਯਅੰਸਕੂ ਸਤਯ ਜਾਨਿਲੇ । ਤ੍ਰਤਿਯ ਤਿਆਗਦੇ ਮੋਕਸ ਤੋਂ ਮਿਲੇ, ॥
ਭਿਦਕ੍ਰਮਾਦੇ ਜੋ ਪੰਚਧਾਰਬੰ । ਤ੍ਰਿਵਧਤਾਪਤਾ ਤਪਤ ਸੋ ਦਵੰ ॥
ਪਰਸੂ ਪੰਚਦਾ ਯੁਕਤਿਓ ਕਰੀ । ਕਰ ਵਿਚਾਰ ਤੂੰ ਛੇਦ ਨਾਂ ਡਰੀ
ਨਹਿ ਜੁ ਜਹਮੇ ਤੀਨ ਕਾਲ ਮੈਂ । ਤਾਹੀਹੈ ਭਾਨ ਵਹੈ ਮਦਯਕਾਲਮੈ ॥
ਸੁਗਤੀ ਰੋਪਯਵਤ ਧਯਾਸ ਸੋ ਭਰਮੰ। ਅਰਥ ਗਿਆਨ ਦਸ ਭਾਤਿ ਕਾ ਕ੍ਰਮ ॥
ਦਿਵਿਧਵੇਮ ਹੈ ਗਿਆਨ ਅਰਥ ਕੋ । ਅਰਥ ਭ੍ਰਾਤਿ ਵਾ ਛਡਵਿਧਾ ਬਕੋ ॥
ਸਕਲ ਧਿਆਸ ਜੇ ਜਗਤ ਮੇਂ ਦਸੇ । ਸਭਸੂ ਯਾਹਿਕੇ ਬੀਚਮੋਂ ਧਸੇ ॥
ਨਿਜ ਚਿਦਾਤਸਾਕੂ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਨਿਕੇ । ਸਕਲਵੇਮ ਕੋ ਮੂਲ ਭਾਨਿਕੇ ॥
ਪਰਮਮੇਦ ਕੂੰ ਆਪ ਬੁਜ਼ਿਲੇ । ਇਹਹਿ ਮੁਕਤਿ ਪੀਤਾਬਰੋ ਮਿਲੇ ॥

ਪ੍ਰ :- 126 ਆਤਮਾਂ ਵਿਖੇ ਤਿੰਨ ਅਵਸਥਾ ,ਕਿਸਦੀ ਤਰਾਂ ਭਾਸਦੀਆਂ ਹਨ ?

ਉ - **ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ** :- ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਸਮੁੱਦਰੀ ਸਿੱਪੀ ਵਿਚ ਚਾਂਦੀ, ਕਾਰਾਜ, ਅਤੇ ਅਬਰਕ ਹੋਣ, ਇਹ ਤਿੰਨ ਸਿੱਪੀ ਦੇ ਅਗਿਆਨ ਨਾਲ ਕਲਿਪਤ ਦਿਸਦੇ ਜਾਂ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇੰਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ, ਪਰਸਪਰ ਸਿੱਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀਅਤਿਰੇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਪੀ ਦਾ ਤਿੰਨ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿਖੇ ਅਨਵਯ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਿੱਪੀ ਵਿਖੇ ਚਾਂਦੀ ਦਿਸੇ ਤਾਂ ਅਬਰਕ ਅਤੇ ਕਾਰਾਜ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਭੋਡਲ ਦਿਸੇ ਤਾਂ ਕਾਰਾਜ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦੇ ਇਹ ਤਿੰਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਪਰਸਪਰ ਵਿਅਤਿਰੇਕ ਹੈ । ਸਿੱਪੀ ਵਿਖੇ ਸੁਰੂ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਇੰਨਾਂ ਤਿੰਨ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਰਖਕ ਅਤਿਅੰਤ ਅਭਾਵ ਹੈ, ਇਹ ਸਿੱਪੀ ਵਿਖੇ ਵੀ ਇੰਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਵਿਅਤਿਰੇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਲੇਖੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਚਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਭੋਡਲ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਰਾਜ ਹੈ ਇਸ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਪੀ ਦਾ ਇੰਦ ਅੰਸ ਤਿਸ ਤਿੰਨ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿਚ ਅਨੁਸੂਧਤ ਭਾਸਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਤਿੰਨ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿਚ ਸਿੱਪੀ ਦਾ ਅਨਵੱਧ ਹੈ ਇਥੇ ਸਿੱਪੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਅੰਸ ਹਨ । 1; ਸਮਾਨ ਅੰਸ 2 ਵਿਸੇਸ਼ ਅੰਸ 3 ਕਲਿਪਤ ਵਿਸੇਸ਼ ਅੰਸ, ਇਸ ਲਈ (ਇੰਦਪਣ) ਇਹ ਸਮਾਨ ਅੰਸ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਜਿਆਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਵੇ ਉਹ ਸਮਾਨ ਅੰਸ ਹੈ । ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਭੁਲੇਖੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਲੇਖੇ ਦੀ ਅਭਾਵ ਕਾਲ ਵਿਚ ਵੀ ਇਹ ਸਿੱਪੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤਰਾਂ ਇਹ ਇੰਦਪਣ ਸਮਾਨ ਅੰਸ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਾਰ ਵੀ ਹੈ । ਨੀਲ ਪ੍ਰਸਿਟੀ ਤਿੰਨ ਕੋਸ਼ਾ ਵਾਲਾ ਵਿਸੇਸ਼ ਅੰਸ ਹੈ ਇਸ ਤਰਾਂ ਜੋ ਨਿਉਨ ਕਾਲ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਵੇ ਸੈ ਵਿਸੇਸ਼ ਅੰਸ ਹੈ, ਭੁਲੇਖੇ ਵਿਚ ਇੰਨਾਂ ਨੀਲਪਸਠ (ਨੀਲ ਪਿੱਠ ਵਾਲੀ) ਆਦਿ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਪੰਤੂ ਇੰਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਨਾਲ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵਿਸੇਸ਼ ਅੰਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਿਸਠਾਨ ਵੀ ਹੈ । ਚਾਂਦੀ ਆਦਿ ਕਲਿਪਤ ਵਿਸੇਸ਼ ਅੰਸ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਅਧਿਸਠਾਨ ਦੇ ਗਿਆਤ ਕਾਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ । ਇਹ ਕਲਿਪਤ ਵਿਸੇਸ਼ ਅੰਸ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਚਾਂਦੀ ਆਦਿ ਸਿੱਪੀ ਦੇ ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਪੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿਚ ਇੰਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ, ਤੇ ਸਿੱਪੀ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰੀ ਹੈ । ਇਸ ਤਰਾਂ ਇਹ ਕਲਿਪਤ ਵਿਸੇਸ਼ ਅੰਸ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਲੇਖਾ ਵੀ । ਸਿਧਾਂਤ ; - ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਅਧਿਸਠਾਨ ਆਤਮਾਂ ਵਿਚ ਜਾਗਰਤ, ਸੁਪਨ, ਸੁਸਪਤਿ ਇਹ ਤਿੰਨ ਭੁਲੇਖੇ ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਅਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇੰਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਪਰ ਅਤੇ ਅਧਿਸਠਾਨ ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਅਤਿਰੇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਇੰਨਾਂ ਵਿਚ ਅਨਵਯ ਹੈ । ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਜਦੋਂ ਸੁਪਨਾਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜਾਗਰਤ ਅਤੇ ਸੁਸਪਤਿ ਦਾ ਪਤਾ

ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ। ਜਦੋਂ ਜਾਗਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸੁਪਨ ਅਤੇ ਸੁਸਪਤਿ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ, ਇਸ ਤਰਾਂ ਜਦੋਂ ਸੁਸਪਤਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਵਪਨ ਅਤੇ ਜਾਗਰਤ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ। ਇੰਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਪਰ ਵਿਅਤੀਰੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ਇੰਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਰਥਕ ਦਾ ਅਤਿਆਤ ਅਭਾਵ ਹੈ ਇੰਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਅਧਿਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ਵਿਅਤੀਰੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਤਮਾਂ ਇੰਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿਖੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਤਿੰਨ ਅਵਸਥਾ ਵਿਖੇ ਅਨਵਜ ਹੈ ਇਥੇ ਆਤਮਾਂ ਦੇ (ਅਗਿਆਨ ਕਰਕੇ) ਅਵਿਧ ਉਪਾਧੀ ਵਿਖੇ, ਅਰੋਪਤ ਤਿੰਨ ਅੰਸ ਹਨ 1 ਸਮਾਨ ਅੰਸ 2 ਵਿਸੇਸ਼ ਅੰਸ 3 ਕਲਪਿਤ ਵਿਸੇਸ਼ ਅੰਸ (ਹੈਪਣਾਂ) ਰੂਪ ਸਮਾਨ ਅੰਸ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਗਰਤ ਹੈ, ਸਵਪਨ ਹੈ, ਸੁਸਪਤਿ ਹੈ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਸਤਪਣਾਂ ਭ੍ਰਾਂਤੀਕਾਲ ਵਿਖੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀਕਾਲ ਵਿਖੇ ਮੈਂ ਸਤ ਹਾਂ, ਚਿੱਤ ਹਾਂ, ਅਨੰਦ ਹਾਂ, ਪ੍ਰੀਪੁਰਣ ਹਾਂ, ਅਸੰਗ ਹਾਂ, ਨਿੱਤ ਮੁਕਤ ਹਾਂ, ਬ੍ਰਹਮ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਸਤਪੁਣੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਤਰਾਂ ਇਹ ਸਤ ਰੂਪ ਸਮਾਨ ਅੰਸ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਾਰ ਵੀ ਹੈ। ਚੇਤਨ ਅਨੰਦ ਅਸੰਗ ਅਦਵੈਤੀਜ ਪੁਣੇ ਨਾਲ, ਦਵੈਤ ਰਹਿਤ ਆਦਿ ਜੋ ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਵਿਸੇਸ਼ਣ ਹਨ, ਉਹ ਵਿਸੇਸ਼ ਅੰਸ ਹਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਭ੍ਰਾਂਤੀਕਾਲ ਵਿਖੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਪੰਤੂ ਇੰਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵਿਸੇਸ਼ ਅੰਸ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਸਥਾਨ ਵੀ ਹੈ ਤਿੰਨ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਰੂਪੀ ਪ੍ਰੰਚ, ਕਲਪਿਤ ਵਿਸੇਸ਼ ਅੰਸ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਤੋਂ ਅਭਿਨ ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮ ਹਾਂ, ਇਸ ਤਰਾਂ ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿਖੇ ਆਤਮਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਸਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਤਿੰਨਾਂ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੰਚ ਕਲਪਿਤ ਵਿਸੇਸ਼ ਅੰਸ ਹੈ ਅਤੇ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਆਤਮਾਂ ਵਿਖੇ ਮਿਥਿਆ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪ੍ਰ :- 127 ਆਤਮਾਂ ਵਿਖੇ ਮਿਥਿਆ ਪ੍ਰੰਚ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਵਿਚ ਹੋਰ ਦਿਸਟਾਂਤ ਕੇਹੜੇ ਹਨ ? ਉੱ :- ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਸਥਾਨੂੰ ਵਿਖੇ (ਮੁੱਢ ਦਾ ਬੁੱਤ) ਪੁਰਸ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਕਸੀ ਵੀ ਸੁਪਨਾਂ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਮਾਰੂਥਲ ਵਿਚ ਜਲ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਕਾਸ ਵਿਚ ਨੀਲਤਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਗੱਸੀ ਵਿਖੇ ਸੱਪ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਜਲ ਵਿਚ ਅਪਣਾ ਅੱਧਾ ਮੁੱਖ ਜਾਂ ਬਿੜ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੀਸੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨਗਰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਆਤਮਾਂ ਵਿਚ ਅਪਣੇ ਅਗਿਆਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰੰਚ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮਿਥਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਪ੍ਰੰਚ ਦੇ ਮਿਥਿਆਪੁਣੇ ਦਾ ਨਿਸਚਾ ਕਰਨਾਂ, ਉਹ ਹੀ ਪ੍ਰੰਚ ਦਾ ਬਾਧ ਹੈ (ਹੋਣ ਤੇ ਵੀ ਨਾਂ ਰਹਿਣਾਂ)

ਪ੍ਰ:-128 ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਰੂਪ ਸੰਸਾਰ ਕਿਤਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ ?

ਉ : - ਭੇਦ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ; - ਜੀਵ ਇਸਵਰ ਦਾ ਭੇਦ, ਜੀਵਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਪਰ ਭੇਦ, ਜੜਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਪਰ ਭੇਦ, ਜੀਵ ਅਤੇ ਜੜ੍ਹ ਦਾ ਭੇਦ, ਜੜ ਈਸਵਰ ਦਾ ਭੇਦ, ਇਹ ਪੰਜ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਭੇਦ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਹੈ । ਭੁਲੇਖੇ ਦਾ ਭੇਦ) 2 ਕਰਤਾ ਭੋਗਤਾਪੁਣੇ ਦੀ ਭ੍ਰਾਂਤੀ :- ਅੰਤਹਕਰਨ ਦਾ ਭੇਦ, ਕਰਤਾ ਭੋਗਤਾਪੁਣੇ ਦੀ ਆਤਮਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਇਹ ਕਰਤਾ ਭੋਗਤਾਪੁਣੇ ਦੀ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਹੈ) 3 ਸੰਗ ਦੀ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਦੇਹ ਆਦਿ ਵਿਚ ਅਹੰਤਾ (ਅਪਣਾ) ਰੂਪ ਅਤੇ ਘਰ ਆਦਿ ਵਿਚ ਮਮਤਾ ਰੂਪ ਸਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਤ ਹਾਰ ਸਵਗਤ, ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ, ਇਹ ਸੰਗ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਹੈ ।

ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ; - ਦੁੱਧ ਦੇ ਨੁਕਸੇ ਦਹੀ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਹਨ ।

ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਵਿਕਾਰ ਜੀਵ ਜਾਂ ਜਗਤ ਹੈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ, ਇਹ ਵਿਕਾਰ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਹੈ । ਬ੍ਰਹਮ ਤੋਂ ਵੱਖ ਜੀਵ ਦੇ ਸਤ ਹੋਣ ਦੀ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ; - ਇਹ ਉਕਤ ਪੰਜ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਰੂਪ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :-129 ਪੰਜ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਭਰਮ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਕਿੰਨਾਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ?

ਉ : - ਬਿੰਬ-ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਦੇ ਦਿਸਟਾਂਤ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । 2 ਸਫਾਟਿਕ (ਬਲੋਰ ਦਾ ਟੁਕੜਾ) ਮਣੀ ਵਿਚ ਲਾਲ ਕਪੜੇ ਦੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਦੇ ਦਿਸਟਾਂਤ ਨਾਲ ਕਰਤਾ ਭੋਗਤਾ ਪੁਣੇ ਦੇ ਭੁਲੇਖੇ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । 3 ਘਟਾਕਾਸ (ਘੜੇ ਦਾ ਅੰਦਰਲਾ ਹਿੱਸਾ) ਦੇ ਦਿਸਟਾਂਤ ਨਾਲ ਸੰਗ ਦੇ ਭੁਲੇਖੇ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । 4 ਰੱਸੀ ਵਿਚ ਸੱਪ ਦੇ ਭੁਲੇਖੇ ਨਾਲ, ਵਿਕਾਰ ਭੁਲੇਖੇ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, 5 ਕਨਕ (ਸੌਨਾ) ਵਿਚ ਭੂਸਨ (ਗਹਿਣਾਂ) ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮ ਤੋਂ ਵੱਖ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਤ ਹੋਣ ਦੇ ਭੁਲੇਖੇ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ:-130 ਬਿੰਬ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਦੇ ਦਿਸਟਾਂਤ ਨਾਲ ਭੁਲੇਖੇ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ?

ਉ:- ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਸੀਸੇ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਸੀਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਸੀਸੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਸਤੇ ਨਿਕਲੀ ਜੋ ਨੇਤਰਾਂ ਦੀ ਵਿਰਤੀ ਹੈ ਉਹ ਸੀਸੇ ਨੂੰ ਸਪਰਸ ਪਿਛੇ ਆਕੇ ਮੁੱਖ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਦੀ ਹੈ ਇਸ ਤਰਾਂ ਬਿੰਬ ਜੋ ਮੁੱਖ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਝੂਠਾ ਨਹੀਂ , ਸਤ ਹੈ 2 ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਦੇ ਧਰਮ (ਜੋ ਕਰਨਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ) ਬਿੰਬ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾਪਣ ਅਤੇ ਸੀਸੇ ਵਿਚ ਸਥਿਤਪੁਣਾਂ, ਬਿੰਬ ਤੋਂ ਉਲਟਾਪਣ ਇਹ ਤਿੰਨ ਅਤੇ ਇੰਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਰੂਪ ਗਿਆਨ, ਉਹ ਭੁਲੇਖਾ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਇੰਨਾਂ ਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਮਿਥਿਆਪੁਣੇ ਦਾ ਨਿਸਚਾ ਬਾਧ (ਹਟਾਕੇ) ਬਿੰਬ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਦਾ ਅਭੇਦ ਨਿਸਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਸਿਧਾਂਤ ; - ਇਸ ਤਰਾਂ ਸੁਧ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਬਿੰਬ ਹੈ । ਉਸ ਦੇ ਅਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਸੀਸੇ ਵਿਚ ਜੀਵ ਰੂਪੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਵਿਚ ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਤਰਾਂ ਇੱਕ ਜੀਵ ਮੁੱਖ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਸਥਾਵਰ, ਜੰਗਮ, ਰੂਪ (ਚਲ ਅਚਲ) ਬਹੁਤ ਜੀਵ ਦਿਸਦੇ ਹਨ ਇਹ ਜੀਵਭਾਸ ਹੈ। (ਜੀਵ ਵਿਚ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣਾ) ਉਹ ਜੀਵਰੂਪੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਦ ਈਸਵਰ ਰੂਪੀ ਬਿੰਬ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਸਦਾ ਅਭਿੰਨ ਹੈ, ਮਾਇਆ ਦੀ ਤਰਾਂ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਇਸ ਜੀਵ ਦੇ ਧਰਮ ਬਿੰਬ ਰੂਪੀ ਈਸਵਰ ਤੋਂ ਭੇਦ, ਜੀਵਪਣਾਂ, ਅਲਪਗ, ਅਲੱਗ ਸਕਤੀਪਣਾਂ, ਪ੍ਰੀਛਿੰਨਪਣ, ਨਾਨਾਪਣ ਅਦਿ ਅਤੇ ਇੰਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਰੂਪ ਗਿਆਨ ਉਹ ਭੁਲੇਖਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇੰਨਾਂ ਦਾ ਮਿਥਿਆਪੁਣੇ ਦਾ ਨਿਸਚਾਰੂਪ ਬਾਧ, ਕਰਕੇ ਜੀਵ ਰੂਪੀ ਬਿੰਬ ਅਤੇ ਈਸਵਰ ਰੂਪੀ ਬਿੰਬ ਦਾ ਅਭੇਦ ਨਿਸਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਜੀਵ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ) ਇਸ ਤਰਾਂ ਬਿੰਬ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨਾਲ ਭੇਦ ਭੁਲੇਖੇ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰ :-131 ਸਫਾਟਿਕ ਵਿਖੇ ਲਾਲ ਬਸਤਰ ਦੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਦਿਸਣਾ, ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਨਾਲ ਕਰਤਾ ਭੋਗਤਾਪੁਣੇ ਦੇ ਭੁਲੇਖੇ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ?

ਉ : - ਲਾਲ ਬਸਤਰ ਦੇ ਉਪਰ ਧਰੀ ਹੋਈ ਸਫਾਟਿਕ ਮਣੀ ਬਸਤਰ ਦਾ ਲਾਲ ਰੰਗ ਸੰਜੋਗ ਸਬੰਧ ਕਰਕੇ ਦਿਸਦਾ ਹੈ। ਪੰਤੂ ਉਹ ਬਸਤਰ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ, (ਰੰਗ ਨਹੀਂ) ਬਸਤਰ ਅਤੇ ਸਫਾਟਿਕ ਦੇ ਅਲੱਗ ਹੋਣ ਨਾਲ ਭਾਵੇ ਸਫਾਟਿਕ (ਰੰਗ) ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਦਾ, ਇਸ ਤਰਾਂ ਇਹ ਸਫਾਟਿਕ ਦਾ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਪੰਤੂ ਸਫਾਟਿਕ ਵਿਚ ਭੁਲੇਖੇ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰ ਆਉਦਾ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤ :- ਅੰਤਹਕਰਨ ਦਾ ਧਰਮ ਜੋ ਕਰਤਾ ਭੋਗਤਾਪਣਾਂ ਹੈ, ਉਹ ਆਤਮਾਂ ਵਿਖੇ ਤਦਾਤਮਜ :- ਉਸ ਜੈਸਾ ਹੋਣਾਂ) ਸਬੰਧ ਨਾਲ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਪੰਤੂ ਉਹ ਅੰਤਹਕਰਨ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ। ਸੁਸ਼ਪਤਿ ਵਿਚ ਅੰਤਹਕਰਨ ਤੇ ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਵਿਯੋਗ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਆਤਮਾਂ ਵਿਖੇ ਦਿਸਦਾ ਨਹੀਂ। 4, ਇਸ ਲਈ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪੰਤੂ ਆਤਮਾਂ ਵਿਖੇ ਭੁਲੇਖੇ ਕਰਕੇ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਇਸਤਰਾਂ ਸਫਾਟਿਕ (ਮਣੀ) ਵਿਖੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨਾਲ ਕਰਤਾ-ਭੋਗਤਾਪੁਣੇ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰ :- 132 ਘਟਾਕਾਸ (ਘੜੇ ਵਿਚਲਾ ਅਕਾਸ) ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨਾਲ ਸੰਗ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ?

ਉ ; - ਘਟ ਉਪਾਧੀ ਵਾਲਾ ਅਕਾਸ ਘਟਾਕਾਸ ਹੈ ਸੋ ਅਕਾਸ ਘਟ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਸਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਘਟ ਦੇ ਧਰਮ ,ਉਤਪਤੀ ,ਨਾਸ ,ਗਮਨ-ਅਗਮਨ ਆਦਿ ਹਨ। ਇਹ ਅਕਾਸ ਦਾ ਸਪਰਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ,ਇਸ ਲਈ ਅਕਾਸ ਅਸੰਗ ਹੈ ਅਕਾਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਘੜੇ ਨਾਲ ਭਾਸਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਭੁਲੇਖਾ ਹੈ । ਸਿਧਾਂਤ ; - ਇਸਤਰਾਂ ਦੇਹ ਆਦਿ ਦਾ ਸੰਘਾਤ ਰੂਪ ਉਪਾਧੀ ਵਾਲਾ ਆਤਮਾਂ, ਜੀਵਰੂਪ ਜਾਣੋਂ ,ਸੋ ਆਤਮਾਂ ਸੰਘਾਤ ਦੇ ਸੰਗ ਭਾਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਸੰਘਾਤ ਦੇ ਧਰਮ ਜਨਮ-ਮਰਨ ਆਦਿ ਹਨ। ਇਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਆਤਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੂ ਸਕਦੇ, ਇਸਤਰਾਂ ਸੰਘਾਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਤਮਾਂ ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਆਤਮਾਂ ਸੰਘਾਤ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੈ ,ਆਤਮਾਂ ਸੰਘਾਤ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪੁੰਤੂ ਸੰਘਾਤ 5 ਮਹਾਂਭੂਤ ਦਾ ਹੈ ,ਇਸ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਸੰਘਾਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮਮਤਾ ਰੂਪੀ ਸਬੰਧ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਆਤਮਾਂ ਸੰਘਾਤ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੈ । ਤਾਂ ਹੀ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਸੰਘਾਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸਤਰੀ ਪੁੱਤਰ, ਘਰ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਮਮਤਾ ਰੂਪੀ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਇਸ ਤਰਾਂ ਆਤਮਾਂ ਅਸੰਗ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਸੰਘਾਤ ਦੇ ਨਾਲ ਅਹੰਤਾ ਮੰਮਤਾ ਰੂਪ ਸਬੰਧ ਭੁਲੇਖਾ ਹੈ, ਇਸਤਰਾਂ ਘਟਾਕਾਸ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨਾਲ ਸੰਗ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 133 ਰੱਸੀ ਵਿਖੇ ਕਲਪਿਤ ਸੱਪ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨਾਲ ਵਿਕਾਸ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ?

ਉ ; - ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਅੰਧੇਰੇ ਵਿਚ ਰੱਸੀ ਪਈ ਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅੰਤਹਕਰਨ ਦੀ ਵਿਰਤੀ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਸੋ ਵਿਰਤੀ ਅੰਧਕਾਰ ਦੇ ਦੋਸ ਨਾਲ ਰੱਸੀ ਦੇ ਅਕਾਰ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਹੀ ਇਸ ਵਿਰਤੀ ਨਾਲ ਰੱਸੀ ਦੇ ਆਵਰਣ ਦਾ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਰੱਸੀ ਦੀ ਉਪਾਦੀ ਵਾਲੇ ਚੇਤਨ ਦੇ ਆਸਰਤ ਹੀ ਜੋ ਤੁਲਾ ਅਵਿਦਿਆ , ਉਹ ਸੋਭਕ (ਕੋਧ) ਨੂੰ ਪਾਕੇ ਸੱਪ ਰੂਪ ਵਿਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਦੀ ਹੈ । ਉਹ ਸੱਪ ਜਿਵੇਂ ਦੁੱਧ ਦਾ ਪ੍ਰੀਣਾਮ ਦਹੀਂ ਦੀ ਤਰਾਂ ਅਵਿਧਾ ਦਾ ਪ੍ਰੀਣਾਮ ਹੈ, ਰੱਸੀ ਉਪਾਧੀ ਵਾਲੇ ਚੇਤਨ ਦਾ ਵਿਵਰਤ ਹੈ, ਪ੍ਰੀਣਾਮ ਨਹੀਂ । ਸਿਧਾਂਤ ; - ਤੈਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਚੇਤਨ ਦੇ ਆਸਰੇ ਜੋ ਮੂਲ ਅਵਿਦਿਆ (ਬ੍ਰਹਮ ਅਤੇ ਆਤਮਾਂ ਨੂੰ ਆਵਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਦਸਾ) ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਆਦਿ ਨਮਿਤ ਤੋਂ ਕਸੋਭ ਨੂੰ ਪਾਕੇ ਚੇਤਨ, ਪ੍ਰਪੰਚ ਰੂਪੀ ਵਿਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਗਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰੀਣਾਮ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਸਥਾਨ ਬ੍ਰਹਮ ਚੇਤਨ ਦਾ ਪ੍ਰੀਣਾਮ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਤਰਾਂ ਰੱਸੀ ਵਿਖੇ ਸੱਪ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨਾਲ ਵਿਕਾਰ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 134 ਸੋਨੇ ਵਿਖੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਕੁੰਡਲ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਦੇ ਦਿਸਟਾਂਤ ਨਾਲ ਭਿੰਨ ਜਗਤ ਦੇ ਸਤਪੁਣੇ ਦੇ ਭੁਲੇਖੇ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ? ਉ ; - ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਕੁੰਡਲ ਦਾ ਕਾਰੀਜਕਰਣ ਭਾਵ ਕਰਕੇ ਭੁਲੇਖਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਲਪਿਤ ਹੈ (ਝੂਠਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਨਾਲੋਂ ਕੁੰਡਲ ਦਾ ਭਿੰਨ ਸਵਰੂਪ ਦਿਸਦਾ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਹੀ ਵਾਸਤਵ ਅਭੇਦ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸੋਨੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੁੰਡਲ ਦੀ ਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਸਿਧਾਂਤ ; - ਇਸ ਤਰਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਅਤੇ ਜਗਤ ਦਾ ਕਾਰੀਜਕਰਣ ਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਮਿਥਿਆ ਕਲਪਿਤ ਹੈ (ਝੂਠਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਅਸਤਿ, ਭਾਂਤੀ, ਪ੍ਰਿਯ (ਹੈ ਵੀ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ) ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਨਾਮ ਰੂਪ ਜਗਤ ਸਤ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪ੍ਰੰਤੂ ਮਿਥਿਆ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਸਤੂ ਕਲਪਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਵਸਤੂ, ਉਸ ਵਸਤੂ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਕਲਪਿਤ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਇਸ ਤਰਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਜਗਤ ਦਾ ਵਾਸਤਵ ਅਭੇਦ ਹੈ ਇਸ ਤਰਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਆਤਮਾਂ ਭਿੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸੋਨੇ ਵਿਚ ਕੁੰਡਲ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਦੇ ਦਿਸਟਾਂਤ ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਜਗਤ ਦੇ ਸਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਣ ਦਾ ਭੁਲੇਖਾ ਢੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 135 ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ ; - ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਅਧਿਆਸ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 136 ਅਧਿਆਸ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ ; - ਭੁਲੇਖੇ ਦਾ ਵਿਸਾ ਜੋ ਮਿਥਿਆ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਭੁਲੇਖੇ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਅਧਿਆਸ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 137 ਅਧਿਆਸ ਕਿਤਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ ?

ਉ ; - ਗਿਆਨਾਂ ਅਧਿਆਸ ਅਤੇ ਅਰਥਾ ਅਧਿਆਸ, ਇਸ ਤਰਾਂ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ, ਇੰਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅਰਥ ਅਧਿਆਸ, ਕੇਵਲ ਸਬੰਧ ਅਧਿਆਸ । ਸਬੰਧ ਸਹਿਤ ਸਬੰਧੀ ਦਾ ਅਧਿਆਸ । ਕੇਵਲ ਧਰਮ ਅਧਿਆਸ । ਧਰਮ ਸਹਿਤ ਧਰਮੀ ਦਾ ਅਧਿਆਸ । ਅਨੋਨੀਯ ਧਿਆਸ, ਅਨੁਜਤਰ ਅਧਿਆਸ, ਇਸ ਤਰਾਂ 6 ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਰੂਪ ਅਧਿਆਸ, ਸੰਸਾਰਗ ਅਧਿਆਸ । ਇਸ ਭੇਦ ਨਾਲ ਅਰਥ ਅਧਿਆਸ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਉਕਤ 6 ਭੇਦ ਹਨ ਅਤੇ ਉਪਰ ਲਿਖੇ ਭੇਦ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਆਦਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਭ੍ਰਮ ਵੀ ਇਸਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਹਨ ।

ਪ੍ਰ :- 138 ਹੰਕਾਰ ਆਦਿ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਅਧਿਆਸ ਜਾਨਣ ਵਿਚ ਵਿਸੇਸ ਉਪਯੋਗੀ ਅਰਥਾਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਆਸਾਂ ਵਿਚ ਅਨੁਸੂਧਤ (ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ) ਕੇਹੜਾ ਅਧਿਆਸ ਹੈ ?

ਉ ; - ਅਨੋਨੀਯ ਅਧਿਆਸ ।

ਪ੍ਰ :- 139 ਅਨੋਨਿਜ ਅਧਿਆਸ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ : - ਪ੍ਰਸਪਰ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਸਪਰ ਦੇ ਅਧਿਆਸ ਦਾ ਨਾਮ ਅਨੋਨਿਜ ਅਧਿਆਸ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 140 ਆਤਮਾਂ ਅਤੇ ਅਨਾਤਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਪਰ ਅਧਿਆਸ ਕਿਸਤਰਾਂ ਹੈ ?

ਉ : - ਸਤ- ਚਿੱਤ - ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਅਦਵੈਤ ਪੁਣਾਂ ਇਹ ਚਾਰ ਵਿਸੇਸਣ ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਹਨ । ਅਸਤ , ਜੜ , ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਦਵੈਤਪਣਾਂ, ਇਹ ਚਾਰ ਵਿਸੇਸਣ ਅਨਾਤਮਾਂ ਦੇ ਹਨ ਇੰਨਾਂ ਵਿਚ ਅਨਾਤਮਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਦਵੈਤ ਸਹਿਤਾਪਣਾਂ ਇਹ ਦੋ ਵਿਸੇਸਣਾਂ ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਅਦਵੈਤਪੁਣੇ ਨੂੰ ਢੱਕਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਆਤਮਾਂ ਵਿਖੇ, ਮੈਂ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਅਤੇ ਅਦਵੈਤ ਰੂਪ ਹਾਂ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੈਂ ਦੁੱਖੀ ਅਤੇ ਈਸਵਰ ਆਦਿ ਤੇ ਭਿੰਨ ਹਾਂ, ਐਸੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਸਤ ਅਤੇ ਚਿੱਤ ਇੰਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸੇਸਣਾਂ ਨਾਲ ਅਨਾਤਮਾਂ ਦੇ ਅਸੱਤ ਔਰ ਜੜਪੁਣੇ ਨੂੰ ਢੱਕਦੇ ਹਨ । ਤਾਂ ਹੀ ਅਨਾਤਮਾਂ, ਜੋ ਹੰਕਾਰ ਆਦਿ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਅਸਤ ਹੈ, ਅਭਾਵ (ਜੜ) ਰੂਪ ਹੈ, ਐਸੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰੰਤੂ ਵਿਦਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਸਦਾ ਹੈ, ਐਸੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰਾਂ ਆਤਮਾਂ ਅਤੇ ਅਨਾਤਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਪਰ ਅਧਿਆਸ ਹੈ ।

ਸੱਤਵੀ ਕਲਾ ਸੁਰੂ (ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਵਿਸੇਸਣ) ਇੰਦ੍ਰਵਿਜ਼ਯ ਛੰਦ

ਆਦਿ ਵਿਸੇਸਣ ਹੈ ਜੁ ਦੁਭਾਤਿ । ਵਿਦੇਯ ਨਿਸੇਦਯ ਕਹੋ ਨਿਰਧਾਰੇ ॥

ਵੇ ਸਭ ਜਾਨਿ ਭਲੇ ਗੁਰੂ ਸਾਸਤਰ ਸੁ । ਸੈ ਅਪਨੋ ਨਿਜਰੂਪ ਨਿਹਾਰੇ ॥

ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਰੁ ਬਹੁਮ ਸਵੰ ਪ੍ਰਕਾਸ । ਕੂਟਸਥ ਰੂ ਸਾਕਸੀ ਵਿਚਾਰੇ ॥

ਦਰਸਟ ਅਰੁ ਉਪਦਸਟ ਰੁ ਏਕਹਿ । ਆਦਿ ਵਿਦੇਯ ਵਿਸੇਸਣ ਧਾਰੇ ॥

ਅਤ ਵਿਹੀਨ ਅਖੰਡ ਅਸੰਗ ਰੁ । ਅਦਵਯ ਜਨਮ ਬਿਨਾਂ ਅਵਿਕਾਰੇ ॥

ਚਾਰਿ ਅਕਾਰਬਿਨਾਂ ਅਰੁ ਵਿਅਕਤ । ਨ ਮਾਨਨਕੇ ਵਿਸਯੋ ਜੁ ਨਿਕਾਰੇ ॥

ਕਰਮ ਕਰੀਹਿ ਬਢੈ ਨ ਘਟੈ ਇਸ । ਹੇਤੁਹਿ ਅਵਯ ਵੇਦ ਪੁਕਾਰੇ ॥

ਅਕਸਰ ਨਾਸਥਿਨਾਂ ਕਹਿਏ ਇਸ । ਆਦਿ ਨਿਸੇਧਯ ਪੀਤਾਂਬਰ ਸਾਰੇ ॥

ਪ੍ਰ :- 141 ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਵਿਸੇਸਣ ਕਿਨ੍ਹਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹਨ ?

ਉ :- 1 ਵਿਧੇਯ ਵਿਸੇਸਣ (ਸਾਕਸਾਤ ਭਾਵ ਸਿੱਧੀ ਤੌਰੇ ਗਿਆਨ ਢੇਣ ਵਾਲੇ) 2 ਨਿਸੇਯ
ਵਿਸੇਸਣ (ਪ੍ਰੰਚ ਦੇ ਨਿਸੇਯ ਦੁਆਰਾ)ਬੋਧਕ ਭੇਦ ਨਾਲ ਦੈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹਨ ।

ਪ੍ਰ :- 142 ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਵਿਧੇਯ ਵਿਸੇਸਣ ਕੇਹੜੇ ਹਨ ?

ਉ :- 1 ਸਤ 2 ਚਿੱਤ 3 ਅਨੰਦ 4 ਬ੍ਰਹਮ 5 ਸਵੰਧਪ੍ਰਕਾਸ 6 ਕੁਟਸਥ 7 ਸਾਕਸੀ
8 ਦ੍ਰਸਟਾ 9 ਉਪਦ੍ਰਸਟਾ 10 ਏਕ ਇਤਿ ਆਦਿਕ

ਪ੍ਰ :- 143 ; ਸਤ ਆਤਮਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ?

ਉ :- ਜਿਸ ਦੀ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਨਵਿਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ , ਉਹ ਸਤ
ਹੈ । ਆਤਮਾਂ ਦੀ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਨਵਿਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ । ਇਸ
ਲਈ ਆਤਮਾਂ ਸਤ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ-144 ਚਿਤ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ?

ਉ :- ਅਲੁਘਤ ਪ੍ਰਕਾਸ (ਸਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸਤ) ਸੋ ਚਿਤ ਹੈ । ਆਤਮਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਲੁਘਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ,
ਇਸ ਲਈ ਚਿਤ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 145 ਆਤਮਾਂ ਅਨੰਦ ਕਿਸਤਰਾਂ ਹੈ ?

ਉ :- ਪ੍ਰਮ ਦਾ ਅਰਥ ਸਭ ਤੋਂ ਜਿਅਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਦਾ ਜੋ ਵਿਸਾ ਸੋ ਅਨੰਦ ਹੈ, ਆਤਮਾਂ ਵਿਖੇ ਸਭ
ਦੀ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਆਤਮਾ ਅਨੰਦ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 146 ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਆਤਮਾਂ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹੈ ?

ਉ :- ਆਤਮਾਂ ਸਤ, ਚਿਤ, ਅਨੰਦ, ਰੂਪ ਸੁਰਤਿ, ਯੁਕਤੀ (ਵੈਦਿਕ ਸਿਧਾਂਤ) ਅਤਅਨੁਭਵ
ਨਾਲ ਸਿੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿਖੇ ਸਤ, ਚਿਤ, ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਕਿਹਾ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ
ਆਤਮਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਦੇਸ ਨਾਲ, ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ
ਉਹ ਵਿਆਪਕ ਹੈ । ਆਤਮਾਂ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਤੋਂ ਕਿੰਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦੇਸ ਤੋਂ ਅੰਤ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦਾ
ਦੇਸ ਤੋਂ ਅੰਤ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦਾ ਕਾਲ ਤੋਂ ਵੀ ਅੰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਦੇਸ ਕਾਲ
ਤੋਂ ਅੰਤ ਹੋਵੇ ਉਹ ਅਨਿਤ ਕਹੇ, ਤਾਂ ਤੇ ਆਤਮਾਂ ਅਨਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਹੀ ਆਤਮਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਤੋਂ ਕਿੰਨ
ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਆਤਮਾਂ ਤੋਂ ਕਿੰਨ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਅਨਾਤਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ । ਜੇ ਆਤਮਾਂ ਘਟ ਆਦਿ
ਹੈ, ਸੋ ਜੜ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਆਤਮਾਂ ਤੋਂ ਕਿੰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੜ੍ਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਸੋ ਵਾਰਤਾ ਸੁਰਤਿ (ਸਿਧਾਂਤ)
ਦੇ ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਆਤਮਾਂ ਤੋਂ ਵਖ ਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਆਤਮਾਂ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 147 ਸਵੈਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਆਤਮਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ?

ਉ ; - ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਦੀਵਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ, ਅਪ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੈਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ, ਇਸ ਤਰਾਂ ਆਤਮਾਂ ਵੀ ਹੈ । ਆਤਮਾਂ ਸਵੈਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ, ਜੋ ਸਦਾ ਅਪਰਕਸ ਰੂਪ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਸਵੈਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ ਆਤਮਾਂ ਸਦਾ ਅਪਰੋਕਸ ਰੂਪ ਹੈ, ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿਸਾ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਆਤਮਾਂ ਸਵੈਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 148 ਕੁਟਸਥ ਆਤਮਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ?

ਉ ; - ਕੁਟ ਨਾਮ ਲੁਹਾਰ ਦੀ ਆਹਰਨ ਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਤਰਾਂ ਜੋ ਨਿਰਵਿਕਾਰ (ਅਚੱਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਹੋਵੇ ਉਹ ਕੁਟਸਥ ਹੈ) ਜਿਵੇਂ ਲੁਹਾਰ ਅਨੇਕਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਆਇਰਨ ਉਵੇਂ ਦਾ ਉਵੇਂ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ਇਸਤਰਾਂ ਮਨਰੂਪੀ ਲੁਹਾਰ ਅਨੇਕ ਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਰੂਪੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਆਤਮਾਂ ਜਿਉਂ ਦੀ ਤਿਉਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਤਰਾਂ ਆਤਮਾਂ ਕੁਟਸਥ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 149 ਸਾਕਸੀ ਆਤਮਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ?

ਉ ; - ਲੋਕਾਂਚਾਰੀ ਵਿਹਾਰ ਵਿਚ, ਉਦਾਸੀਨ (ਰਾਗ ਦਵੈਤ ਰਹਿਤ) ਸਮੀਪਵਰਤੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਚੇਤਨ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਸਾਕਸੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਆਤਮਾਂ, ਦੇਹ ਆਦਿ ਤੋਂ ਉਦਾਸੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੀਪਵਰਤੀ ਹੈ । ਚੇਤਨ ਭਾਵ ਅਜੜਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਆਤਮਾਂ ਸਾਕਸੀ ਹੈ । ਅੰਤਾਕਰਨ ਰੂਪੀ ਉਪਾਦੀ ਵਾਲਾ ਚੇਤਨ ਸਾਕਸੀ ਹੈ ਅੰਤਹਕਰਨ ਅਤੇ ਅੰਤਹਕਰਨ ਦੀ ਵਿਰਤੀ ਵਿਚ ਵਰਤਮਾਨ ਚੇਤਨ ਮਾਤਰ (ਕੇਵਲ ਚੇਤਨ) ਨੂੰ ਸਾਕਸੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਤਰਾਂ ਆਤਮਾਂ ਸਾਕਸੀ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 150 ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਆਤਮਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ?

ਉ ; - ਜੋ ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਹੈ । ਆਤਮਾਂ ਸਾਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਆਤਮਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 150 ਉਪਦ੍ਰਸ਼ਟਾ ਆਤਮਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ?

ਉ ; - ਯਗਮੰਡਲ ਵਿਖੇ ਯਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 15 ਰਿਤਵਿਜ (ਪਾਠੀ) ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੌਲਵਾਂ ਯਜਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਤਾਰਵੀ ਯਜਮਾਨ ਦੀ ਇਸਤਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਠਾਰਵਾਂ ਉਪਦ੍ਰਸ਼ਟਾ ਕਹੋ, ਪਾਸ ਬੈਠੋ ਵੇਖਣ ਵਾਲਾ, ਉਹ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ । ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਸਬੂਲ ਦੇਹ ਰੂਪੀ ਯਗਮੰਡਲ ਵਿਚ 5 ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੇ, 5 ਕ੍ਰਮ ਇੰਦ੍ਰੇ 5 ਪ੍ਰਾਣ ਇਹ ਪੰਦਰਾਂ ਰਿਤਵਿਜ ਹਨ । ਸੌਲਵਾਂ ਮਨ ਰੂਪੀ ਯਜਮਾਨ, 17 ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਯਜਮਾਨਣੀ ਇਹ ਸਾਰੇ ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇ, ਦੇ ਗਰਿਹਣ

ਕਰਨ ਰੂਪੀ ਭੋਗਮਈ ਯਗ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੰਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਤੇ
ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ ਆਤਮਾਂ ਉਪਦਰਸ਼ਟਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 152 ਆਤਮਾਂ ਇੱਕ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ?

ਉੱ:- ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਸਜਾਤੀ (ਸਮਜਾਤੀ ਵਾਲਾ) ਹੋਰ ਆਤਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ , ਇਸ ਲਈ
ਆਤਮਾਂ ਇੱਕ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 153 ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਨਿਸੇਧ ਵਿਸੇਸਣ ਕੇਹੜੇ ਹਨ ?

ਉੱ :- 1 ਅਨੰਤ 2 ਅਖੰਡ 3 ਅਸੰਗ 4 ਅਦਵੈਤ 5 ਅਜਨਮਾਂ 6 ਨਿਰਵਿਕਾਰ
7 ਨਿਰਾਕਾਰ 8 ਅਵਗਤ 9 ਅਵਗ 10 ਅਕਸਰ ਆਦਿ ਹਨ ।

ਪ੍ਰ :- 154 ਅਨੰਤ ਆਤਮਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ?

ਉੱ :- ਆਤਮਾਂ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਦੇਸ ਪੱਖੋਂ ਅੰਤ ਨਹੀਂ , ਅਤੇ
ਜੇਕਰ ਆਤਮਾਂ ਨਿੱਤ ਹੈ ਤਾਂ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਕਾਲ ਤੋਂ ਅੰਤ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਆਤਮਾਂ
ਅਧਿਸਥਾਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਭ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਹੈ ਤਾਂ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਵਸਤੂ ਤੋਂ ਅੰਤ ਨਹੀਂ
ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਦੇਸ ਕਾਲ ਤੇ ਵਸਤੂ ਤੋਂ ਅੰਤ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ ਪ੍ਰੀਛੇਦ (ਵਿਭਾਜਨ)
ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾਂ ਅਨੰਤ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 155 ਅਖੰਡ ਆਤਮਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ?

ਉੱ :- ਜੀਵ ਈਸਵਰ ਦਾ ਭੇਦ, ਜੀਵ ਦਾ ਪ੍ਰਸਪਰ ਭੇਦ, ਜੀਵ ਜੜ੍ਹ ਦਾ ਭੇਦ,
ਜੜ੍ਹ ਈਸਵਰ ਦਾ ਭੇਦ, ਜੜ੍ਹ - ਜੜ੍ਹ ਦਾ ਭੇਦ ਇਹ 5 ਭੇਦ ਹਨ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਆਤਮਾਂ
ਰਹਿਤ ਹੈ । ਅਰਥਾਤ ਸਜਾਤੀਯ, ਵਿਜਾਤੀਯ, ਸਵਗਤ ਭੇਦ ਤੋਂ ਆਤਮਾਂ ਰਹਿਤ ਹੈ

ਪ੍ਰ :- 155 ਅਸੰਗ ਆਤਮਾਂ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹੈ ?

ਉੱ :- ਸੰਗ ਨਾਮ ਸਬੰਧ ਦਾ ਹੈ । ਸਬੰਧ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ । ਸਜਾਤੀਯ
(ਸਮਜਾਤ ਸਬੰਧ) ਵਿਜਾਤੀਯ ਸਬੰਧ, ਸਵਗਤ ਸਬੰਧ, ਅਪਣੀ ਜਾਤਿ ਨਾਲ
ਜੋ ਸਬੰਧ ਹੈ ਉਹ ਸਜਾਤੀਯ ਸਬੰਧ ਹੈ । ਜੋ ਹੋਰ ਜਾਤਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੈ,
ਉਹ ਵਿਜਾਤੀਯ ਸਬੰਧ ਹੈ । ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਸੂਦਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ
ਹੈ । ਅਪਣੇ ਆਂਗਨ (ਗਵਾਂਡ) ਵਿਚ ਜੋ ਸਬੰਧ ਹੈ ਉਹ ਸਵਗਤ ਸਬੰਧ
ਹੈ । ਆਤਮਾਂ ਚੇਤਨ ਇੱਕ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ.
ਅਤੇ ਜੀਵ ਈਸਵਰ, ਬ੍ਰਾਹਮਾਂ, ਵਿਸਨੂੰ, ਮੈਂ, ਤੁਮ ਆਦਿ ਭੇਦ ਤਾਂ ਉਪਾਣੀ
ਦੇ ਕੀਤੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਮਿਥਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ
ਦੇ ਨਾਲ ਸਜਾਤੀਯ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ । ਆਤਮਾਂ ਅਦਵੈਤ ਹੈ ਅਤੇ
ਸਤ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਮਾਇਆ (ਅਗਿਆਨ) ਦਾ ਕੰਮ ਸਥੂਲ,
ਸੂਕਸਮ, ਪ੍ਰਪੰਚ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਜੋ ਅਸੱਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੱਤ ਕੋਈ

ਵਸਤੂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੀ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਜਾਤੀਯ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ । ਇਸ ਲਈ ਆਤਮਾਂ ਨਿਰਵੈਵ (ਅੰਗ ਰਹਿਤ) ਹੈ, ਅਤੇ ਸਚਦਾਨੰਦ ਆਦਿ ਤਾਂ ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਅਵੈਵ ਨਹੀਂ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਇੱਕ ਗੁਪ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸਵਗਤ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ । ਇਸ ਲਈ ਆਤਮਾਂ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਅਸੰਗ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 157 ਅਦਵੈਤ ਆਤਮਾਂ ਕਿਸਤਰਾਂ ਹੈ ?

ਉ :- ਦਵੈਤ ਜੋ ਪ੍ਰਪੰਚ, ਉਹ ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਤਰਾਂ ਕਲਪਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਵਾਸਤਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਆਤਮਾਂ ਦਵੈਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਦਵੈਤ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 158 ਅਜਨਮਾਂ ਆਤਮਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ?

ਉ :- ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਦਾ ਧਰਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਸੂਕਸ਼ਮ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਜਨਮ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ? ਜੇਕਰ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਮੰਨੀਏ ਤਾਂ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਮਰਨ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ । ਤਾਂ ਤੇ ਆਤਮਾਂ ਅਨਿੱਤ ਸਿੱਧ ਹੋਵੇਗਾ । ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਲੋਕਵਾਦੀ ਆਸਤਿਕ ਨੂੰ ਅਨਿਸਥ ਹੈ (ਅਵਾਂਛਿਤ ਹੈ) ਕਿਉਂਕਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਵਸਤੂ ਹੈ । ਤਿਸਦਾ ਅਦਿ ਅੰਤ ਵਿਖੇ ਅਭਾਵ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪੂਰਵ ਜਨਮ ਵਿਖੇ ਆਤਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਤਿਸਦੇ ਕਰਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ । ਤਾਂ ਇਸ ਜਨਮ ਵਿਖੇ ਆਤਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਭੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਿਛੇ ਆਤਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ । ਤਾਂ ਹੀ ਇਸ ਜਨਮ ਵਿਖੇ ਕੀਤੇ ਕਰਮ ਦਾ ਭੋਗ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਾਸ ਹੋਵਗਾ, ਇਸ ਤਰਾਂ ਵੇਦਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰਤਾ ਹੋਵਗੀ । ਇਸ ਲਈ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਜਨਮ ਨਹੀਂ, ਆਤਮਾਂ ਅਜਨਮਾਂ ਹੈ, ਅਜਨਮਾਂ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਅਰਥ ਅਜਰ ਅਮਰ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੋਇਆ ।

ਪ੍ਰ :- 159 ਨਿਰਵਿਕਾਰ ਆਤਮਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ?

ਉ :- ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਘੜੇ ਦਾ ਜਨਮ, ਪ੍ਰਗਟਤਾ, ਵਾਣਾ, ਵਿਕਾਸ, ਅਪਕਸੈ, ਵਿਨਸਤ, ਇਹ ਛੇ ਧਰਮ ਹਨ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਘੜੇ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਅਤੇ ਘੜੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਜੋ ਅਕਾਸ਼ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਧਰਮ ਨਹੀਂ । ਸਰੀਰ ਜਨਮਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਜਨਮ ਹੈ । ਇਹ ਅਸਤਪਣਾਂ ਹੈ (ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁਣ ਹੈ) ਸਰੀਰ ਬਾਲਕ ਬਣਿਆ ਇਹ ਵਿਰਧੀ ਹੈ, ਜਵਾਨ ਹੋਇਆ ਇਹ ਵਿਪਰਿਣਾਮ ਹੈ । ਸਰੀਰ ਬੁੱਢਾ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਅਪਕਸ ਹੈ, ਸਰੀਰ ਮਰ ਗਿਆ, ਇਹ ਵਿਨਸਤ ਹੈ । ਇਹ ਛੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਧਰਮ ਹਨ, ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਜੋ ਆਤਮਾਂ ਹੈ । ਉਸ ਦੇ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਇਹਨਾਂ ਛੇ ਤੋਂ ਅਲੱਗ, ਆਤਮਾਂ ਨਿਰਵਿਕਾਰ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 160 ਨਿਰਾਕਾਰ ਆਤਮਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ?

ਉ :- ਸਥੂਲ, ਸੂਕਸਮ, ਲੰਬਾ, ਛੋਟਾ ਇਹ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਜਗਤ ਵਿਚ ਅਕਾਰ ਹਨ। ਆਤਮਾਂ, ਇੰਦਰੀਆਂ ਅਤੇ ਮਨ ਦਾ ਵਿਸਾ ਨਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸੂਕਸਮ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਥੂਲ ਨਹੀਂ, ਆਤਮਾਂ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸੂਕਸਮ ਨਹੀਂ ਲੰਬਾ ਛੋਟਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਆਤਮਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ।

ਪ੍ਰ :- 161 ਅਵਯਕਤ ਆਤਮਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ?

ਉ :- ਆਤਮਾਂ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਮਨ ਇੰਦਰੀਆਂ ਆਦਿ ਦਾ ਅਗੋਚਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਸਪਸਟ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਆਤਮਾਂ ਅਵਯਕਤ ਹੈ। (ਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਨਾਂ ਦਿਸਣ ਵਾਲਾ)

ਪ੍ਰ :- 162 ਅਵਯ ਆਤਮਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ?

ਉ :- ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਝੋਨੇ ਦੇ ਕੋਠੇ ਵਿਚੋਂ ਜੇਕਰ ,ਝੋਨਾਂ ਕੱਢ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਘਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰਾਂ ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਆਤਮਾਂ ਇਸ ਕਰਕੇ ਅਵਯ ਹੈ।

ਪ੍ਰ :- 163 ਆਤਮਾਂ ਅੱਖਰ ਕਿਵੇਂ ਹੈ (ਨਾਸ ਰਹਿਤ) ?

ਉ :- ਆਤਮਾਂ ਜੇਕਰ ਨਾਸ ਰਹਿਤ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਆਤਮਾਂ ਅਕਸਰ ਹੈ ਇਸੇ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਅਵਿਨਾਸੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰ :- 164 ਇਹ ਜੋ ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਕਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਪ੍ਰਸਪਰ ਅਭਿੰਨ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਹਨ ?

ਉ :- ਸਚਦਾਨੰਦ ਆਦਿ ਜੋ ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਗੁਣ ਹੋਨ ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਸਪਰ ਭਿੰਨ ਹੋਨ ਅਤੇ ਇਹ ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਗੁਣ ਨਹੀਂ, ਪੰਡੂ ਸਵਰੂਪ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਸਪਰ ਭਿੰਨ ਨਹੀਂ ਪੰਡੂ ਅਭਿੰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਆਤਮਾਂ ਨਾਸ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜੜ ਤੋਂ ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਸਰੂਪ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਚਿੱਤ ਕਹੋ, ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਵੱਖ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦਾ ਵਿਸਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਨੰਦ ਕਹੋ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣਾਂ ਸਬੰਧੀ ਜਾਣੋ। **ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ** ; - ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਪੁੱਤਰ, ਦਾਦੇ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਪੇਤਰਾ, ਮਾਮੇ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਭਾਣਜਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਸਨਿਆਸੀ, ਪਸੂ, ਇਸਤਰੀ, ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ, ਆਦਿ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼, ਤਿਆਰੀ, ਦੰਡੀ ਆਦਿ, ਵਿਦੇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣਾਂ ਕਰਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਘੜਾ ਪੱਥਰ ਦਰਖਤ ਅਦਿ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਅਘਟ, ਅਪਸਾਨ, ਅਬਿਛ ਆਦ ਨਿਸੇਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣਾਂ ਕਰਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਆਤਮਾਂ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ, ਅਸੱਤ, ਜੜ, ਆਦਿ ਅਤੇ ਅਨੰਤ

ਦੁੱਖ, ਅੰਤ, ਅਖੰਡ, ਸੰਗ ਆਦਿ ਦੀ ਦਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ, ਸਤ- ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਆਦਿ
ਕਰੋ। ਇਸਤਰਾਂ ਕਹੋ ਜੋ ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ, ਉਹ ਪ੍ਰਸਪਰ ਭਿੰਨ ਨਹੀਂ, ਪੰਤੁ
ਅਭਿੰਨ ਹਨ।

ਅੱਠਵੀਂ ਕਲਾ ਸੁਰੂ (ਸਤ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਨਣ) (ਇੰਦ੍ਰਵਿਜਯ ਛੰਦ)

ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਸਰੁਪਹਿ ਮੈਂ ਯਹਿ। ਸਦਗੁਰੂ ਕੇ ਮੁੱਖਸੇ ਪਹਿਚਾਨਿਓ ॥
ਜਾਗਰਤ ਸਵਪਨ ਸੁਸਥਤਿ ਜੁ ਆਦਿ। ਤੀਨਹੂੰ ਕਾਲਹਿਸੈ ਪਰਮਾਨਿਓ ॥
ਜਾਗ੍ਰਤ ਅਦਿ ਲਯਾਵਿਦ ਤੀਨਹੂੰ। ਕਾਲਹਿ ਹਸ ਇਸਤੇ ਸਤ ਮਾਨਿਓ ॥
ਤੀਨਹੂੰ ਕਾਲ ਵਿਖੇ ਸਭ ਜਾਨਹੂੰ। ਯਾਹਿਤ ਮੈਂ ਚਿਦਰੂਪ ਜਾਨਿਓ ॥
ਮੈਂ ਪ੍ਰਿਯ ਹੂੰ ਧਨ ਪੁੱਤਰ ਪੁਦਗਲ। ਆਦਿਕ ਤੈ ਤੈ ਕਾਲ ਅਗਾਨਿਯੇ ॥
ਆਂਤਮਅਰਥ ਸਭੇ ਪ੍ਰਿਯ ਆਤਮ। ਆਪਹਿਤ ਹੈ ਪ੍ਰਿਯ ਦੁੱਖ ਨਸਾਨਿਓ ॥
ਯਾਹਿਤ ਮੈਂ ਸਭਤੈ ਪ੍ਰਿਯਤਮ ਰੁ। ਹੋ ਪ੍ਰਮਾਨੰਦ ਦੁੱਖਹਿ ਭਾਨਿਓ ॥
ਦੇਹ ਦਸਾਦਿ ਅਤੀਤ ਸੁ ਆਤਮਾ। ਪੂਰਣਬ੍ਰਹਮ ਪੀਤਾਂਬਰ ਗਾਨਿਓ ॥

ਪ੍ਰ :- 165 ਸਤ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ :- ਤਿੰਨ ਕਾਲਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਅਵਾਦਿਤ (ਸੱਚ ਹੋਵੇ) ਉਹ ਸਤ ਹੈ।

ਪ੍ਰ :- 166 ਚਿੱਤ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ :- ਜੋ ਤਿੰਨ ਕਾਲਾਂ ਵਿਚ ਸਭ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਚਿੱਤ ਹੈ।

ਪ੍ਰ :- 167 ਅਨੰਦ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ :- ਤਿੰਨ ਕਾਲ ਵਿਚ ਜੋ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਵੇ ਉਹ ਅਨੰਦ ਹੈ।

ਪ੍ਰ :- 168 ਮੈਂ ਸਤ ਹਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੋ ?

ਉ :- ਤਿੰਨ ਕਾਲ ਵਿਚ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਤ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰ :- 169 ਤਿੰਨ ਕਾਲ ਵਿਖੇ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਸਤ ਹਾਂ, ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੋ ?

ਉ :- ਜਾਗਦੇ ਸਮੇ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਸੁਪਨੇ ਵਿਖੇ ਹਾਂ, ਸੁਸਥਤਿ ਵਿਖੇ ਹਾਂ ਇਸੇ ਤਰਾਂ
ਸਵੇਰ ਸਮੇਂ ਸਾਮ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਦਿਨ, ਰਾਤ, ਪੱਖ, ਮਹੀਨੇ
ਰੁੱਤ, ਸਾਲ, ਵਿਖੇ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਬਾਲ, ਜੁਆਨੀ, ਬ੍ਰਿਧ ਅਵਸਥਾ
ਵਿਖੇ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਪੂਰਵ ਦੇਹ, ਇਸ ਦੇਹ, ਭਾਵੀ ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਮੈਂ
ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਯੁੱਗ, ਮਨੂ, ਕਲਪ ਵਿਖੇ ਮੈਂ

ਹਾਂ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਭੂਤਕਾਲ, ਵਰਤਮਾਨ, ਭਵਿੱਖ ਕਾਲ, ਵਿਖੇ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਸਤ ਹਾਂ
ਪ੍ਰ :- 170 ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਸਤੂ ਸਹਿਤ, ਤਿੰਨ ਕਾਲ ਕੀ ਜਾਣੋਂ ?
ਉ :- ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਸਤੂ ਸਹਿਤ ਤਿੰਨ ਕਾਲ ਅਸੱਤ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਣੋਂ।
ਪ੍ਰ :- 171 ਸਤ ਅਸੱਤ ਦਾ ਨਿਰਣਾਂ ਕਿਸ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?
ਉ :- ਸਤ ਅਸਤ ਦਾ ਨਿਰਣਾਂ, ਅਨਵਿਜ ਵਿਅਤੀਰੇਕ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਪ੍ਰ :- 172 ਸਤ ਅਸਤ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿਖੇ ਅਨਵਿਜ ਵਿਅਤੀਰੇਕ ਯੁਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੋਂ ?

ਉ :- ਮੈਂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਹਾਂ - ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ - ਅਸਤ ਕੀ ਹੈ - ਸਤ ਕੀ ਹੈ

ਜਾਗਦੇ, ਸੁਪਨੇ ਸਮੇਂ	ਜਾਗ੍ਰਤ ਸਵਪਨ	ਜਾਗਣ, ਸੁਪਨਾਂ	ਮੈਂ ਸਤ ਹਾਂ
ਸਵਪਨ, ਸੈਣ ਸਮੇਂ	ਸਵਪਨ, ਸੈਣਾਂ	ਸਵਪਨ, ਸੈਣਾਂ	"
ਸੁਸਪਤਿ, ਸਵੇਰੇ ਸਮੇਂ	ਸੁਸਪਤਿ ਸਵੇਰ	ਸੁਸਪਤਿ ਸਵੇਰ	"
ਪ੍ਰਾਂਤਕਾਲ, ਦਪਿਹਰ, ਸ਼ਾਮ,	ਪ੍ਰਾਂਤ, ਦਪਿ, ਸ਼ਾਮ,	ਪ੍ਰਾਂਤ, ਦਪਿ, ਸ਼ਾਮ	"
ਦਿਨ, ਰਾਤ, ਪੱਖ, ਮਹੀਨਾਂ	ਦਿਨ, ਰਾਤ, ਪੱਖ, ਮਹੀਨਾਂ	ਦਿਨ, ਰਾਤ, ਪੱਖ, ਮਹੀਨਾਂ	"
ਰੁੱਤ, ਵਰਸ, ਬਾਲਅਵਸਥਾ	ਰੁੱਤ, ਵਰਸ, ਬਾਲਅਵਸਥਾ	ਰੁੱਤ, ਵਰਸ, ਬਾਲਅਵਸਥਾ	"
ਜੋਬਨ, ਬਿਧ, ਤਿੰਨ ਦੇਹ	ਜੋਬਨ, ਬਿਧ, ਤਿੰਨ ਦੇਹ	ਜੋਬਨ, ਬਿਧ, ਤਿੰਨ ਦੇਹ	"
ਯੁੱਗ, ਮੰਨੂੰ, ਕਲਿਪ,	ਯੁੱਗ, ਮੰਨੂੰ, ਕਲਿਪ	ਯੁੱਗ ਮੰਨੂੰ ਕਲਿਪ	"
ਤਿੰਨ ਕਾਲ	ਤਿੰਨ ਕਾਲ	ਤਿੰਨ ਕਾਲ	"

ਪ੍ਰ :- 173 ਮੈਂ ਚਿੱਤ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹਾਂ ?

ਉ :- ਤਿੰਨ ਕਾਲਾਂ ਸਬੰਧੀ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਚਿੱਤ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰ :- 174 ਤਿੰਨਾਂ ਕਾਲਾਂ ਸਬੰਧੀ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਚਿੱਤ ਹਾਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੋਂ ?

ਉ :- ਅੱਗੇ ਲਿਖਿਆਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।

ਜਾਗ੍ਰਤ, ਸਾਉਣ, ਸੁਪਨਾਂ, ਸਵੇਰ, ਦਪਿਹਰ, ਦਿਨ ਰਾਤ, ਪੱਖ, ਮਹੀਨਾਂ, ਰੁੱਤਾਂ, ਸਾਲ, ਬਾਲ, ਜੁਆਨੀ, ਬਿਧ ਅਵਸਥਾ। ਪਹਿਲੀ ਦੇਹ, ਹੁਣ ਵਾਲੀ ਦੇਹ, ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਦੇਹ। ਯੁੱਗ ਮੰਨੂੰ, ਕਲਿਪ, ਤਿੰਨ ਕਾਲ। ਮੈਂ ਇੰਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਚਿੱਤ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰ :- 175 ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਵਸਤੂ ਸਹਿਤ ਤਿੰਨ ਕਾਲ ਕੀ ਜਾਣੋਂ ?

ਉ :- ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਤਿੰਨ ਕਾਲ ਨਾਮ-ਰੂਪ-ਵਸਤੂ ਸਹਿਤ ਜੜ੍ਹ ਹੈ ਇਹ ਜਾਣੋਂ।

ਪ੍ਰ :- 176 ਚਿੱਤ ਅਤੇ ਜੜ੍ਹ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?

ਉ :- ਅਨਵਿਜਤੀਰੇਕ ਰੂਪ (ਨਿਰਣਾਂ ਕਰਕੇ) ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰ :- 177 ਚਿੱਤ ਅਤੇ ਜੜ੍ਹ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਾਸਤੇ ਅਨਵਿਧਤਰੇਕ ਯੁਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੋਂ ?
ਉੱ :- ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਜਾਗਦੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਸੁਧਨੇ ਨੂੰ, ਨੀਂਦ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਚਿੱਤ ਹਾਂ। ਜਾਗ੍ਰਤ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ, ਇਸ ਲਈ ਜੜ੍ਹ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਸੁਧਨੇ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਨੀਂਦ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਚਿੱਤ ਹਾਂ। ਸੁਧਨਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਸੋ ਜੜ੍ਹ ਹੈ ਇਸ ਤਰਾਂ ਚਿੱਤ ਅਤੇ ਜੜ੍ਹ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਸਬੰਧੀ ਅਨਵਿਧਤੀਰੇਕ ਰੂਪ ਯੁਕਤੀ ਜਾਣੋਂ।

ਪ੍ਰ :- 178 ਅਨੰਦ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਹਾਂ ?

ਉੱ :- ਤਿੰਨ ਕਾਲਾਂ ਵਿਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਿਯ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਅਨੰਦ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰ :- 179 ਤਿੰਨ ਕਾਲਾਂ ਵਿਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਿਯ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਅਨੰਦ ਹਾਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੋਂ ?

ਉੱ :- ਮੈਂ ਪ੍ਰਿਯ ਹਾਂ, ਜਾਗਦੇ ਸਮੇਂ -ਸਪਨੇ ਵਿਖੇ -ਸਵੇਰੇ ਵਿਖੇ - ਦੁਪਹਿਰ ਅਤੇ ਸਾਮੇਂ, ਰਾਤ ਸਮੇਂ, ਪਕਸ, ਮਹੀਨਾਂ, ਰੁੱਤ, ਸਾਲ, ਤਿੰਨ ਅਵਸਥਾਵਾਂ, ਤਿੰਨ ਕਾਲ, ਤਿੰਨ ਦੇਹ, ਯੁੱਗ, ਮਨੂੰ ਅਤੇ ਕਲਪਿ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਿਯ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਅਨੰਦ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰ :- 180 ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਾਮ - ਰੂਪ -ਵਸਤੂ ਸਹਿਤ ਤਿੰਨ ਕਾਲ ਕੀ ਹਨ ?

ਉੱ :- ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਾਮ - ਰੂਪ - ਵਸਤੂ ਸਹਿਤ ਤਿੰਨ ਕਾਲਾਂ ਵਿਚ ਦੁੱਖ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਣੋਂ।

ਪ੍ਰ :- 181 ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਿਰਣਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?

ਉੱ :- ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਿਰਣਾਂ ਅਨਵਿਅਤੀਰਿਕ ਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰ :- 182 ਅਨਵਿਅਤੀਰੇਕ (ਨਿਰਣਾਂ ਕਰਕੇ) ਯੁਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੋਂ ?

ਉੱ :- ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਗ੍ਰਤ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਮ ਪਿਆਰਾ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਅਨੰਦ ਹਾਂ। ਜਾਗਣਾ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਸਬੰਧੀ ਅਨਵਿਧਤੀਰੇਕ ਯੁਕਤੀ ਜਾਣੋਂ। (ਨਿਰਣੇ ਨਾਲ ਸਤ - ਅਸੱਤ ਰੂਪ ਜਾਣਨਾ)

ਪ੍ਰ :- 183 ਮੈਂ ਪ੍ਰਮ ਪਿਆਰਾ ਹਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੋਂ ?

ਉੱ :- ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ - ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸਿੱਤਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਪੁੱਤਰ ਵਾਸਤੇ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਉਹ ਸਿੱਤਰ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਪੁੱਤਰ ਜਿਆਦਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ। ਧਨ ਪੁੱਤਰ ਆਦ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਤਮਾਂ ਵਾਸਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਆਤਮਾਂ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਉਹ ਧਨ ਪੁੱਤਰ ਆਦ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀਂ ਇਸ ਨਾਲੀਂ ਆਤਮਾਂ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਹੈ ਇਸ ਤਰਾਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਿਯ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰ :- 184 ਪ੍ਰੀਤ ਦਾ ਨਿਉਨ-ਅਧਿਕ, (ਘੱਟ ਵੱਧ) ਭਾਵ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੋਂ ?

ਉੱ :- ਜਾਗਦੇ ਸਮੇਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਦ੍ਰਵ (ਧਨ ਦੈਲਤ ਹੈ) ਇਸ ਲਈ ਧਨ ਦੈਲਤ ਵਾਸਤੇ ਪੁਰਸ, ਅਪਣਾ ਦੇਸ ਛੱਡਕੇ ਪ੍ਰਦੇਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਨੀਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦ੍ਰਵ ਪਿਆਰਾ ਹੈ। ਦ੍ਰਵ ਤੋਂ ਪੁੱਤਰ ਪਿਆਰਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ

ਪੁੱਤਰ ਮਾੜੇ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਜੇਲ ਵਿਚ ਫਸ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਧਨ ਦੇਕੇ ਛੁਡਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਧਨ ਤੋਂ ਪੁੱਤਰ ਪਿਆਰਾ ਹੈ। ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਸਰੀਰ ਪਿਆਰਾ ਹੈ; - ਜਦੋਂ ਦੁਸਟ ਕਾਲ (ਬੁਰਾ ਸਮਾਂ) ਆਵੇ ਤਾਂ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਵੇਚਕੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਨਿਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਸਰੀਰ ਪਿਆਰਾ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਪਿਆਰੀਆਂ ਹਨ :- ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਾਰਨ ਨੂੰ ਆਵੇ ਤਾਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਰੀਰ ਅੱਗੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਅੱਖ ਕੰਨ ਨੱਕ ਮੁੱਖ ਤੇ ਨਹੀਂ ਮਾਰਨ ਦਿੰਦਾ। ਇੰਦਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਣ ਪਿਯ ਹੈ :- ਮਾੜੇ ਕਰਮ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਵੱਲੋਂ ਸਜਾ ਮਿਲੇ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਲੈ ਲਵੈ ਤਾਂ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਧਨ ਪੁੱਤਰ ਇਸਤਰੀ ਆਦਿ ਲੁੱਟ ਲਓ। ਜਾਂ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਅੰਗੀ ਕੱਟ ਲਓ ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਂ ਲਓ ਇਸ ਤਰਾਂ ਪ੍ਰਾਣ ਇੰਦਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਣ ਤੋਂ ਆਤਮਾਂ ਪਿਆਰੀ ਹੈ; - ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਤਸ਼ ਵਿਆਧੀ (ਨਾਂ ਠੀਕ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਰੋਗ) ਕਰਕੇ ਪੀੜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਜਾਣ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੁਖੀ ਹੋਵਾਂ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਣ ਤੋਂ ਆਤਮਾਂ ਪਿਆਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਪ੍ਰੀਤ ਦਾ ਨਿਉਨ - ਅਧਿਕ ਭਾਵ ਜਾਣੋ।

ਨੌਵੀਂ ਕਲਾ ਸੁਰੂ (ਅਵਾਦਯਸਿਧਾਂਤ ਵਰਨਣ) ਇੰਦ੍ਰ ਵਿਜਯ ਛੰਦ

ਬ੍ਰਹਮ ਅਹੈ ਮਨਬਾਨਿ ਅਗੋਚਰ। ਸਾਸਤਰ ਰੂ ਸੰਤ ਕਰੈ ਅਰੁ ਧਿਆਵੈ ॥
 ਵੇਦ ਬਦੇ ਲਛਨਾਂਦਿ ਕਰੀਤ ਰੂ। ਵਿਰਤਿ ਵਿਆਪਤਿ ਜਨੋ ਮਨ ਲਾਵੈ ॥
 ਹੈ ਜੂ ਸਦਾਦਿਵਿਧੇਯ ਵਿਸੇਸਣੁ। ਵੇ ਅਸਦਾਦਿਕ ਭਿੰਨ ਕਹਾਵੈ ॥
 ਸਤਯ ਅਪੇਕਸਿਕ ਆਦਿ ਵਿਰੋਧ ਜੂ। ਅੰਸ ਤਜੀ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਲਖਾਵੈ ॥
 ਹੈ ਜੂ ਅਨੰਤ, ਅਖੰਡ, ਅਸੰਗ ਰੂ। ਅਦਵਯ ਆਦਿ ਨਿਸੇਦਯ ਰਹਾਵੈ ॥
 ਵੇ ਪ੍ਰੰਚ ਨਿਸੇਧ ਕਰੀ ਅਬ। ਸੇਛਿਤਵਸਤੂ ਗਿਰਾਬਿਨ ਗਾਵੈ ॥
 ਯੁ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਆਤਮ ਦੇਵਹਿ। ਵੇਦ ਰੂ ਸਾਸਤ ਸਭੇ ਸੁਰਟਾਵੈ ॥
 ਪੰਡਿਤ ਤਿਆਗ ਅਭਾਸ ਪੀਤਾਂਬਰ। ਵਿਰਤੀ ਅਹੰਮ ਅਪ੍ਰੇਕਸ਼ਹਿ ਪਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰ :- 185 ਬ੍ਰਹਮ ਆਤਮਾਂ ਜਦੋਂ ਬਾਣੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਸਤ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਆਦਿ ਵਿਸੇਸਣ ਕਿਵੇਂ ਕਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ?

ਉਗੁ - ਬ੍ਰਹਮ ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਕਿਤਨੇ ਕੁ ਵਿਦੇਹ ਵਿਸੇਸਣ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਤਨੇ ਨਿਸੇਧ ਵਿਸੇਸਣ ਹਨ ਤਿਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਿਦੇਹ ਵਿਸੇਸਣ ਜੋ ਸਦਾਦਿਕ ਹੈ । ਉਹ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦਾ ਨਿਸੇਧ ਕਰਕੇ ਬਾਕੀ ਰਹੇ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਲੱਛਣਾਂ ਤੋਂ ਸਾਕਸਾਤ ਬੋਧਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਸੇਧ ਵਿਸੇਸਣ ਜੋ ਅਨੰਦ ਆਦਿ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਸਾਕਸਾਤ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦਾ ਹੀ ਨਿਸੇਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਬ੍ਰਹਮ ਆਤਮਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਬ੍ਰਹਮ ਆਤਮਾਂ ਅਵਚਯ (ਕਿਸੇ ਬਾਣੀ ਦਾ ਵਿਸਾ ਨਾ ਹੋਣਾ) ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸੇਸਣ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ

ਪ੍ਰ :- 186 ਸਤ ਆਦਿ ਵਿਧੇਯ ਵਿਸੇਸਣ (ਹਮੇਸਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ) ਪ੍ਰਪੰਚ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਕੇ ਅਵਿਸੇਸ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਕੈਸੇ ਬੋਧਨ ਕਰੇ ?

ਉਗੁ - ਕੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ । ਕਿਸ ਦਾ ਨਿਸੇਧ । ਬਾਕੀ ਕੀ ਰਿਹਾ ਜੋ ਲੱਛਣਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੈ ।

ਸਤ	ਅਸਤ	ਸਦਰੂਪ
ਚਿੱਤ	ਦੁੱਖ	ਚਿੱਤਰੂਪ
ਅਨੰਦ	ਦੁੱਖ	ਅਨੰਦ
ਬ੍ਰਹਮ	ਪ੍ਰੀਛਿੰਨ	ਵਿਆਪਕ
ਸਵੈਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼	ਪ੍ਰਕਾਸ਼	ਸਵੈਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਕੁਟਸਥ (ਅਵਿਕਾਰੀ)	ਵਿਕਾਰ	ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ
ਸਾਕਸੀ	ਸਾਕਸ਼	ਸਾਕਸੀ
ਦ੍ਰਸ਼ਟਾ (ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ)	ਦ੍ਰਸ਼ਣ	ਦ੍ਰਸ਼ਟਾ
ਉਪਦ੍ਰਸ਼ਟਾ	ਉਪਦ੍ਰਸ਼ਣ	ਉਪਦ੍ਰਸ਼ਟਾ
ਏਕ	ਅਨੇਕ	ਏਕ

ਇਸ ਤਰਾਂ ਅਨਿਜਵਿਦੇਹ ਵਿਸੇਸਣ ਵਿਖੇ ਵੀ ਜਾਣੋ ।

ਪ੍ਰ :- 187 ਅਨੰਤ ਆਦਿ ਨਿਸੇਧ ਵਿਸੇਸਣ, ਪ੍ਰਪੰਚ ਦਾ ਨਿਸੇਧ ਕਿਸਤਰਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ?

ਉਗੁ - ਅਨੰਤ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਦੇਸ ਕਾਲ ਵਸਤੂ ਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਿਛੇਦ ਦਾ ਨਿਸੇਧ ਹੋਇਆ ਬਾਕੀ ਰਿਹਾ ਅਨੰਤ ਉਹ ਅਰਥ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੈ । ਇਸ ਤਰਾਂ ਬਾਕੀ ਨਿਸੇਧ ਵਿਸੇਸਣਾਂ ਵਿਖੇ ਵੀ ਜਾਣੋ ।

ਪ :- 188 ਇੰਨਾਂ ਵਿਸੇਸਣਾਂ ਦਾ ਇਸ ਤਰਾਂ ਅਰਥ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਹੈ ?
 ਉ ; - ਇੰਨਾਂ ਵਿਸੇਸਣਾਂ ਦਾ ਇਸ ਤਰਾਂ ਅਰਥ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਚੇਤਨ
 ਨੂੰ ਮਨ ਬਾਣੀ ਦਾ ਅਵਿਸ਼ਯ (ਵਿਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਕਹਿਣ ਕਰਕੇ ਸੁਰਤੀ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ
 ਅਵਿਰੋਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਗੁਣ ਕ੍ਰਿਆ, ਜਾਤੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧ ਆਦਿ ਜੋ ਸਬਦ ਦੀ
 ਅਰੂ (ਤਰਾਂ) ਮਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦੇ ਨਿਮਿੱਤ ਰੂਪ (ਪੱਖ ਵਿਚ) ਧਰਮ ਹੈ । ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ
 ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪੂੰਜ੍ਹ ਧਾਰਮਿਕ ਨਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਵਿਸੇਸ਼ਣ ਹੈ (ਵਿਸੇਸ਼ਣ ਨਹੀਂ)
 ਇਸਲਈ ਸੁਰਤਿ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨ ਬਾਣੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਯ ਕਹਿਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਕੁਝ
 ਬੋਲਣਾਂ ਹੈ ਉਹ ਦਵੈਤ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਦਵੈਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਇੰਨਾ ਵਿਸੇਸ਼ਣਾਂ
 ਦਾ ਇਸ ਤਰਾਂ ਅਰਥ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੁਰਤਿ ਵਿਰੁਧ ਦਵੈਤ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ
 ਅਦਵੈਤ ਸੁੱਖ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਸਾਕਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । (ਭਾਵ ਅਦਵੈਤ ਸੁੱਖ ਨਾਲ
 ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ)

ਦਸਵੀਂ ਕਲਾ ਸੁਰੂ "ਸਮਾਨ ਵਿਸੇਸ਼ ਚੇਤਨ ਵਰਨਣ" (ਇੰਦ੍ਰਿਓਜ਼

ਚੇਤਨ ਹੈ ਜੁ ਸਮਾਨ ਵਿਸੇਸ਼ ਸੁ । ਦੋਵਿਧਸਤਯ ਸੁਜਾਨ ਸਮਾਨੈ ॥
 ਭਾਤਿ ਸਰੂਪ ਵਿਸੇਸ਼ ਜੁ ਕਲਪਿਤ । ਸਮਾਰਿਤ ਆਸ਼ਯ ਸੋ ਤਿਹਿ ਭਾਨੈ ॥
 ਜਿਉ ਰਾਵਿਕੈ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਜਲਾਦਿਕ । ਸੋ ਰਾਵਿਰੂਪ ਵਿਸੇਸ਼ ਪਛਾਨੈ ॥
 ਤਿਯੇ ਮਤਿਮੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਪ੍ਰਾਤਮ । ਸੋ ਕਲਪਿਤ ਵਿਸੇਸਹਿ ਜਾਨੈ ॥
 ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਲੋਕਹਿ । ਭੋਗਤ ਭੋਗ ਜੁ ਕਰਮ ਨਿਪਾਨੈ ॥
 ਸੋ ਸਭ ਚਿਤ ਅਭਾਸ ਕਰੇ ਔਰ । ਸੁੱਧ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਨਾਂਹਿ ਆਨੈ ॥
 ਅਸਿੱਤ ਰੁ ਭਾਤਿ ਪਿਯ ਸਭ ਪੂਰਨ । ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਨ ਸੂ ਚੇਤਨ ਮਾਨੈ ॥
 ਨਾਮ ਰੁ ਰੂਪ ਤਜੀ ਸਤ ਚੇਤਨ । ਮੇਦ ਪੀਤਾਂਬਰ ਆਪ ਪਿਛਾਨੈ ॥

ਪ੍ਰ :- 189 ਚਿਦਾਭਾਸ ਦਾ ਲੱਛਣ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ ; - ਚੇਤਨ (ਬ੍ਰਹਮ) ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੇਤਨ ਦੀ ਤਰਾਂ ਭਾਸਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਚਿਦਾਭਾਸ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 190 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੇਤਨ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ ; - ਅੰਤਹਕਰਣ ਅਤੇ ਅੰਤਹਕਰਨ ਦੀ ਵਿਰਤੀ ਵਿਖੇ ਜੋ ਸਮਾਨ ਚੇਤਨ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਰੂਪ ਚਿਦਾਭਾਸ ,ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੇਤਨ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 191 ਇਸ ਚਿਦਾਭਾਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੇਤਨ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ?

ਉ ; - ਅਲਪ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਲ ਵਿਖੇ ਜੋ ਵਸਤੂ ਹੋਵੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਹੋ, ਜਿਸਕਰਕੇ ਚਿਦਾਭਾਸ ਅੰਤਹਕਰਨ ਦੇ ਅਤੇ ਜਾਗ੍ਰਤ ਸਵਪਨ ਕਾਲ ਜਾਂ ਅਗਿਆਨ ਵਿਖੇ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੇਤਨ ਕਹੋ ।

ਪ੍ਰ :- 192 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੇਤਨ ਸਬੰਧੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ ; - ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ; - ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਸੂਰਜ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਰਵਤਰ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਪੰਤੂ ਹਰ ਜਗਾ ਪ੍ਰੀਤਬਿੰਬ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਜਲ ਜਾਂ ਸੀਸਾ ਹੋਵੇ ਉਥੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸਤਰਾਂ ਸੂਰਜ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹਰ ਜਗਾ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਹੈ । ਪੰਤੂ ਉਹ ਬਸਤਰ ਕਪਾਸ ਆਦ ਨੂੰ ਜਲਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ । ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਸੂਰਜਕਾਂਤ ਮਣੀ ਹੋਵੇ ਉਥੇ ਅਗਨੀ ਰੂਪ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਕੇ ਬਸਤਰ ਕਪਾਸ ਆਦ ਨੂੰ ਜਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ,ਤਿੱਨ ਮੌਂ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਹੈ ,ਉਹ ਸਭ ਥਾਂ ਜਿਉਂ ਦਾ; ਤਿੱਤੂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਯਥਾਰਥ (ਸਚਾਈ) ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਾਧੀ ਕਰ ਭਾਸਦਾ ਹੈ । ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਸੇ ਵਿਅਭਚਾਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਲਪ ਕਾਲ (ਬੇੜਾ ਸਮਾਂ) ਹੈ । ਇਸਤਰਾਂ ਸਮਾਨ ਚੇਤਨ ਜੋ ਅਸਤਿ ਭਾਤਿ - ਪ੍ਰਿਯ ਉਹ ਹਰ ਜਗਾ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਪੰਤੂ ਤਿਸਨਾਲ ਬੋਲਣਾਂ, ਚਲਣਾਂ ਆਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਅੰਤਹਕਰਨ ਰੂਪ ਉਪਾਧੀ ਹੋਵੇ ਉਥੇ ਚਿਦਾਭਾਸ ਰੂਪ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੇਤਨ ਹੋਕੇ ਬੋਲਣਾਂ ਚਲਣਾਂ ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਭੋਗਤਾ ਪਣਾਂ, ਪ੍ਰਲੋਕ ਅਤੇ ਇਸ ਲੋਕ ਵਿਖੇ ਆਉਣ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਆਦਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਹਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਸਮਾਨ ਚੇਤਨ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ, ਉਹ ਸਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਾਧੀ ਕਰਕੇ ਭਾਸਦਾ ਹੈ । ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੇਤਨ ਚਿਦਾਭਾਸ ਉਹ ਮਿਥਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਦਾ ਕਰਨਾਂ, ਸੁੱਖ ਦੁੱਖ ਭੋਗਣਾਂ, ਪ੍ਰਲੋਕ ਇਸ ਲੋਕ ਵਿਖੇ ਆਉਣ ਜਾਣ, ਜਨਮ ਮਰਨ ,ਚਰਾਸੀ ਲੱਖ ਜੂਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਆਦਿ ਸੰਸਾਰ ਰੂਪ ਧਰਮ ਵੀ ਚਿਦਾਭਾਸ ਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਮਿਥਿਆ ਹੈ

ਪ੍ਰ :- 193 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੇਤਨ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਕੀ ਨਿਸਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?

ਉ ; - ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੇਤਨ ਜੋ ਚਿਦਾਭਾਸ ਤੇ ਇਸਦੇ ਧਰਮ, ਉਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ ਪੰਤੂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਿਖੇ ਕਲਪਿਤ ਹਨ ਮੈਂ ਇੰਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਸਥਾਨ ਸਮਾਨ ਚੇਤਨ, ਇੰਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਨ, ਇਹ ਨਿਸਚਾ ਕਰੋ ।

ਪ੍ਰ :- 194 ਸਮਾਨ ਚੇਤਨ ਕੀ ਹੈ ?

ਉੱ :- ਜੋ ਅਕਾਸ਼ ਦੀ ਤਰਾਂ ਹਰ ਜਗਾ ਪ੍ਰੀਪੂਰਣ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਦਾ ਅਧਿਸਥਾਨ (ਆਸਰਾ) ਹੈ ਜੋ ਅਸਤਿ, ਭਾਤਿ, ਪ੍ਰਿਯ, (ਸਤ -ਚਿਤ -ਅਨੰਦ) ਰੂਪ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਰਵਿਕਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ, ਉਹ ਸਮਾਨ ਚੇਤਨ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 195 ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਚੇਤਨ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ?

ਉੱ :- ਜਿਆਦਾ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿਖੇ ਜੋ ਵਸਤੂ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਕਹੋ । ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬੁੱਧੀ ਕਲਪਿਤ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਭ ਕਾਲ ਵਿਖੇ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਚੇਤਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ।

ਪ੍ਰ :- 196 ਸਮਾਨ ਚੇਤਨ ਜਾਣਨ ਸਬੰਧੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਕੀ ਹੈ ?

ਉੱ :- ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਇੱਕ ਰੱਸੀ ਵਿੱਚ ਵਖ ਵਖ ਪੁਰਸਾਂ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੰਡ-ਸੱਪ-ਧਰਤੀ ਦੀ-ਰੇਖਾ ਪਾਣੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦਾ ਭੁਲੇਖਾਂ ਪੈਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਅੰਸ਼ ਹਨ ਇਕ ਸਮਾਨਾਈਦ "ਹੈਪਣਾ" ਅੰਸ, ਦੂਜਾ ਸੱਪ ਆਦਿ ਵਿਸੇਸ਼ ਅੰਸ਼ ਇੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੰਡ, ਸੱਪ, ਧਰਤੀ ਰੇਖਾ, ਜਲ ਦੀ ਧਾਰਾ, ਇਸ ਤਰਾਂ ਸੱਪ ਆਦਿ ਵਿਸੇਸ਼ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਇੰਦਾਅੰਸ (ਹੈਪਣਾਂ) ਕਹੋ, ਅੰਸ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਰੱਸੀ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਹੈ । ਉਹ ਸਮਾਨ ਇੰਦਾਅੰਸ, ਇਸ ਲਈ ਭੁਲੇਖੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਮਲੂਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਭੁਲੇਖੇ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਸਮੇਂ ਵੀ ਇਹ ਰੱਸੀ ਹੈ ਇਸ ਤਰਾਂ ਮਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਸਮਾਨ ਇੰਦਾਅੰਸ ਅਵਿਚਾਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਤ ਹੈ । ਪ੍ਰਸਪਰ ਵਿਭਚਾਰੀ (ਨਜਾਇਜ) ਜੋ ਸੱਪ ਆਦ ਵਿਸੇਸ਼ ਅੰਸ ਹੈ ਉਹ ਕਲਪਿਤ ਹੈ । ਸਿਧਾਂਤ ; - ਇਸ ਤਰਾਂ ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿਖੇ ਪੰਜ ਅੰਸ ਹਨ । ਅਸਤਿ 2 ਭਾਤਿ 3 ਪ੍ਰਿਯ 4 ਨਾਮ 5 ਰੂਪ, ਇਹ ਘੜਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਸਤਿ ਹੈ, ਘੜਾ ਭਾਸਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਭਾਤਿ ਹੈ (ਚਿੱਤ ਹੈ) ਘੜਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਲ ਭਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਿਯ ਹੈ । ਸੱਪ, ਸੇਰ ਆਦਿ ਵੀ ਸੱਪਣੀ ਅਤੇ ਸੇਰਨੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਯ ਹਨ । ਘੜਾ ਇਹ ਦੋ ਅੱਖਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ । ਪੱਕਾ ਗੋਲ, ਛਿੱਡਦਾਰ ਇਹ ਘੜੇ ਦਾ ਅਕਾਰ ਹੈ ਇਸ ਤਰਾਂ ਘੜਾ ਆਦਿ, ਸਾਰੇ ਭੂਤਨ ਅਤੇ ਭੂਤਨ ਦੇ ਕਾਰੀਜ ਵਿਖੇ ਵੀ ਜਾਨਣਾਂ । ਇਹ ਬਾਹਰ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿਖੇ ਪੰਜ ਅੰਸ ਦਿਖਾਏ ਹਨ । ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਅੰਤਰ ਦੇਹ ਆਦਿ ਵਿਖੇ ; - ਮੈਂ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਤ ਹੈ, ਮੈਂ ਭਾਸਦਾ (ਜਾਣਦਾ) ਹਾਂ, ਇਹ ਭਾਤਿ ਹੈ । ਮੈਂ ਆਪਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਿਯ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਹ ਇੰਦਰੀ, ਪ੍ਰਾਣ, ਬੁੱਧੀ, ਚਿੱਤ ਹੰਕਾਰ, ਅਗਿਆਨ ਅਤੇ ਇੰਨਾਂ ਦੇ ਧਰਮ, ਇਹ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਧਰਤੀ ਹੈ ਇਹ ਦਿਸਦੀ ਹੈ, ਪਿਆਰੀ ਹੈ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਜਗਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਇਨਾਂ ਦੇ ਯਥਾਯੋਗ ਅਕਾਰ ਸੌ ਰੂਪ ਹੈ । ਇਹ ਅੰਦਰ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਸਬੰਧੀ ਪੰਜ ਅੰਸ ਦਿਖਾਏ ਹਨ, ਇੰਨਾਂ ਸਾਰਿਆ ਦੇ, ਨਾਮ ਰੂਪ ਦੇ ਤਿਆਗ

है । धरड़ी ऐसा नाम है अउे गीद दे गुण नाल भरबूर है । धरड़ी दे नाम रूप दे तिआग करन नाल ; - जल है, जल महिसूस हुंदा है । जल पिआरा है किउंकि जल पिआस नूँ दूर करदा है जल अजिहा नाम है जो सीउल सपरम गुण नाल भरबूर है । जल दे नाम रूप दे तिआग करन नाल, अगानी है । अगानी महिसूस हुंदी है अगानी पिआरी है किउंकि अगानी ठंडक अउे अंयकार नूँ दूर करदी है । अगानी अजिहा नाम है जो उस्लू सपरम, गुण, युक्त, (अगानी रूप) है अगानी दे नाम रूप दा तिआग करन नाल हवा है ; - हवा महिसूस हुंदी है, हवा पिआरी है किउंकि हवा पसीने नूँ दूर करदी है । हवा अजिहा नाम है जो रूप रहित अउे सपरम दे गुण नाल भरपूर है । हवा दे नाम रूप दा तिआग करके अकास है ; - अकास महिसूस हुंदा है अकास पिआरा है किउंकि अकास रहिण फिरन नूँ सहूलत दिंदा है अकास ऐसा नाम है, अउे सबद, गुण, युक्त रूप है । अकास दे नाम रूप दे तिआग करन नाल पिछे की है उह में जाणदा नहीं । ऐसा अगिआन है, इस लटी अगिआन भासदा है, अगिआन प्रिय है किउंकि अगिआनी जीवन नूँ पिआर करदा है अउे अगिआन पूर्पच दा कारन होण करके, जीवन दा निरवाह करदा है । अगिआन ऐसा नाम है अउे आवरण विकसेप सकड़ी वाला अनादि अनिवरचनीज भाव रूप इह रूप है अगिआन दे नाम रूप दे तिआग करन नाल कुश वी नहीं है । इसउरां सारीआं वस्तुआं दे पूर्तीत होण दा अभाव रहिंदा है । अभाव भासदा है (महिसूस हुंदा है) 'अभाव मूनज पिआनी नूँ प्रिय है' इस दा अभाव ऐसा नाम है अउे सारीआं वस्तुआं दा अभाव (निमेय मुख पूर्तीती दा विस्ता) रूप है अभाव दे नाम रूप दा तिआग करन नाल :- अभाव दा स्वरूप अपिसठान सउ वस्तु ही (बाकी) अविसेस रहिंदा है । उह अभाव दे अभावपूणे नूँ प्रकासदा है । इस लटी इह चिंत है अउे दृक्ष तौं वृक्ष है इस लटी अनंद है । इस उरां सरव नाम रूप विखे अनुगत अविवचारी नाम रूप दा अपिसठान बूहम समान चेतन है उह सउ है, अउे घड़े दे नाम रूप पट विखे नहीं अउे पट दे नाम रूप घट विखे कही समान चेतन दे जाणन विखे दिस्टात है । इस लटी प्रस्पर विअभचारी इह नाम रूप भिखिआ है । इह चेतन दे जानण विखे दिस्टात है ।

ਪ :- 197 ਉਕਤ ਸਮਾਨ ਚੇਤਨ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸੁਕਸ਼ਮਤਾ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕਤਾ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ?

ਉ :- ਜੋ ਜੋ ਕਾਰੀਜ ਹੈ ਸੋ ਸਥੂਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਛਿੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਜੋ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਉਹ ਸੁਕਸ਼ਮ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਨਿਯਮ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਭ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸੁਕਸ਼ਮ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਹੈ । ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸਮੁੰਦਰ ਜਲ ਵਿਚ ਕਠਿਨ ਝੱਗ ਅਤੇ ਲੂਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਤਰਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਜਲ ਦਾ ਕਾਰੀਜ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੋਂ ਜਲ ਸੁਕਸ਼ਮ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਤੀ ਦੇ ਕਣ

(ਮਿੱਟੀ) ਕਪੜਿਆਂ ਵਿਚ ਪਏ ਹੋਏ, ਨਿਕਲਦੇ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜਲ ਬਸਤਰ ਵਿਚ ਠਹਿਰਦਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਕਿਤੋਂ ਵੀ ਪੁੱਟੇ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਨਿਕਲੇਗਾ । ਵੇਦਾਂ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਵਿਚ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਜਲ ਦਾ ਦਸ ਗੁਣਾਂ ਵੱਧ ਦੱਸਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਜਲ, ਅਤਿ ਸੁਕਸ਼ਮ, ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਹੈ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਗਨੀ ਦੇ ਜਿਆਦਾ ਤਪ ਕਾਰਨ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪਸੀਨਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਜਲ ਅਗਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਜਾਣੋਂ । ਇਸ ਲਈ ਅਗਨੀ ਜਲ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸੁਕਸ਼ਮ ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਹੈ । ਜਲ ਕਪੜੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦਾ ਪੰਤੂ ਘੜੇ ਵਿਚ ਰੁਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਆਦਿ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਘੜੇ ਵਿਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦਾ । ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਲ ਤੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾਂ ਵੱਧ ਅਗਨੀ ਹੈ । ਅਗਨੀ ਦਾ ਜਨਮ ਅਤੇ ਨਾਸ ਹਵਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਅਗਨੀ ਹਵਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਜਾਣੋਂ । ਇਸ ਲਈ ਅਗਨੀ ਤੋਂ ਹਵਾ ਸੁਕਸ਼ਮ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਹੈ । ਸੂਰਜ ਆਦਿ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਘੜੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦਾ ਪੰਤੂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦਿਸਦਾ ਹੈ । ਜਦੋਂਕਿ ਹਵਾ ਤਾਂ ਨੇਤਰਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦੀ । ਵੇਦਾਂ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਵਾ ਅਗਨੀ ਤੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾਂ ਵੱਧ ਹੈ । ਹਵਾ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਅਤੇ ਖਾਤਮਾਂ ਅਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਣੋਂ ਕਿ ਹਵਾ ਅਕਾਸ਼ ਦਾ ਕਾਰੀਜ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਹਵਾ ਤੋਂ ਅਕਾਸ਼ ਸੁਕਸ਼ਮ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਹੈ । ਹਵਾ ਨੇਤਰਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦੀ ਪੰਤੂ ਚਮੜੀ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਅਕਾਸ਼ ਤਾਂ ਚਮੜੀ ਨੂੰ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ । ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਕਾਸ਼, ਹਵਾ ਤੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾਂ ਜਿਆਦਾ ਹੈ । ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ । ਐਸਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀ, ਇਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਐਸਾ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਕੁਠੀ ਭਾਵ ਦਾ ਵਿਸਾ ਅਗਿਆਨ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਤਾਂ ਜਾਣੋਂ ਕਿ ਅਕਾਸ਼ ਅਗਿਆਨ ਦਾ ਕਾਰੀਜ ਹੈ । ਤਾਂ ਅਗਿਆਨ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਸੁਕਸ਼ਮ ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਹੈ । ਅਕਾਸ਼ ਚਮੜੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ । ਪੰਤੂ ਮਨ ਅੰਦਰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਅਗਿਆਨ ਮਨ ਵਿਚ ਵੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਸਾਸਤਰਾਂ ਵਿਚ, ਅਗਿਆਨ

ਅਕਾਸ ਤੋਂ ਅਨੰਤ ਗੁਣਾਂ ਜਿਆਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਨਹੀਂ
ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਜੋ ਅਗਿਆਨ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਚੇਤਨ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨ ਹੈ ਅਗਿਆਨ
ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਗਿਆਨ, ਅਗਿਆਨੀ ਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਹੈ। ਇਸ
ਤਰਾਂ ਅਗਿਆਨ ਵਿਖੇ ਅਨੁਸ਼ੁਤ, ਅਸਤਿ, ਭਾਤਿ, ਪ੍ਰਿਯ ਰੂਪ, ਬ੍ਰਹਮ,
ਚੇਤਨ ਭਾਸਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਗਿਆਨ ਬ੍ਰਹਮ ਚੇਤਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।
ਬ੍ਰਹਮ ਚੇਤਨ ਅਗਿਆਨ ਤੋਂ ਸੂਕਸ਼ਮ ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ
ਅਗਿਆਨ ਮਨ ਕਰਕੇ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।
ਇਸ ਅਨੁਭਵ ਰੂਪ ਲਿੰਗ ਕਰਕੇ ਤਿਸਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ
ਬ੍ਰਹਮ ਚੇਤਨ ਸਵੈਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੂਪ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਾ
ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਵਿਖੇ ਤਿਲ ਦੀ ਤਰਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਇਕ ਦੇਸ਼ ਵਿਖੇ
ਸਥਿਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਬਚਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁੱਧ ਸਵੈਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ।
ਇਸਤਰਾਂ ਵੇਦਾਂਤ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਤਰਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮ ਚੇਤਨ
ਅਗਿਆਨ ਤੋਂ ਸੂਕਸ਼ਮ ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਸਮਾਨ ਚੇਤਨ ਰੂਪ
ਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਪੰਚ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸੂਕਸ਼ਮਤਾ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕਤਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰ :- 198 ਸਮਾਨ ਚੇਤਨ ਦੇ ਜਾਣਨ ਨਾਲ ਕੀ ਨਿਸਚਾ ਕਰੋ ?

ਉ : - ਅਸਤਿ - ਭਾਤਿ - ਪ੍ਰਿਯ ਰੂਪ ਸਮਾਨ ਚੇਤਨ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ। ਸੋ
ਮੈਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਅਸਤਿ - ਭਾਤਿ - ਪ੍ਰਿਯ ਰੂਪ ਸਮਾਨ ਚੇਤਨ ਬ੍ਰਹਮ
ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਜਗਤ ਮੇਰੇ ਵਿਖੇ ਕਲਪਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਸਚਾ ਕਰੋ।

ਪ੍ਰ :- 199 ; - ਇਸਤਰਾਂ ਨਿਸਚਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?

ਉ : - ਇਸ ਤਰਾਂ ਨਿਸਚਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਰਵ ਅਨਰਥ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ
ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਨੰਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਰੂਪ ਮੌਕਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਵਾਚਯ ਰੁ ਲਕਸਯ ਲਖੀ ਤਤ-ਤਵੰਪਦ । ਲਕਸਯ ਦਹੁੰਕਰ ਏਕ ਦਿੜਾਵੈ ॥
 ਭਿੰਨ ਜੋ ਦੇਸਹਿ ਕਾਲ ਸੁ ਵਸਤੁ ਰੁ । ਧਰਮ ਸਮੇਤ ਉਪਾਦਿ ਉਡਾਵੈ ॥
 ਜਨਮ ਤਿਥੀ ਲਯ ਕਾਰਯ ਮਾਜਿਕ । ਜਾਨਨਹਾਰ ਸਭੀ ਜਗ ਭਾਵੈ ॥
 ਬੀਸਵਰ ਵਾਚਯ ਸੁ ਹੈ ਤਤਪਾਦਿਹ । ਬ੍ਰਹਮ ਸੁ ਲਕਸਯ ਉਪਾਦਿ ਅਭਾਵੈ ॥
 ਸੰਸਰਤਿ ਮਾਨਤ ਅਪਹਿਮੈ ਪਰਤੰਤਰ । ਅਵਿਦਕ ਅਲਪ ਜਨਾਵੈ ॥
 ਤਵੰਪਦ ਵਾਚਯ ਸੁ ਜੀਵ ਵਿਵੇਚਿਤ । ਲਕਸਯ ਸੁ ਸਾਕਸਿ ਉਪਾਦਿ ਢਹਾਵੈ ॥
 ਵਾਚਯ ਦੁਅਰਥ ਹਿ ਭੇਵ ਵੇ ਹੈ ਪੁਨਿ । ਲਕਸਯ ਵਿਭੇਦ ਨ ਰੰਚਕ ਗਾਵੈ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਅਹੰ ਇਸ ਭਾਤਿ ਜੁ ਜਾਨਤ । ਸੋਈ ਪੀਤਾਂਬਰ ਬ੍ਰਹਮਾਹਿ ਪਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰ :- 200 ਤੱਤ ਪਦ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ :- ਸਾਮ ਵੇਦ ਦੀ ਛਾਂਦੋਗਯਉਪਨਿਸਦ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਪਾਠ ਵਿਖੇ ਸਵੇਤਕੇਤੂ ਨਾਮ, ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਤਿਸਦੇ ਪਿਤਾ, ਉਦਾਲਕ ਮੁਨੀ ਨੇ ਉਪਦੇਸ ਕੀਤੇ 'ਤਤਵਮਸਿ' ਮਹਾਂਵਾਕ ਦਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾ ਪਦ, ਉਹ ਤਤ ਪਦ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 201 ਤਵੰ ਪਦ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ :- ਇਸੇ ਹੀ ਤਤਮਸਿਹ ਮਹਾਂਵਾਕ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਪਦ ਤਵੰ ਪਦ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 202 ਵਾਚਯ ਅਰਥ ਅਤੇ ਲਕਸੁ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ :- ਸਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਸਬੰਧ ਹੈ ਉਹ ਸਬਦ ਦੀ ਵਿਰਤੀ ਹੈ । ਉਹ ਵਿਰਤੀ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ । 1 ਸਕਤੀ ਵਿਰਤੀ 2 ਲਕਸਣਾਂ ਵਿਰਤੀ । ਸਬਦ ਵਿਚ ਅਰਥ ਦੇ ਗਿਆਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਰੱਥ ਰੂਪ ਜੋ ਸਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ, ਇਹ ਸਬਦ ਦੀ ਸਕਤੀ ਵਿਰਤੀ ਹੈ । ਸਕਤੀ ਵਿਰਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣੇ ਹੋਏ ਅਰਥ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਸਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੰਪਰਾ ਰੂਪ ਸਬੰਧ ਹੈ ਉਹ ਸਬਦ ਦੀ ਲਕਸਣਾਂ ਹੈ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਕਤੀ ਵਿਰਤੀ ਕਾਰਨ ਜੋ ਅਰਥ ਜਾਣੋਂ ਉਹ ਸਬਦ ਵਾਚ ਅਰਥ ਹੈ । ਇਸ ਨੂੰ ਸਕ ਅਰਥ ਤੇ ਮੁੱਖ ਅਰਥ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲਕਸਣ ਵਿਰਤੀ ਕਰਕੇ ਜੋ ਅਰਥ ਜਾਣੇ, ਉਹ ਸਬਦ ਦਾ ਲਕਸ ਅਰਥ ਕਹੋ ।

ਪ੍ਰ :- 203 ਲਕਸਣਾਂ ਵਿਰਤੀ ਕਿੰਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ ?

ਉ :- 1 ਜਹਤ 2 ਅਜਾਹਤ, ਅਤੇ ਭਾਗ ਤਿਆਗ ਦੇ ਭੇਦ ਤੋਂ ਲਕਸਣਾਂ ਵਿਰਤੀ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ ?

ਪ੍ਰ:- 204 ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਲਕਸਣਾਂ ਵਿਖੇ ਕੇਹੜੇ ਹਨ ?
ਉੱ ; - ਜਿਥੇ ਪੂਰੇ ਵਾਚਅਰਥ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ, ਵਾਚਅਰਥ ਦੇ ਸਬੰਧੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ ਇਹ ਜਹਤ ਲਕਸਣਾਂ ਹੈ । ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕਿਸੇ ਪੁਰਸ਼ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਗਉਆਂ
ਦਾ ਵਾੜਾ ਕਿਥੇ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੰਗਾ ਵਿਖੇ ਗਉਆਂ ਦਾ ਵਾੜਾ ਹੈ । ਇਥੇ
ਗੰਗਾ ਸਬਦ ਦਾ ਵਾਚ ਅਰਥ ਦੇਵ ਨਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਹੈ । ਜਿਸ ਵਿਚ ਗਉਆਂ ਦਾ
ਵਾੜਾ ਹੋਣਾਂ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਵਾਚਅਰਥ ਜੋ ਦੇਵ ਨਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਹੈ
ਇਸ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ,ਇਸਦੇ ਸਬੰਧੀ ਕਿਨਾਰੇ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਹੈ । ਜਿਥੇ ਵਾਚ ਅਰਥ
ਦਾ ਤਿਆਗ ਨਾਂ ਕਰਕੇ ਤਿਸਦੇ ਸਬੰਧੀ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਹੋਵੇ । ਸੋ ਅਜਹਤ ਲਕਸਣਾਂ ਹੈ
। ਜਿਸਤਰਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਘੋੜਾ ਦੌੜਦਾ ਹੈ, ਇਥੇ ਘੋੜਾ ਪਦ ਦਾ ਵਾਚਅਰਥ ਜੋ
ਲਾਲ ਰੰਗ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਦੌੜਨਾਂ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਲਾਲ ਰੰਗ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ ਦੌੜਦਾ
ਹੈ । ਇਸਤਰਾਂ ਵਾਚਅਰਥ ਦਾ ਤਿਆਗ ਨਾਂ ਕਰਕੇ ,ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਘੋੜੇ ਅਰਥ ਦਾ
ਗ੍ਰਹਿਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਜਿਥੇ ਵਿਰੋਧੀ ਕੁੱਝ ਵਾਚ ਭਾਗ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ਤਿਸਦੇ ਸਬੰਧੀ
ਅਵਿਰੋਧੀ ਕੁੱਝ ਕੁ ਵਾਚ ਭਾਗ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਹੋਵੇ ,ਉਹ ਭਾਗ ਤਿਆਗ ਲੱਛਣਾਂ ਹੈ
। ਜਿਸਤਰਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਪੁਰਸ਼ ,ਹੋਰ ਦੇਸ ਵਿਚ ਚਲਾ ਜਾਵੇ ,ਤਾਂ
ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ ਪੁਰਸ਼ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਪੁਰਸ਼ ਤਿਸ ਦੇਸ ਵਿਖੇ ,ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਉਹ ਹੁਣ
ਇਸ ਦੇਸ ਵਿਖੇ ਆਇਆ ਹੈ । ਇਥੇ ਤਿਸ ਦੇਸ ਕਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇਸ ਕਾਲ ਰੂਪੀ
ਵਾਚਭਾਗ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਦੇਸ ਦੀ ਦਿਸਟੀ ਤਿਆਗਕੇ
ਪੂਰਨ ਉਹ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਅਵਿਰੋਧੀ ਵਾਚਭਾਗ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 205 ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਲਕਸਣਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮਹਾਂਵਾਕ ਵਿਖੇ ਕੇਹੜੀ ਲਕਸਣਾਂ ਸੰਭਵ ਹੈ
ਉੱ ; - ਜਿਥੇ ਜਹਤ ਲੱਛਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਸੰਪੂਰਨ ਵਾਚ ਅਰਥ ਦਾ ਤਿਆਗ ਹੁੰਦਾ
ਹੈ ਜੋ ਮਹਾਂਵਾਕ ਸਬੰਧੀ ਜਹਤ ਲੱਛਣ ਮੰਨੋ, ਤਾਂ ਤਤਵ ਪਦ ਦੇ ਵਾਚ ਅਰਥ ਸਬੰਧੀ
ਪ੍ਰਵੇਸ ਹੋਏ ਬ੍ਰਹਮ ਚੇਤਨ ਅਤੇ ਸਾਕਸੀ ਚੇਤਨ ਦਾ ਤਿਆਗ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ
ਵੱਖ ਅਸਤ ਜੜ, ਦੁੱਖ, ਸਵਰੂਪ, ਪ੍ਰਪੰਚ ਨੂੰ ਲੈਣਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰਥਾਤ ਸਮਸਟਿ-
ਵਿਆਸਟਿ, (ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜਾਂ) ਪ੍ਰਪੰਚ ਮਈ ਉਪਾਧੀ ਦਾ ਵੀ ਚੇਤਨ ਦੇ ਨਾਲ
ਤਿਆਗ ਕਾਰਨ ਬਾਕੀ ਰਹੇ (ਸੁਨਜ) ਨੂੰ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ

ਮਹਾਂ ਅਨਰਥ (ਵਿਨਾਸ) ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇਗੀ । ਇਸ ਤੋਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਇਸ ਲਈ ਮਹਾਂਵਾਕ ਸਬੰਧੀ ਜਹਿਤ ਲਕਸ਼ਣਾਂ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ । ਜਿਥੇ ਜਾਹਤ ਲਕਸ਼ਣਾਂ ਹੋਵੇ ਉਥੇ ਵਾਚ ਅਰਥ ਦਾ ਤਿਆਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਜਿਆਦਾ ਅਰਥ ਧਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ । ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ, ਮਹਾਂਵਾਕ ਵਿਖੇ ਅਜਾਹਤ ਲਕਸ਼ਣਾਂ ਮੰਨੀਏ ਤਾਂ ਤਤਵ ਪਦ (ਸਬਦ) ਦਾ ਵਾਚ ਅਰਥ ਜਿਉ ਦਾ ਤਿਉ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸੇ ਨਾਲ ਸੁਨਯ ਅਰਥ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾਂ ਹੋਵੇਗਾ । ਇਸ ਲਈ ਏਕਤਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਸਲਈ ਲੱਛਣਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੁਝ ਤਰੀਕਾ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਇਸ ਲਈ ਮਹਾਂਵਾਕ ਸਬੰਧੀ ਅਜਹਤ ਲੱਛਣਾਂ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਜਿਥੇ ਭਾਗ ਤਿਆਗ ਲੱਛਣਾਂ ਹੋਵੇ, ਉਥੇ ਵਿਰੋਧੀ ਭਾਗ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ, ਬਿਨਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਭਾਗ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਜੇ ਮਹਾਂਵਾਕ ਵਿਚ ਭਾਗ ਤਿਆਗ ਲੱਛਣ ਮੰਨੋ ਤਾਂ ਤਤਵ ਪਦ ਦੇ ਵਾਚ ਅਰਥ ਵਿਚ ਧਰਮ ਸਹਿਤ ਮਾਇਆ ਅਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਵਿਰੋਧੀ ਭਾਗ ਦਾ ਤਿਆਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਅਸੰਗ, ਸੁੱਧ ਚੇਤਨ ਭਾਗ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇੰਨਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸਤੋਂ ਧਰਮ ਪੁਰਸਾਰਥ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਮਹਾਂਵਾਕ ਵਿਚ ਭਾਗ ਤਿਆਗ ਲੱਛਣਾਂ ਸੰਭਵ ਹੈ।

ਪ੍ਰ :- 206 ਤਤ ਪਦ ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਲਕਸ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ ; - ਅਵਯਕ੍ਰਿਤ ਜੋ ਮਾਇਆ ਸੋ ਈਸਵਰ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ । ਉਤਪਤੀ, ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਪਰਲੋਂ ਇਹ ਤਿੰਨ ਈਸਵਰ ਦੇ ਕਾਲ ਹਨ । ਸਤੋਂ, ਰਜੋਂ, ਤਮੋਂ ਇਹ ਤਿੰਨ ਈਸਵਰ ਦੇ ਵਸਤੂ ਹਨ । (ਸਰਿਸਟੀ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਹੈ) ਵਿਰਾਟ, ਹਿਰਣ ਗਰਭ ਅਤੇ ਅਵਯਕ੍ਰਿਤ ਇਹ ਤਿੰਨ ਈਸਵਰ ਦੇ ਸਰੀਰ ਹਨ । ਵੈਸਵਾਨਰ, ਸੂਤਰ ਆਤਮਾਂ, ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਇਹ ਤਿੰਨ ਈਸਵਰ ਦੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਨ । ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਬਹੁ ਰੂਪ ਹੋਵਾਂ, ਐਸੀ ਜੋ ਇੱਛਾ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮੰਨਕੇ ਜੀਵ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋਇਆ । ਇਥੇ ਸਾਰੀ ਸਰਿਸਟੀ ਈਸਵਰ ਕਾ ਕਾਰੀਜ ਹੈ । ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਪਣ - ਸਰਵਗਿਆਪਨਾਂ - ਵਿਆਪਕਤਾ - ਏਕਪਨਾਂ, ਸਵਾਪੀਨਪਨ, ਸਮਰੱਥਪਣਾਂ, ਪ੍ਰੇਕਸ਼ਪਣਾਂ, ਮਾਇਆਉਪਾਪੀਵਾਨ ਪਣਾਂ, ਇਹ 8 ਈਸਵਰ ਦੇ ਧਰਮ ਹਨ । ਇੰਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਅਤੇ ਤਿਨ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਰੂਪ ਚਿਦਾਭਾਸ ਅਤੇ ਤਿਨਕਾ ਅਧਿਸਠਾਨ ਬ੍ਰਹਮ ਇੰਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਕੇ ਈਸਵਰ ਕਹੋ । ਸੋ ਤਤ ਪਦ ਦਾ ਵਾਚ ਅਰਥ ਹੈ । ਇੰਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਸਹਿਤ ਮਾਇਆ ਅਤੇ ਚਿਦਾਭਾਸ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ਬਾਕੀ ਰਿਹਾ ਜੋ ਵਿਰਾਟ, ਹਰਣਗਰਭ ਅਤੇ ਅਵਯਕ੍ਰਿਤ ਕਾ ਅਧਿਸਠਾਨ ਈਸਵਰ, ਸਾਕਸੀ, ਸੁੱਧ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋ ਤਤ ਪਦ ਦਾ ਲਕਸ ਅਰਥ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 207 ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਰੂਪ ਈਸਵਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਅਧਿਆਸ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹੈ ?

ਉ : - ਅਵਿਚਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਸਤ ਹੋਣ ਦਾ ਈਸਵਰ ਵਿਖੇ ਸੰਸਰਗ (ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਈਸਵਰ ਦਾ ਮਿਲਾਪ) ਅਧਿਆਸਤ ਹੈ , ਇਸ ਲਈ ਈਸਵਰ ਸਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਈਸਵਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਣਤਾ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਚ ਅਧਿਆਸਤ ਹੈ , ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਜਗਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਤਟਸਥ ਲੱਛਣ ਦੇ ਬੋਧਕ ਸਰਤਿ ਪਾਣ ਅਤੇ ਅਚਾਰੀਯ ਦੇ ਬਚਨ ਕੀਤੇ ਹਨ । ਇਸ ਤਰਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਅਤੇ ਈਸਵਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਅਧਿਆਸ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 208 ਉਕਤ ਅਧਿਆਸ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਕਿਸਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ?

ਉ : - ਉਕਤ ਅਧਿਆਸ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਵਿਵੇਕ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 209 ਤਵੰ ਪਦ ਦਾ ਵਾਚਯ ਅਰਥ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ : - ਅੱਖਾਂ, ਕੰਠ, ਹਿਰਦਾ ਇਹ ਤਿੰਨ ਜੀਵ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਹਨ । ਜਾਗ੍ਰਤ, ਸਵਪਨ, ਸੁਸਪਤਿ ਇਹ ਤਿੰਨ ਜੀਵ ਦੇ ਕਾਲ ਹਨ । ਸਥੂਲ, ਸੂਕਸ਼ਮ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਤਿੰਨ ਜੀਵ ਦੇ ਵਸਤੂ ਹਨ (ਭੋਗ ਸਮਗਰੀ) ਇਹ ਹੀ ਸਰੀਰ ਹੈ । ਵਿਸਵ ਤੈਜਸ, ਪ੍ਰਾਗਯ ਇਹ ਤਿੰਨ ਜੀਵ ਪਣ ਦੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਨ । ਜਾਗਰਤ ਤੋਂ ਮੌਕਸ ਪ੍ਰਯੰਤ ਜੋ ਭੋਗਰੂਪ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਇਹ ਜੀਵ ਦਾ ਕਾਰੀਯ ਹੈ । ਅਲਪ ਸਕਤੀਪਣਾਂ, ਅਲਪੱਗਪਣਾਂ, ਪ੍ਰੀਛਿੰਨਪਣਾਂ ਨਾਨਾਪਣਾਂ, ਪਰਾਪਾਨਪਣਾਂ, ਅਸਮਰਥਪਣਾਂ, ਪ੍ਰੇਕਸ਼ਪਣਾਂ ਅਤੇ ਅਵਿਦਿਆਉਪਾਧੀਵਾਨ ਇਹ 8 ਜੀਵ ਦੇ ਧਰਮ ਹਨ । ਇੰਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਸਹਿਤ ਜੋ ਅਵਿਦਿਆ ਅਤੇ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਰੂਪ ਚਿਦਾਭਾਸ ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਸਥਾਨ ਕੁਟਸਥ ਵਿਚ ਸਾਰਾ ਮਿਲਕੇ ਜੀਵ ਕਹੇ । ਇਹ ਜੀਵ ਤਵੰ ਪਦ ਦਾ ਵਾਚਯ ਅਰਥ ਹੈ , ਇੰਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਸਮੇਤ ਚਿਦਾਭਾਸ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ਬਾਕੀ ਰਿਹਾ ਜੋ ਸਥੂਲ ਸੂਕਸ਼ਮ, ਕਾਰਨ ਸਰੀਰ ਦਾ ਅਧਿਸਥਾਨ, ਜੀਵ ਸਾਕਸੀ ਕੁਟਸਥ ਆਤਮਾਂ, ਸੋ ਤਵੰ ਪਦ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਅਰਥ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 210 ਕੁਟਸਥ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਰੂਪ ਜੀਵ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਅਧਿਆਸ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ?

ਉ : - ਅਵਿਚਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਕੁਟਸਥ ਦੇ ਸਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਸਰਗ ਜੀਵ ਵਿਚ ਅਧਿਆਸਤ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਜੀਵ ਮਿਥਿਆ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ , ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਤ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਵ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਉਸਦੇ ਕਰਤਾਪਣ ਆਦਿ ਧਰਮ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਕੁਟਸਥ ਵਿਚ ਅਧਿਆਸਤ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਕੁਟਸਥ ਅਕਰਤਾ, ਅਭੋਗਤਾ, ਅਸੰਸਾਰੀ, ਨਿੱਤ ਮੁਕਤ ਅੰਗ, ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਤਾਂ ਹੀ ਵਿਪਰੀਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਤਰਾਂ ਕੁਟਸਥ ਦਾ ਅਤੇ ਜੀਵ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਅਧਿਆਸ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 211 ਉਕਤ ਅਧਿਆਸ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਕਿਸ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ?

ਉ :- ਉਕਤ ਅਧਿਆਸ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਵਿਵੇਕ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 212 ਤਤ ਪਦ ਅਤੇ ਤਵੰ ਪਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦੀ ਮਹਾਂਵਾਕ ਵਿਖੇ ਕਥਨ ਕਰੀ ਏਕਤਾ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ?

ਉ :- ਜੇਕਰ ਤਤ ਪਦ ਅਤੇ ਤਵੰ ਪਦ ਦੇ ਵਾਚਯ ਅਰਥ ਜੋ ਉਪਾਧੀ ਸਹਿਤ ਚੇਤਨ (ਈਸਵਰ ਅਤੇ ਜੀਵ) ਹੈ ਇੰਨਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤਤ ਪਦ ਦਾ ਲਕਸ ਅਰਥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਤੇ ਤਵੰ ਪਦ ਦਾ ਲਕਸ ਅਰਥ ਆਤਮਾ, ਇੰਨਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਕੁੱਝ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਤਤ ਪਦ ਅਤੇ ਤਵੰ ਪਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦੀ ਮਹਾਂਵਾਕ ਵਿਖੇ ਕਥਨ ਕਰੀ ਏਕਤਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 213 "ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮ ਹਾਂ" ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਆਤਮਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਗਿਆਨ ਕਿਸਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?

ਉ :- ਇਹ ਗਿਆਨ ਚਿਦਾਭਾਸ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 214 ਬ੍ਰਹਮ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਜੋ ਚਿਦਾਭਾਗ ਸੋ ਆਪਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣੋ ?

ਉ :- ਜੀਵ ਭਾਵ ਦੇ ਅਧਿਸਥਾਨ ਕੂਟਸਥ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਲ ਮੁੱਖ ਅਭੇਦ ਹੈ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸਹਿਤ ਚਿਦਾਭਾਸ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪਣੇ ਸਵਰੂਪ ਨੂੰ ਬਾਧ ਕਰਕੇ ਅਭੇਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਚਿਦਾਭਾਸ ਅਪਣੇ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਬਾਧ ਕਰਕੇ ਅਪਨੂੰ ਅਹੰ ਸਬਦ ਦੇ ਲਕਸ ਅਰਥ ਕੂਟਸਥ ਰੂਪ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਣੇ ਨਿੱਜ ਰੂਪ ਕੂਟਸਥ ਕਾ ਮੈਂ ਕੂਟਸਥ ਹਾਂ ਇਸ ਤਰਾਂ ਅਭਿਮਾਨ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮ ਹਾਂ ਇਸ ਤਰਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਚਿਦਾਭਾਸ ਆਪਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 215 ਇੰਨਾਂ ਤਤ ਅਤੇ ਤਵੰ ਪਦ ਦੇ ਲਕਸ ਅਰਥ ਦੀ ਏਕਤਾ ਵਿਖੇ ਦਿਸਟਾਂਤ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ :- ਦਿਸਟਾਂਤ ; - ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਘਟਮਠ ਉਪਾਧੀ ਸਹਿਤ, ਘਟਾਕਾਸ ਅਤੇ ਮਠਾਕਾਸ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਹੈ ਇਸੇਤਰਾਂ ਘਟ-ਮਠ ਰੂਪ ਉਪਾਧੀ ਦੀ ਦਿਸਟੀ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਕੇਵਲ ਅਕਾਸ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕੱਚ ਦੀ ਹਾਂਡੀ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਹਾਂਡੀ ਵਿਚ ਦੀਵਾ, ਤਿਨ ਕੀ ਉਪਾਦੀ ਦੋਹਾਂ ਹਾਂਡੀਆਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਵਿਰੋਧ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਅਗਨੀ ਕਰਕੇ ਦੀਪਕ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ। ਜਿਸਤਰਾਂ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਰਵਾਰੀ (ਭੇਡਾਂ ਗਾਵਾਂ ਵਾਲਾ) ਹੋਵੇ, ਇੰਨਾਂ ਦੀ ਉਪਾਦੀ ਸੈਨਾ ਅਤੇ ਬਕਰੀਆਂ ਦੇ ਝੂੰਡ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਮਨੁੱਖਪਣ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਜਿਸਤਰਾਂ ਰੰਗਾ ਜਲ ਅਤੇ ਰੰਗਾ ਜਲ ਦਾ ਕਲਸ ਹੋਵੇ ਤਿੱਨ ਕੀ ਉਪਾਧੀ ਨਦੀ ਐਰ ਕਲਸ ਦੀ ਏਕਤਾਦਾ ਵਿਰੋਧ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਕੇਵਲ ਰੰਗਾ ਜਲ

ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਜਲ ਦੀ ਬੁੰਦ ਹੋਵੇ, ਤਿਨ ਕੀ
 ਉਪਾਧੀ ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਬਿੰਦੂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਜਲ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ
 ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਰਿਸਤੇ ਪੁੱਤਰ ਕਹਿੰਦੇ
 ਹਨ ਅਤੇ ਦਾਦੇ ਦੇ ਰਿਸਤੇ ਤੋਂ ਪੇਤਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਿਨ ਕੀ ਉਪਾਧੀ ਪਿਤਾ ਅਤੇ
 ਦਾਦੇ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਹੈ ਕੇਵਲ ਪੁਰਸ਼ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਜਿਸ
 ਤਰਾਂ ਕੋਈ ਕਾਂਸੀ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਉਹ ਹਾਥੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਕੇ ਨਿਕਲਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ
 ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਯਾਤਰੀ ਅਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਗਿਆ। ਉਸ ਰਾਜੇ
 ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰਾਜੇ ਨੇ, ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ ਖੋਹਕੇ, ਰਾਜ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਾਲ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਹ
 ਲਗੋਟੀ ਪਹਿਨਕੇ, ਵਿਭੂਤੀ ਲਗਾਕੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਤੂੰਬੀ ਅਤੇ ਡੰਡਾ ਲੈਕੇ ਨਗਨ ਅਵਸਥਾ
 ਵਿਚ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਗਿਆ। ਫਿਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਉਸ ਯਾਤਰੀ ਦੇ ਪਿੰਡ ਗਿਆ, ਰਾਜੇ
 ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੋ ਰਾਜਾ ਕਾਂਸੀ ਵਿਖੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਉਹ ਹੀ
 ਰਾਜਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਯਾਤਰੀ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਵੱਖ, ਇਹ ਵੱਖ, ਦੋਹਾਂ ਦੀ
 ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਅੰਤਰ, ਤਿਸਦੀ ਸਮਗਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਵਿਚ ਅੰਤਰ ਹੈ।
 ਉਸ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਵੱਖ ਅਤੇ ਤਿਸ ਦਾ ਵੱਖ, ਇੰਨਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਹੋਰ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦਾ
 ਹੋਰ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕਾਂਸੀ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਭਿਕਸੂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ
 । ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਾਲ ਵਸਤੂ ਅਭਿਮਾਨ,
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ਦੋਨਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਅਨੁਗਤ (ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ) ਜੋ
 ਪੁਰਸ਼ ਭਾਵ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤ ; - ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਜੀਵ, ਈਸਵਰ ਦੇ ਦੇਸ਼
 ਕਾਲ ਆਦਿ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਅਨੁਗਤ ਜੋ ਚੇਤਨ ਮਾਤਰ ਬ੍ਰਹਮ ਅਤੇ
 ਆਤਮਾਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮ ਹਾਂ। ਤਿਸਦਾ ਦ੍ਰਿੜ ਨਿਸਚਾ ਕਰਨਾਂ ਹੀ ਤਤ
 ਗਿਆਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਂ ਅਨੰਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਰੂਪ
 ਮੈਕਸੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

12ਵੀਂ ਕਲਾ ਸੁਰੂ

(ਗਿਆਨੀ ਕੇ ਕ੍ਰਮ ਨਵਿਰਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਰਵਰਨਣ)

ਤੋਟਕ ਛੰਦ

ਜਿਨ ਆਤਰੂਪ ਪਯੋ ਜੁ ਭਲੇ । ਤਿਸ ਤੈਵਿਧਕ੍ਰਮ ਮਿਟੇ ਸਕਲੇ ॥
 ਤਮ ਆਵ੍ਰਤਿ ਅਸਿਤ ਸੰਚਿਤ ਲੇ । ਨਿਜ ਬੋਧ ਸੁ ਪਾਵਕ ਸ੍ਰਵ ਜਲੇ ॥
 ਜੜ ਚੇਤਨ ਗਾਂਠ ਵਿਭੇਦ ਬਲੇ । ਦਿੜਗਾਗ ਦਵੇਸ ਕਛਾਏ ਗਲੇ ॥
 ਜਲਮੈ ਜਿਮ ਲਿਪਤ ਨ ਕਜਦਲੇ । ਪ੍ਰਸੇ ਨ ਅਗਾਮਿ ਜੁ ਕ੍ਰਮ ਮਲੇ ॥
 ਇਸ ਜਨਮ ਅਰੰਬਕ ਕ੍ਰਮ ਫਲੇ । ਸੁੱਖ ਦੁੱਖ ਭੋਗਤ ਹੋਤ ਪਰਲੇ ॥
 ਇਸ ਭਾਂਤਿ ਜੁ ਹੋਵਤ ਜਨਮ ਵਿਲੇ । ਪਿਖ ਰੂਪ ਪੀਤਾਂਬਰ ਸਵੰਦ ਵਿਮਲੇ ॥

ਪ੍ਰ :- 216 ਕਰਮ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ ; - ਸਰੀਰ, ਬਾਣੀ, ਔਰ ਮਨ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ, ਸੋ ਕਰਮ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 217 ਕਰਮ ਕਿੰਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ ?

ਉ ; - 1 ਸੰਚਿਤ 2 ਪ੍ਰਾਰਥਧ 3 ਕ੍ਰਿਆਮਾਨ (ਆਗਾਮਿ) ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 218 ਸੰਚਿਤ ਕਰਮ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ ; - ਅਨੇਕ ਅਤੀਤ ਜਨਮਾਂ ਵਿਖੇ ਸੰਚਿਆ, ਪਿਛਲਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਰਮ ਹੈ ਉਹ
ਸੰਚਿਤ ਕਰਮ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 219 ਪ੍ਰਾਰਥਧ ਕਰਮ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ ; - ਅਨੇਕ ਸੰਚਿਤ ਕਰਮਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰੀਪੱਕ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਈਸਵਰ ਦੀ ਇੱਛਾ
ਨਾਲ ਇਸ ਵਰਤਮਾਨ ਸਰੀਰ ਦਾ ਅਰੰਭਕ, ਜੋ ਕੋਈ ਇੱਕ ਸੰਚਿਤ
ਕਰਮ, ਉਹ ਹੀ ਪ੍ਰਾਰਥਧ ਕਰਮ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 220 ਕ੍ਰਿਆਮਾਣ ਕਰਮ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ ; - ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਪਿਛੇ, ਇਸ ਵਰਤਮਾਨ ਸਰੀਰ ਵਿਚ, ਮਰਣਪਰਯੰਤ
(ਮਰਨ ਤੱਕ) ਜੋ ਵੀ ਕਰਮ ਕਰੀਏ ਉਹ ਕ੍ਰਿਆਮਾਣ ਕਰਮ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 221 ਗਿਆਨੀ ਦੇ ਕਰਮ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਕਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ?
 ਉੱ :- ਗਿਆਨ ਨਾਲ, ਅਗਿਆਨ ਦੇ ਆਵਰਣ ਅੰਸ਼ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,
 ਆਵਰਣ ਨਵਿਰਤੀ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਆਵਰਣ ਨੂੰ ਆਸਯ (ਸਹਾਰਾ) ਕਰਕੇ ਸਥਿਤ
 ਪੂਰਬਲੇ ਅਨੇਕ ਜਨਮਾਂ ਵਿਖੇ ਕੀਤੇ ਕਰਮ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ (ਨਾਸ) ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
 ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਛੋਂ ਇਸ ਜਨਮ ਵਿਖੇ ਕੀਤੇ ਕ੍ਰਿਆਮਾਣ ਕ੍ਰਮ ਦਾ ਮੈਂ ਅਕਰਤਾ,
 ਅਭੋਗਤਾ, ਅਸੰਗ ਬ੍ਰਹਮ ਹਾਂ । ਇਸ ਨਿਸਚੇ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਅਪਣੇ ਆਸਯ ਭਰਮਜ਼
 ਤਦਾਤਮਯ ਦੇ ਨਾਸ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਰਾਗ ਦਵੈਸ ਦੇ ਅਭਾਵ ਤੋਂ ਜਲ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਕਮਲ
 ਪੱਤਰ ਦੀ ਤਰਾਂ ਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਸਪਰਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ । ਪਰ ਗਿਆਨੀ ਦੇ ਕ੍ਰਿਆਮਾਣ
 ਜੋ ਇਸ ਜਨਮ ਵਿਖੇ ਕੀਤੇ ਸੁਭ ਅਤੇ ਅਸੁਭ ਕਰਮ ਤੋਂ ਸਕਾਮੀ ਭਰਾਤ ਅਤੇ ਦਵੈਸੀ
 (ਨਿੰਦਕਜਨ) ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕਤੀ ਦੇ ਆਸਿਤ
 ਗਿਆਨੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪੂਰਬਲੇ ਇਸ ਜਨਮ ਵਿਖੇ ਕੀਤੇ, ਇਸ ਜਨਮ ਦੇ ਅਰੰਭ ਕਰਮ
 ਦੀ ਭੋਗ ਨਾਲ ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਗਿਆਨੀ ਸਾਰੇ ਕਰਮਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ
 ਹੈ । ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੀ ਕਰਮ ਰਚਿਤ ਜਨਮ ਆਦਿ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਵੀ ਨਵਿਰਤ ਹੁੰਦਾ
 ਹੈ ।

13 ਕਲਾ ਸੁਰੂ (ਸਪਤ ਗਿਆਨਭੂਮਿਕਾ ਵਰਨਣ) ਤੋਟਕ ਛੰਦ

ਨਿਜ ਬੋਧਕਿ ਭੂਮਿ ਸੁ ਸਪਤ ਅਹੈ । ਇਸ ਭਾਂਤਿ ਵਿਸਸਟ ਮਨੀਸ ਕਹੈ ॥
 ਸੁਭਸਾਧਨ ਸੰਪਤਿ ਆਦਿ ਲਹੈ । ਸਹਵਣਾਦਿ ਵਿਚਾਰ ਦਿਵਤੀਜ ਵਹੈ ॥
 ਨਿਧਿਆਸਨ ਤੀਸਰ ਭੂਮਿ ਗਹੈ । ਅਪ੍ਰੋਕਸ ਨਿਜਾਤਮ ਚੋਖਿ ਚਹੈ ॥
 ਹਮਤਾ ਮਮਤਾ ਬਿਨ ਪੰਚਮ ਹੈ । ਛਟਵੀਂ ਸਭ ਵਸਤੂ ਅਕਾਰ ਦਹੈ ॥
 ਸਤਮੀ ਤੁਰਿਆ ਜੁ ਵਰਿਸਿਠਤ ਹੈ । ਸਭ ਵਿਰਤਿ ਵਿਲੀਨ ਚਿਦਾਤਮ ਰਹੈ ॥
 ਇਵ ਗਾੜਸਸੁਪਿਤ ਨ ਜਾਗ੍ਰਤ ਹੈ । ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਤ ਪੀਤਾਂਬਰ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 222 ਸਰਵ ਗਿਆਨ ਦਾ ਨਿਸਚਾ ਤਾਂ ਏਕ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਭੇਦ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹੈ ?

ਉ ; - ਸਰਵ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਭੇਦ ਗਿਆਨ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇ ਭੇਦ ਤੋਂ ਹੈ
ਪ੍ਰ :- 223 ਇਹ ਗਿਆਨ ਭੂਮਿਕਾ ਕਿਤੀ ਹੈ ?

ਉ ; - । ਸੁਭ ਇੱਛਾ 2 ਸੁਵਿਚਾਰਣਾਂ 3 ਤਨੁਮਾਨਸਾ 4 ਸਤਵਾਪਤਿ 5 ਅਸੰ ਸ਼ਕਤੀ
ਪਦਾਰਥਭਾਵਿਨੀ 7 ਤੁਰੀਆਗਾ ਇਹ ਸਤ ਗਿਆਨ ਭੂਮਿਕਾ ਹਨ ।

ਪ੍ਰ :- 224 ਸੁਭ ਇੱਛਾ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ ; - ਪੂਰਵ ਜਨਮ ਵਿਖੇ ਅਤੇ ਇਸ ਜਨਮ ਵਿਖੇ ਕੀਤੇ ਨਿਸਕਾਮ ਕਰਮ ਅਤੇ
ਉਪਾਸਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁੱਧ ਅਤੇ ਇਕਾਗਰ ਚਿੱਤ ਵਾਲੇ ਪੁਰਸ ਨੂੰ ਵਿਵੇਕ ਵੈਰਾਗ, ਸਟਸੰਪਤਿ
ਅਤੇ ਮੇਕਸ- ਇੱਛਾ, ਇਹ ਚਾਰੇ ਸਾਧਨ ਹੋਕੇ ਜੋ ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਜਾਨਣ ਦੀ ਤੀਬਰ ਇੱਛਾ
ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਇਹ ਸੁਭ ਇੱਛਾ ਨਾਮ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ 225 ; - ਸੁਵਿਚਾਰਣਾਂ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ ; - ਆਤਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਦੀ ਤੀਬਰ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਸਠ ਗੁਰੂ ਦੀ
ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਸਰਣੇ ਜਾਕੇ, ਗੁਰੂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੇ ਬੋਧਕ ਵੇਦਾਂਤ,
ਵਾਕ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵਣ ਕਰਕੇ, ਤਿਸ ਸੁਣੇ ਹੋਏ ਅਰਥ ਨੂੰ ਅਪਣੇ ਮਨ ਵਿਖੇ ਘਟਾਉਣ ਵਾਸਤੇ
ਅਨੇਕ ਯੁਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮਨਨ - ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾਂ ਸੋ ਸੁਵਿਚਾਰਣਾਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਦੂਜੀ
ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 226 ਤਨੁਮਾਨਸਾ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ ; - ਸਵਰੂਪ ਕੇ ਸਾਕਸਾਤਕਾਰ (ਸਾਕਸਾਤ ਦਰਸਨ) ਅਪ੍ਰੇਕਸ ਅਨੁਭਵ ਅਰਥ
ਸ੍ਰਵਣ ਮੰਨਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾਂ ਕੀਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਆਤਮਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਰੂਪ ਅਰਥ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ
ਚਿੱਤਨ ਰੂਪ, ਨਿਧਿਆਸਨ ਨਾਲ ਜੋ ਸਥੂਲ ਮਨ ਦੀ ਕਹੋ ਬਹਿ ਮੁਖਤਾ ਕੀ ਸੁਕਸਮਤਾ
ਨਾਮ ਅੰਤਰਮੁੱਖਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਸੋ ਤਨੁਮਾਨਸਾ ਗਿਆਨ ਦੀ ਤੀਸਰੀ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 227 ਸਤਵਾਪਤਿ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ ; - ਸਰਵਣ, ਮਨਨ, ਨਿਧਿਆਸਨ ਨਾਲ ਸੰਕਾ ਅਤੇ ਤਰਕ ਤੋਂ ਰਹਿਤ
ਸਵਰੂਪ ਸਾਕਸਾਤ ਸਾਕਸਾਤਕਾਰ ਰੂਪ ਨਿਰਵਿਕਲਪ (ਕਲਪਨਾਂ ਰਹਿਤ)
ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਤੱਤ ਗਿਆਨ ਯੁਕਤ ਮੰਨਨ ਰੂਪ ਸਤਵਸਤ (ਸੁੱਧ
ਅੰਤਹਕਰਨ) ਦੀ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਤਵਾਪਤਿ ਗਿਆਨ ਦੀ ਚੌਥੀ
ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 228 ਅਸੰਸਕਤੀ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ :- ਨਿਰਵਿਕਲਪ ਸਮਾਇ ਕੇ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਪੱਕਤਾ ਨਾਲ ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਸਾਰੀ ਅਹੰਤਾ ਮਮਤਾ ਨਾਸ ਹੋਕੇ ਦੇਹ ਆਦਿ ਵਿਖੇ ਜੋ ਸਾਰੀ ਅਸੰਸਕਤੀ ਦਾ ਨਾਸ ਪ੍ਰਤੀਤ ਦਾ ਅਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਸੋ ਅਸੰਸਕਤੀ ਨਾਮ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪੰਜਮੀ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 229 ਪਦਾਰਥਭਾਵਿਨੀ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ :- ਅਤਿਸੁਖ ਨਿਰਵਿਕਲਪ ਸਮਾਇ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਦੇਹ ਆਦਿ ਸਾਰੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਅਧਿਸਥਾਨ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਸੋ ਪਦਾਰਥਭਾਵਿਨੀ ਨਾਮ ਗਿਆਨ ਦੀ ਛੇਵੀਂ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 230 ਤੁਰੀਆ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ :- ਗਿਆਤਾ ਗਿਆਨ, ਅਤੇ ਗੋਆ ਰੂਪ ਤ੍ਰਿਪੁਟੀ ਦੀ ਚੌਥੀ ਅਤੇ ਪੰਜਵੀਂ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਤਰਾਂ ਭਾਵਰੂਪ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਤਰਾਂ ਅਭਾਵ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਵੀ ਜਿਥੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਅਜਿਹੀ ਜੋ ਸਵੈਪਰ ਤੋਂ ਉਥਾਨ ਰਹਿਤ (ਅਪਣੇ ਪਰਾਏ ਦੇ ਭੇਦ) ਤੁਰੀਆ ਪਦ ਵਿਖੇ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੁਰੀਅਗਾਅ ਨਾਮ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਭੂਮਿਕਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 231 ਇਹ ਸਤ ਭੂਮਿਕਾ ਕਿਸਦੇ ਸਾਧਨ ਹਨ ?

ਉ :- ਪਹਿਲੀ -ਦੂਜੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਭੂਮਿਕਾ ਤਤਵ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹਨ । ਚੌਥੀ ਭੂਮਿਕਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਜੀਵ ਮੁਕਤ ਅਤੇ ਵਿਦੇਹ ਮੁਕਤ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਵੀਂ, ਛੇਵੀਂ ਅਤੇ ਸੱਤਵੀਂ ਭੂਮਿਕਾ, ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਦੇ ਵਿਲਕਸ਼ਣ ਅਨੰਦ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ ।

14ਵੀਂ ਕਲਾ ਸੁਰੂ (ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਵਿਦੇਹ ਮੁਕਤੀ ਵਰਨਣ)

ਤੋਟਕ ਛੰਦ

ਜਬ ਜਾਨਤ ਹੈ ਨਿਜ ਰੂਪਹਿ ਕੋ । ਤਬ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸਮੀਪਹਿਕੁ ॥

ਕ੍ਰਮਬੰਧ ਨਿਵਿਰਤੀ ਸਦੇਹਿਕੁ । ਸੁਖਸੰਪਤਿ ਹੋਵਤ ਗੇਹ ਹਿਕੁ ॥

ਵਿਦਵਾਨ ਤਜੇ ਇਸ ਦੇਹਹਿਕੁ । ਤਬ ਪਾਵਤ ਮੁਕਤਿ ਵਿਦੇਹਹਿਕੁ ॥

ਤਮ ਲੇਸ ਤਜੇ ਸਦ ਨਾਸਹਿਕੁ ,। ਤਜ ਦੇਤ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਭਾਸਹਿਕੁ ॥

ਸਰਿਤਾ ਇਵ ਸਾਗਰ ਦੇਸਹਿਕੁ । ਚਿਨਮਾਤਰ ਮਿਲਾਯ ਵਿਸੇਸਹਿਕੁ ॥

ਚਿਦ ਹੋਏ ਭਜੇ ਅਵਸੇਸਹਿਕੁ । ਨਾਹਿ ਜਨਮ ਪੀਤਾਂਬਰ ਸੇਸਹਿਕੁ ॥

ਪ੍ਰ :- 232 ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਹੈ ?

ਉੱ :- ਦੇਹ ਆਦਿ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਸੋ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 233 ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ?

ਉੱ :- ਆਵਰਣ ਅਤੇ ਵਿਕਸੇਪ ਇਹ ਦੋ ਅਗਿਆਨ (ਅਵਿਦਿਆ)

ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ,ਇੰਨਾਂ ਵਿਚ ਆਵਰਣ ਸ਼ਕਤਿ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਾਲ - ਨਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ,ਤਾਂ ਹੀ ਗਿਆਨੀ ਦੇ ਹੋਰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ,ਪੁੰਤੂ ਪ੍ਰਾਲਭਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਭੁਜੇ ਹੋਏ ਦਾਣੇ ਦੀ ਤਰਾਂ ਵਿਕਸੇਪ ਸ਼ਕਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ,ਤਾਂ ਹੀ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 234 ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਪੰਚ (ਸੰਸਾਰ) ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ?

ਉੱ :- ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਰੱਸੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸੱਪ ਦੇ ਭੁਲੇਖੇ ਦੀ ਨਿਵਿਰਤੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪਿਛੇ, ਕੰਬਣੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਸੀਸੇ ਦੇ ਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਭਾਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਮਾਰੂਬਲ ਦੇ ਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਗਜਲ ਭਾਸਦਾ ਹੈ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਤੱਤ ਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਦੀ ਦਸਾ ਵਿਖੇ ਬਾਧਤ ਭਏ (ਹਟਕੇ ਉਪਰੰਤ) ਪ੍ਰਪੰਚ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 235 ਬਾਧਤ ਭਏ ਪ੍ਰਪੰਚ (ਸੰਸਾਰ ਨਹੀਂ ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਸਬੰਧੀ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਕੀ ਹੈ ।

ਉੱ :- ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ; - ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਮਹਾਂਭਾਰਤ ਦੇ ਯੁੱਧ ਵਿਚ ਦਰੋਣਾਂਚਾਰੀਯ ਦੇ ਮਰਨ ਪਿੱਛੋਂ, ਅਸਵਤਾਮਾਂ ਆਦਿ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸਤ ਸੰਕਲਪ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਯੁੱਧ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਉਪਰੰਤ ਇਹ ਰਥ ਅਤੇ ਘੋੜੇ ਜਿਉਂ ਦੇ ਤਿਉਂ ਹੀ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ,ਇਹ ਚਿੰਤਨ ਕਰਕੇ ਯੁੱਧ ਭੂਮੀ ਵਿਚ ਆਏ । ਉਥੇ ਅਸਵਤਾਮਾਂ ਆਦਿ ਨੇ ਅਸਤਰ ਆਦਿ ਦਾ ਸਮੁਹ ਛੱਡਿਆ ਤਿਸਕਰਕੇ ,ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਅਰਜਨ ਦੇ ਰਥ ਅਤੇ ਘੋੜੇ ਭਸਮ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਰੂਪ ਸਾਰਥੀ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਜਿਉਂ ਦੇ ਤਿਉਂ ਬਣੇ ਰਹੇ । ਜਦੋਂ ਯੁੱਧ

ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਭਸਮ ਦਾ ਢੇਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਿਧਾਂਤ ; - ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਸਥੂਲ ਸਰੀਰ ਰਖ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਪੁੱਨ ਪਾਪ ਦੋ ਚੱਕਰ ਹਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਗੁਣ ਰੂਪੀ ਝੰਡਾ ਹੈ। ਪੰਚ ਪ੍ਰਾਣੀ ਬੰਧਨ ਹੈ ਅਤੇ ਦਸ ਇੰਦਰੀਆਂ ਘੜੇ ਹਨ। ਸੁਭ-ਅਸੁਭ ਸਬਦ ਆਦਿ ਪੰਚ ਵਿਸੇ ਰੂਪ ਮਾਰਗ ਹਨ। ਮਨ ਰੂਪੀ ਲਗਾਮ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਰੂਪ ਸਾਰਥੀ ਹੈ (ਸ੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ) ਪ੍ਰਾਰਥਧ ਕਰਮ ਰੂਪ ਤਿਸਦਾ ਸੰਕਲਪ ਹੈ। ਹੰਕਾਰ ਰੂਪੀ ਬੈਠਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ ਆਤਮਾਂ ਰੂਪੀ ਰਥੀ ਹੈ (ਅਰਜਨ) ਤਿਸਦੇ ਹੰਕਾਰ ਵੈਰਾਗ ਸਾਧਨ ਰੂਪ ਸਸਤਰ ਹਨ। ਸੌ ਰਥ ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਕੇ ਸਤਸੰਗ ਰੂਪੀ ਰਣਭੂਮੀ ਵਿਚ ਗਿਆ, ਤਿਸਨੂੰ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਅਸਵਥਾਮਾਂ ਆਦਿ ਨੇ ਮਹਾਂ ਵਾਕ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਰੂਪੀ ਬ੍ਰਹਮ ਸਸਤਰ ਆਦਿ ਉਪਦੇਸ਼ ਰੂਪੀ ਬ੍ਰਹਮ ਸਸਤਰ ਆਦਿ ਮਾਰਿਆ ਤਿਸ ਕਰਕੇ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਅਗਨੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਕੇ ਉਸੇ ਵਕਤ ਪ੍ਰੰਚ ਰੂਪ ਰਥ ਆਦਿ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਰੂਪ ਸਾਰਥੀ ਸਥਾਨਿ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਰਥਧ ਕਰਮ ਰੂਪੀ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਦੇਹ ਆਦਿ ਦਾ ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪੰਤੂ ਪਿਛੇ ਵੀ ਦੇਹ ਆਦਿ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਧਿਤ ਨਵਿਰਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸਤਰਾਂ ਇਹ ਬਾਧਿਤ ਭਏ ਪ੍ਰੰਚ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਵਿਖੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੈ।

ਪ੍ਰ :-236 ਵਿਦੇਹ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ : - ਪ੍ਰੰਚ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਰਹਿਤ ਬ੍ਰਹਮ ਸਵਰੂਪ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਧ ਕਰਮ ਦੇ ਭੇਗ ਨਾਲ ਨਾਸ ਹੋਏ, ਪਿੱਛੇ ਸਥੂਲ-ਸੂਕਸਮ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਕਾਰ ਤੋਂ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਅਗਿਆਨ ਦਾ, ਚੇਤਨ ਵਿਖੇ ਲੀਨਤਾ ਇਹ ਵਿਦੇਹ ਮੁਕਤਿ ਹੈ।

ਪ੍ਰ :- 237 ਪ੍ਰਾਰਥਧ ਦੇ ਅੰਤ ਹੋਏ ਕਾਰੀਜ ਸਹਿਤ ਅਗਿਆਨ ਲੇਸ ਦਾ ਵਿਲਯ ਕਿਸ ਸਾਧਨ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?

ਉਤਰ :- ਪ੍ਰਾਰਥਧ (ਪਿਛਲੇ ਕਰਮ) ਕਰਮ ਦੇ ਅੰਤ ਹੋਏ ਜਿਆਦਾ ਜਾਂ ਘੱਟ ਮੂਰਛਾ ਕਾਲ ਵਿਖੇ ਜੇਕਰ ਬ੍ਰਹਮਾਂਕਾਰ ਵਿਰਤੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਨੂੰ ਵਿਧੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਧਨੇ ਦੀ ਤਗੁੰ ਮੂਰਛਾਕਾਲ ਵਿਚ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਹੈ। ਤਿਸ ਵਿਚ ਅਰੂੜ ਚੇਤਨ ਨਾਲ ਕਾਰਯ ਸਹਿਤ ਅਗਿਆਨ ਲੇਸ ਕਾ ਵਿਲਯ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਾਸਠ ਅਰੂੜ ਅਗਨਿ (ਜਲ ਰਹੀ ਅੱਗ) ਨਾਲ ਤ੍ਰਿਣ (ਛੋਟੇ ਡੱਕੇ ਤੋਂ ਲੈਕੇ) ਆਦਿ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਕੇ ਅਪਣੇ ਵੀ ਦਾਹ ਦੀ ਤਰਾਂ ਸੰਸਕਾਰ ਅਰੂੜ ਚੇਤਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰੰਚ ਦਾ ਵਿਨਾਸ ਹੋਕੇ ਆਪ (ਗਿਆਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ) ਦਾ ਵੀ ਵਿਨਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਿੱਛੇ ਅੰਗ ਸੁੱਧ ਸੱਚਦਾਨੰਦ ਸਵੰਧਕਾਸ ਅਪਣਾ ਆਪ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਕੀ ਬਚਦਾ ਹੈ।

ਜਨ ਤੂੰ ਜਾਨਿਲੇ ਗੋਅ ਅਰਥ ਕੁ । ਸਕਲ ਛੇਦ ਸੰਦੇ ਅਨਰਥ ਕੁ ॥
 ਮੁਗਤਿ ਕੈਨ ਹੈ ਹੇਤੂ ਤਾਹਿਕੋ । ਜਨਕ ਬੀਚਕੋ ਕੈਨ ਵਾਹਿਕੋ ॥
 ਵਿਸਥ ਬੋਧਕੋ ਕੈਨ ਜਾਨਿਲੇ । ਪਰਤਕ ਈਸਕੋ ਤਤਵ ਮਾਨਿਲੇ ॥
 ਅਹਮ ਅਰਥ ਕੁ ਖੂਬ ਸੋਜਿਲੇ । ਤਤ ਪਦਾਰਥ ਕੋ ਸੁਧ ਖੋਜਿਲੇ ॥
 ਪ੍ਰਮ ਆਤਮਾਂ ਏਕ ਮਾਨਿਲੇ । ਤਹੰ ਸਦਾਦਿ ਏਸਵਰਜ ਆਨਿਲੇ ॥
 ਸਤ ਚਿਦਾਤਮ ਸੋ ਸਰਵਦਾ ਅਹੈ । ਇਸ ਪੀਤਾਂਬਰੋ ਗਿਆਨ ਕੁ ਗਹੈ ॥

ਪ੍ਰ 238:- ਮੋਕਸ਼ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ .:- ਕਾਰੀਜ ਸਹਿਤ ਅਗਿਆਨ ਰੂਪ ਅਨਰਥ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਅਤੇ ਪਰਮਾਨੰਦ
 ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ , ਇਹ ਮੋਕਸ਼ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :-239 ਤਿਸ ਮੋਕਸ਼ ਦਾ ਸ਼ਾਕਸ਼ਾਤ ਸਾਧਨ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ .:- ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਅਤੇ ਆਤਮਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦਾ ਅਪ੍ਰੋਕਸ ਗਿਆਨ , ਮੋਕਸ਼ ਦਾ
 ਸ਼ਾਕਸ਼ਾਤ ਸਾਧਨ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ :- 240 ਮੋਕਸ਼ ਦਾ ਆਵਾਂਤਰ (ਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ) ਸਾਧਨ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ .:- ਨਿਸਕਾਮ ਕਰਮ ਅਤੇ ਉਪਾਸਨਾਂ ਆਦਿ ਅਨੇਕ ਮੋਕਸ਼ ਦੇ ਅਵਾਂਤਰ ਸਾਧਨ
 ਹਨ ।

ਪ੍ਰ :-241 ਤਿਸ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿਸਾ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ .:- ਆਤਮਾਂ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਏਕਤਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿਸਾ ਹੈ ।

ਪ੍ਰ:- 242 ਆਤਮਾਂ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਕੀ ਹੈ ?

ਉ .:- ਦੇਹ (ਸਰੀਰ) ਇੰਦਰੀਆਂ,, ਪ੍ਰਾਣ, ਮਨ, ਬੁੱਧੀ, ਅਗਿਆਨ, ਅਤੇ ਸੁਨਯ
 ਤੋਂ ਵੱਖ ਅਕਰਤਾ-ਅਭੋਗਤਾ, ਅਸੰਗ, ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਚੇਤਨ ਆਤਮਾਂ ਦਾ
 ਸਵਰੂਪ ਹੈ।

- ਪ੍ਰ :- 243 ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਕੀ ਹੈ ?
 ਉ ; - ਨਿਸਪ੍ਰੰਤ, ਅਸੰਗ, ਪ੍ਰੀਪੂਰਨ ਅਤੇ ਚੇਤਨ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਹੈ ।
- ਪ੍ਰ :- 244 ਬ੍ਰਹਮ ਆਤਮਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਕੈਸੀ ਹੈ ?
 ਉ ; - ਸਚਿਦਾਨੰਦ, ਐਸ਼ਵਰਯ ਸਵਰੂਪ, ਸਦਾਵਿਦਮਾਨ, ਬ੍ਰਹਮ ਆਤਮਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਹੈ।
- ਪ੍ਰ :- 245 ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਕੀ ਹੈ ?
 ਉ ; - ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਅਭੇਦ ਦਾ ਨਿਸਚਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਹੈ ।
- ਪ੍ਰ :- 246 ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਕਸਾਤ ਅੰਤਰੰਗ (ਨੇੜੇ ਦਾ) ਸਾਧਨ ਕੇਹੜਾ ਹੈ ?
 ਉ ; - ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਸਠ ਗੁਰੂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਮਹਾਂਵਾਕ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਸੁਣਨਾ ,ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਕਸਾਤ ਅੰਤਰੰਗ ਸਾਧਨ ਹੈ ।
- ਪ੍ਰ :- 247 ਗਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰੰਪਰਾ ਅੰਤਰੰਗ ਸਾਧਨ ਕੇਹੜੇ ਹਨ ?
 ਉ ; - 1 ਵਿਵੇਕ 2 ਵੈਰਾਗ 3 ਛਟਸੰਪਤਿ (ਸਮ-ਦਮ-ਉਪਰਤਿ, ਤਿਤਕਸਾ (ਸਹਿਣ ਕਰਨਾਂ) - ਸਰਧਾ-ਸਮਾਂਧਾਨ) 4 ਮੁਮਕਸਤਾ (ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇੱਛਾ) 5 ਤਤ ਪਦ ਅਤੇ ਤਵੰਮ ਪਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਸੋਧਨ 6 ਸ੍ਰਵਣ 7 ਮੰਨਨ 8 ਨਿਧਿਆਸਨ ,ਇਹ ਅੱਠ ਗਿਆਨ ਦੀ, ਪ੍ਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਅੰਤਰੰਗ ਸਾਧਨ ਹਨ ।
- ਪ੍ਰ :- 248 ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਹਿਰੰਗ (ਦੂਰ ਦੇ) ਸਾਧਨ ਕੇਹੜੇ ਹਨ ?
 ਉ ; - ਨਿਸਕਾਮ ਕਰਮ ਅਤੇ ਨਿਸਕਾਮ ਉਪਾਸਨਾਂ ਆਦਿ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਹਿਰੰਗ ਸਾਧਨ ਹਨ ।
- ਪ੍ਰ :- 249 ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਿਲਾਕੇ ਕਿਤਨੇ ਸਾਧਨ ਹਨ ?
 ਉ ; - ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਿਲਾਕੇ ॥ ਜਾਂ ਕੁਝ ਜਿਆਦਾ ਸਾਧਨ ਹਨ ।

ਸਮਾਪਤ

ਓਮ ਨਮੋ ਭਗਵਤੇ ਵਾਸੁਦੇਵਾਏ

ਭੂਮਿਕਾ

ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚਲਾ ਗਰੰਥ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਪੀਤਾਂਬਰ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਭਰਿਆ ਪਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿ ਬੜੇ ਹੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਸਮਝ, ਬਿਨਾਂ ਪੂਰਨ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ, ਕਿਸੇ ਪੂਰਨ ਮਹਾਂ ਪਰਸਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਸਰਵਨ, ਮੰਨਣ, ਨਿਧਿਆਸਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਪਣੇ ਜੀਵਨ ਤੇ ਘਟਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ, ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਅਤੇ ਸਾਕਸਾਤ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਜੀ ਦੇ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਸਦਕਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਂ ਪੂਰਨ ਗੁਰੂਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਦਕਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਦਕਾ ਹੀ ਇਹ ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ ਸੰਭਵ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪ ਪੂਰਨ ਤੌਰਤੇ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿਚੋਂ ਗਲਤੀਆਂ ਕੱਢਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਦਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਿਤਨਾਂ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਿਆ ਹੈ ਇਸਨੂੰ ਸਰਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼, ਸਵਾਮੀ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ਼ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਸਦਕਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਵਿਚਾਰ ਚੰਦਰੋਦਯ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਹੀ ਵਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੋਰਨਾਂ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਆਪ ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਨ ਅਭਿਆਸ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਨਿਤਨੇਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕਰੋ। ਇਸਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਤੌਰਤੇ ਸਨਮਾਨ ਸਹਿਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਆਪ ਅਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਭਾਗਸਾਲੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਉਚੱਚਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਭਰਭੂਰ, ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲਣ (ਜਾਣਨ) ਦੀ ਕੁੰਜੀ (ਸ੍ਰੀ ਵਿਚਾਰ ਚੰਦਰੋਦਯ) ਆਪ ਦੇ ਹੱਥ ਆਈ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਜ਼ ਜੀ ਦਾ ਇਹ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਪੂਰਨ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਲਈ ਪੂਰਨ ਸਰਧਾ, ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਮਹਾਪੁਰਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।